EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII”

La un pas de extraordinar

Scenariu: **CONSTANTIN DIACONU** Desene: **SORIN ANGHEL**

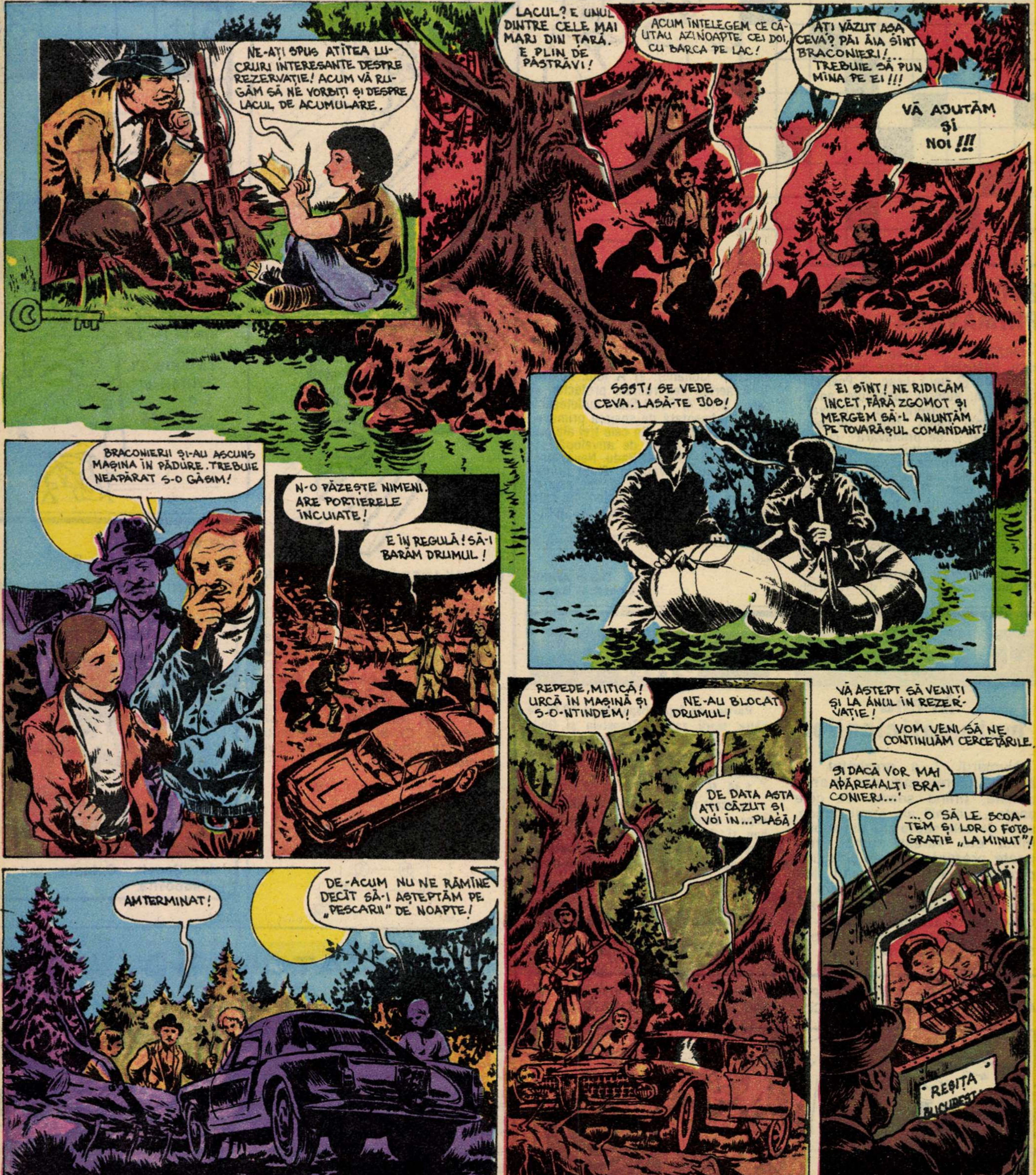
NE-AȚI SPUS ATÎTEA LUCRURI INTERESANTE DESPRE REZERVAȚIE! ACUM VĂ RUGĂM SĂ NE VORBIȚI ȘI DESPRE LACUL DE ACUMULARE.
LACUL? E UNUL DINTRE CELE MAI MARI DIN ȚARĂ. E PLIN DE PĂSTRĂVI!
ACUM ÎNȚELEGEM CE CĂUTAU AZI-NOAPTE CEI DOI, CU BARCA PE LAC!
AȚI VĂZUT AȘA CEVA? PĂI ĂIA SÎNT BRACONIERI!... TREBUIE SĂ PUN MÎNA PE EI!!!
VĂ AJUTĂM ȘI NOI!!!
SSST! SE VEDE CEVA. LASĂ-TE JOS!
EI SÎNT! NE RIDICĂM ÎNCET, FĂRĂ ZGOMOT ȘI MERGEM SĂ-L ANUNȚĂM PE TOVARĂȘUL COMANDANT!
BRACONIERII ȘI-AU ASCUNS MAȘINA ÎN PĂDURE. TREBUIE NEAPĂRAT S-O GĂSIM!
N-O PĂZEȘTE NIMENI. ARE PORTIERELE ÎNCUIATE!
E ÎN REGULĂ! SĂ-I BARĂM DRUMUL!
AM TERMINAT!
DE-ACUM NU NE RĂMÎNE DECÎT SĂ-I AȘTEPTĂM PE „PESCARII” DE NOAPTE!
REPEDE, MITICĂ! URCĂ ÎN MAȘINĂ ȘI S-O-NTINDEM!
NE-AU BLOCAT DRUMUL!
DE DATA ASTA AȚI CĂZUT ȘI VOI ÎN... PLASĂ!
VĂ AȘTEPT SĂ VENIȚI ȘI LA ANUL ÎN REZERVAȚIE!
VOM VENI SĂ NE CONTINUĂM CERCETĂRILE.
ȘI DACĂ VOR MAI APĂREA ALȚI BRACONIERI...
... O SĂ LE SCOATEM ȘI LOR O FOTOGRAFIE „LA MINUT”!
REȘIȚA
BUCUREȘT

Tu, mamă, limpezime pură
Și suflet înflorind mereu,
Ești cea mai nobilă făptură
Și raza cîntecului meu.

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

9

JOI, 5 MARTIE 1987,
ANUL XXI (NR. 1012)

CADRAN POLITIC

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, conducătorul iubit şi stimat al partidului şi statului nostru, în cuvîntarea rostită la şedinţa de închidere a programului de pregătire şi instruire a organizatorilor de partid, preşedinţi ai consiliilor agroindustriale de stat şi cooperatiste, conturează un amplu tablou al remarcabilelor realizări obţinute de poporul nostru, sub conducerea partidului comunist, în dezvoltarea patriei, în ridicarea nivelului general de civilizaţie al poporului, în cei 43 de ani de la victoria revoluţiei de eliberare socială şi naţională şi 39 de ani de la trecerea la edificarea socialismului în patria noastră.

În această perioadă istorică scurtă, în care încheierea cooperativizării agriculturii, acum 25 de ani, a marcat încheierea procesului revoluţionar de organizare pe baze noi a agriculturii, ca o parte integrantă a reorganizării socialiste a întregii economii naţionale, România s-a transformat într-o puternică ţară industrial-agrară în plin progres, care asigură condiţii de viaţă, de muncă din ce în ce mai bune pentru întregul popor, întărirea continuă a forţei materiale şi spirituale a ţării, ridicarea, pe această bază, a gradului de civilizaţie şi întărirea independenţei şi suveranităţii patriei.

Producţia industrială a ţării a fost în anul 1986 de 115 ori mai mare faţă de cea din anul 1944, producţia agricolă a crescut de peste 5 ori, produsul social a sporit de 27 de ori, iar venitul naţional, de 32 de ori.

Ştiinţa, învăţămîntul, cultura au cunoscut, de asemenea, o dezvoltare fără precedent; succese deosebite s-au obţinut în ridicarea nivelului conştiinţei revoluţionare a poporului.

Uriaşele transformări ale societăţii româneşti în anii socialismului au schimbat radical modul de viaţă al cetăţenilor patriei noastre, au asigurat creşterea continuă a bunăstării materiale şi spirituale a întregului nostru popor – ţelul suprem al politicii partidului nostru comunist.

Ţara întreagă, în aceşti ani, îndeosebi după Congresul al IX-lea al P.C.R., cînd în fruntea partidului a fost ales tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a devenit un adevărat şantier, un şantier al muncii şi creaţiei dedicate ridicării patriei noastre pe cele mai înalte culmi de progres şi civilizaţie. Au fost realizate vaste lucrări de construcţii industriale şi agrare, construcţii de locuinţe, şcoli, spitale, instituţii de cultură şi artă.

„La baza tuturor acestor realizări, arată tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a stat alianţa trainică între clasa muncitoare, ţărănime şi intelectualitate, unitatea întregului popor, sub conducerea gloriosului nostru partid comunist, care-şi îndeplineşte cu cinste misiunea istorică de a conduce întreaga naţiune pe calea făuririi unei societăţi libere, care să asigure deplina egalitate în drepturi, pentru toţi cetăţenii patriei, bunăstarea şi fericirea întregii naţiuni".

Întreaga dezvoltare economico-socială a patriei demonstrează justeţea liniei politice şi activităţii practice a Partidului Comunist Român, care a ştiut să aplice şi aplică în mod creator legităţile generale la condiţiile ţării noastre. Partidul nostru comunist a pornit şi porneşte întotdeauna de la principiile generale ale socialismului ştiinţific, de la concepţia revoluţionară despre lume şi viaţă – materialismul dialectic şi istoric –, dar, în acelaşi timp, a ţinut şi ţine seama de realităţile ţării noastre, de condiţiile generale în care desfăşurăm activitatea de edificare a societăţii socialiste multilateral dezvoltate.

Între marile victorii ale orînduirii noastre socialiste se află şi soluţionarea justă, ştiinţifică a problemei naţionale.

Aşa cum arată tovarăşul Nicolae Ceauşescu în magistrala cuvîntare rostită recent la şedinţa comună a Consiliului oamenilor muncii de naţionalitate maghiară şi a Consiliului oamenilor muncii de naţionalitate germană, „instaurarea puterii muncitoreşti şi ţărăneşti şi trecerea la făurirea socialismului în ţara noastră au lichidat cu desăvîrşire, pentru totdeauna, regimul burghezo-moşieresc, inegalităţile sociale şi naţionale, asigurînd deplina egalitate în drepturi a tuturor cetăţenilor, fără deosebire de naţionalitate".

Concepţia partidului nostru, afirmată şi materializată plenar cu deosebire după Congresul al IX-lea al partidului, privind soluţionarea problemei naţionale este reliefată pregnant de preocuparea consecventă pentru asigurarea temeliilor economice ale egalităţii, a participării active, neîngrădite a tuturor cetăţenilor ţării, fără deosebire de naţionalitate, la conducerea societăţii noastre, a accesului tuturor membrilor societăţii la învăţămînt, ştiinţă şi cultură, la crearea şi însuşirea valorilor materiale.

Remarcabilele realizări ale timpului nostru socialist sînt înfăptuiri ale tuturor fiilor patriei, de care beneficiază în egală măsură toţi cetăţenii ţării.

Aceste strălucite realizări obţinute de naţiunea noastră socialistă, activitatea creatoare a tuturor oamenilor muncii exprimă unitatea şi coeziunea de neclintit a întregului nostru popor în jurul partidului, al secretarului său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, adeziunea profundă la politica internă şi externă a partidului şi statului nostru, angajarea fermă a tuturor fiilor patriei în înfăptuirea exemplară a marilor hotărîri ale Congresului al XIII-lea al partidului, luminoasele obiective de edificare socialistă şi comunistă a patriei.

Imn

Ea — mamă, luptătoare, tovarăşă de
drum
Celui ce poartă-n lume poporului tăria
E astăzi respectată de-ai ţării fii, precum
Sub tricolor li-i scumpă de-a pururi
România.

Mulţi ani în mersul ţării spre comunistul
ţel,
Putere creatoare-n ştiinţa românească!
Precum ziceau străbunii, îi mai urăm la
fel,
Mulţi ani şi fericire şi patria să crească!

Alături de Eroul acestor mari zidiri
Urează-n zi frumoasă, mereu unit,
poporul
Elenei Ceauşescu o viaţă de împliniri
Iar inimă să-i fie, de-a pururi, tricolorul!

RUSALIN MUREŞANU

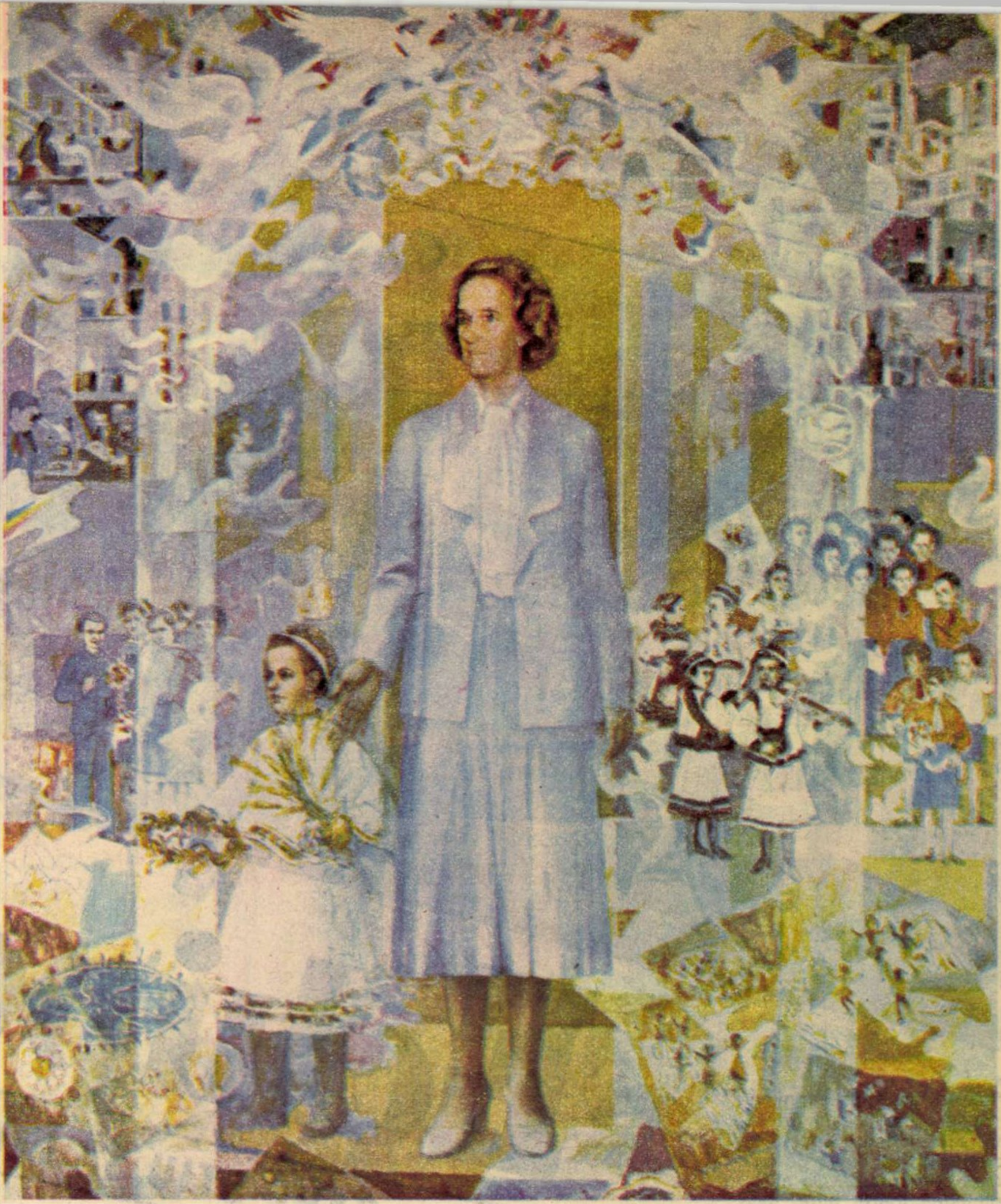

De 8 Martie, după o aleasă tradiţie, la fiecare început de primăvară, gîndurile ţării se inmănunchează spre a aduce inaltă cinstire femeilor: femeii care ne este mamă, femeii care munceşte in marile cetăţi ale industriei naţionale, femeii care lucrează pe ogor, făurind piinea ţării, femeii-cercetător, care prin puterea minţii ei asigură cale deschisă noului, femeii-dascăl care educă şi instruieşte noi şi noi generaţii pentru ziua de miine a patriei.

Omagiu

Simţămintele şi gîndurile cu care inconjurăm in această zi femeile ţării încununează aleasa preţuire pe care societatea noastră o acordă muncii şi vieţii femeilor, locului de seamă pe care il ocupă în viaţa ţării, activei lor contribuţii la dezvoltarea economico-socială, la înaintarea patriei socialiste pe noi culmi de progres şi civilizaţie. Astăzi, în România socialistă femeile reprezintă nu numai jumătate din populaţia ţării. Ele constituie o puternică forţă socială, avînd un rol activ in amplul proces revoluţionar de edificare a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism. „O remarcabilă forţă dinamică a dezvoltării societăţii noastre, arăta secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, o constituie masele de milioane de femei — mai bine de jumătate din populaţia ţării — care participă cu elan şi abnegaţie, cu competenţă şi spirit gospodăresc la intreaga creaţie materială şi spirituală a ţării, la creşterea şi educarea tinerei generaţii, la asigurarea vijtorului naţiunii noastre".

Preţuind aşa cum se cuvine aportul femeilor ţării la marea operă în care sînt angajate energiile naţiunii noastre, partidul, secretarul său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, manifestă o deosebită grijă pentru ca in societatea noastră femeile să aibă asigurate condiţii dintre cele mai bune de muncă, de viaţă, de pregătire profesională, de afirmare socială, de participare activă la elaborarea şi înfăptuirea strategiilor de dezvoltare economico-socială. Lor li se asigură dreptul la muncă, pe măsura pregătirii dobîndite, a aptitudinilor de care dau dovadă, a cerinţelor societăţii. Li se asigură, de asemenea, fără nici o ingrădire, accesul liber la învăţătură, pe absolut toate treptele şcolii româneşti, la ştiinţă şi la cultură. Cu deosebire după Congresul al IX-lea, datorită statornicei preocupări a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, s-a creat cadrul prielnic promovării femeilor în toate sectoarele de activitate, afirmării plenare a personalităţii, iniţiativei lor creatoare, spiritului lor gospodăresc.

Pentru toate femeile din ţara noastră, viaţa şi activitatea tovarăşei academician doctor inginer Elena Ceauşescu, dăruite patriei, partidului, întregului popor constituie un luminos exemplu. Împreună cu tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu s-a avîntat, încă din anii tinereţii, în lupta partidului, a poporului nostru pentru dreptate socială şi naţională, pentru socialism. Şi-a afirmat, în această luptă, alese calităţi politice, organizatorice şi morale. S-a pregătit pentru muncă, pentru viaţă, continuu, cu pasiune, convinsă că noua societate, societatea socialistă are nevoie de oameni care să acţioneze cu spirit revoluţionar, să muncească, să-şi valorifice plenar capacitatea creatoare. Astăzi, tovarăşa Elena Ceauşescu este un eminent om politic şi de stat, trăsatură ce şi-o afirmă în inaltele responsabilităţi ce ii sint încredinţate în conducerea partidului şi a ţarii. Este o proeminentă personalitate a ştiinţei romaneşti şi universale. Membru titular al Academiei R.S.R., al multor alte academii şi instituţii ştiinţifice de prestigiu din întreaga lume, tovarăşa Elena Ceauşescu îşi aduce o importantă contribuţie la dezvoltarea ştiinţei, a şcolii şi culturii româneşti, impunînd în istoria ţării un model de personalitate multilaterală, urmat de milioane de femei, chemate de partid să împletească activitatea profesională cu cea politică, să fie bune mame şi bune cetăţene.

Transpunerea cu fermitate în viaţă a conceptului conducerii împreună cu poporul şi pentru popor, elaborat de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, asigură cele mai bune condiţii pentru ca milioane de femei să muncească şi să înveţe, să participe efectiv la activitatea de decizie politică şi economică. Le întîlnim azi, pe femeile patriei noastre, în uzinele moderne, la pupitrele unor maşini de inaltă tehnicitate sau concepînd şi construind astfel de maşini; le întîlnim pe ogoare, participînd prin munca lor, prin priceperea lor la realizarea recoltelor-record, purtînd cu mîndrie înaltul titlu de „Erou al noii revoluţii agrare"; le întîlnim pe şantiere, prezente la înălţarea marilor edificii ale socialismului; le întîlnim în instituţii ştiinţifice, în calitate de autoare ale unor importante cercetări menite să grăbească procesul modernizării producţiei şi perfecţionării organizării muncii... Pretutindeni împletesc bogata lor activitate profesională cu înalta preocupare pentru treburile obşteşti.

În numele vieţii, ele susţin cu tărie politica de pace a României, a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, al cărei obiectiv fundamental îl constituie dezarmarea convenţională şi nucleară, asigurarea dreptului popoarelor la viaţă, la existenţă, la dezvoltare liberă şi independentă.

De 8 Martie, la început de primăvară, le dăruim femeilor florile recunoştinţei. Pentru munca lor. Pentru devotamentul lor. Pentru iubirea de ţară. Pentru contribuţia lor activă la edificarea noii societăţi. Unitatea de monolit a poporului român în jurul partidului, al tovarăşului Nicolae Ceauşescu, în îndeplinirea cutezătoarelor programe adoptate de Congresul al XIII-lea constituie cadrul fertil în care milioane de femei muncesc cu abnegaţie pentru ridicarea României pe noi şi noi trepte de progres, de civilizaţie socialistă şi comunistă.

ANDREI BUZOIANU

TALENT, PASIUNE, INVENTIVITATE — ATRIBUTE ALE CUTEZANŢEI PIONIEREŞTI

Echipa

CELOR CARE ŞTIU SĂ ÎNVINGĂ!

Adrian nu spusese nimănui despre insuccesul prietenului său, Cristi. Simţea că discreţia lui îl liniştea pe ambiţiosul constructor. De altfel, îl înţelegea foarte bine. Încă din timpul verii, acesta lucrase din răsputeri, de unul singur, la un montaj electronic. Oricum îl făcuse însă, oricum îl refăcuse, rezultatul fusese cu totul nesatisfăcător. Constructorul îşi pusese mari speranţe în reuşită, de aceea se grăbise să le vorbească şi colegilor despre o mulţime de proiecte privind utilizarea lucrării sale. Entuziasmaţi, în aşteptarea primei probe, unii se apucaseră să se laude şi în alte clase. „Să vedeţi ce va construi comandantul nostru de detaşament!" spuneau ei triumfători.

Iar acum, cum se putea prezenta Cristi? Nemulţumit că nu-l putea ajuta cu nimic, Adrian hotărî să pătrundă şi el în „lumea electronicii". Îşi făcu rost de cărţi de specialitate şi începu să „le răsfoiască". Îşi aminti că o văzuse şi pe Alina — premianta întîi, ca şi Cristi — studiind ceva asemănător. Îi trecu apoi în revistă şi pe alţi prieteni din clasă şi se opri la Florin. „el e cu cartingul, dar şi aici ar face treabă bună", îşi zisese.

A doua zi, băiatul cu faţa zîmbitoare şi privirea mereu optimistă îi chemă pe cei trei prieteni la el în vizită...

Poate că tovarăşa profesoară, conducătoare a cercului de construcţii radio de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Cîmpulung Muscel, ascultase uimită şi zîmbise cu îngăduinţă la insistenţele celor patru copii — Cristian Buzatu, Alina Coman, Florin Borcănescu şi Adrian Conţanu, toţi din aceeaşi clasă, a VII-a B, şi de la aceeaşi şcoală, nr. 2 — de a forma o echipă care să pornească deîndată la realizarea unei „importante lucrări", un receptor de 3,5 MHZ pentru vînătoare de vulpi. Se lăsase însă cucerită de entuziasmul lor.

— De acord, numai că trebuie s-o luăm de la... A. Începem cu generatorul de ton! Nu uitaţi nici de pregătirea voastră sportivă, fuseseră ei avertizaţi.

Eh, mare lucru, gîndiseră atunci cu toţii, ne trecem vremea cu nimicuri. Neavînd încotro, se grăbiseră însă să treacă deîndată la treabă. Aşa că, peste numai două săptămîni, se aflau cu toţii pe dealul Grui „vorbind" prin telegrafie, folosindu-şi aparatele de construcţie proprie, încercîndu-şi şi iuţeala de picior, şi rezistenţa. Poate că nu era o realizare prea mare, dar se bucurau din plin. Iată un lucru bun, temeinic, realizat de ei şi care funcţiona „ceas". Simţeau că fac paşi înainte şi că Roşcovanul — aparatul pe care urma să-l construiască — se află undeva, pe-aproape. Acum însă începea, cu adevărat, greul. Pentru reuşită trebuia să aibă în vedere o mulţime de performanţe la care vroiau nu numai să ajungă, dar să le şi depăşească. Deci un Roşcovan isteţ — care să depisteze deîndată direcţia ascunzişului „vulpii" — cît mai uşor —, pentru a fi manevrat fără greutate — şi foarte cochet, pentru a face tuturor o cît mai bună impresie. Iată pretenţii, adică puncte de rezistenţă, în concursul la care urma să participe.

Cum e mai bine să lucrăm? şi-au pus ei prima întrebare după ce aveau la îndemînă toate cele necesare. „Eu mă simt mai tare la proiectarea şi trasarea circuitului", s-a oferit Cristi. „Pot să mă ocup de selectarea şi testarea valorilor pieselor", a hotărît Alina. „vor fi necesare peste o sută de lipituri de făcut, o să lucrez împreună cu Adrian", a zis şi Florin.

Zilele treceau repede, iar cei patru prieteni şi tovarăşi de echipă îşi împărţeau timpul cu cea mai mare grijă pentru lecţiile de la şcoală şi în acelaşi timp pentru construirea Roşcovanului. Alina şi Cristi continuau să fie în aceeaşi frumoasă competiţie la învăţătură, iar ceilalţi doi se ţineau şi ei foarte aproape de primii. Tovarăşa profesoară de la cerc îi urmărea îndeaproape, îi sfătuia. Dar atît. Aşa că prima lor ieşire la „vînătoare": în pădurea Flămînda, au trăit-o ca pe o mare victorie. Aparatul funcţiona! Şi încă destul de bine. Cu unele intervenţii, în curînd, Roşcovanul va... „ateriza la punct fix".

— Ştiţi, am observat că spre sfîrşit cam dădea semne de oboseală. Înseamnă un consum prea mare de energie. Haideţi să măsurăm bateriile. Poate că şi aici vom avea de făcut unele modificări, le atrase atenţia Alina, pe cînd se aflau din nou în sala de cerc.

— Cred că şi la rezistenţa carcasei trebuie să ne mai gîndim. Cînd fugeam, m-am împiedicat şi am căzut. Era cît pe-aci să sparg aparatul. Pentru concurs nu trebuie să avem astfel de temeri.

Din nou echipa este la lucru. Nu de o sută, ci de mai multe sute de ori refac, pînă să ajungă la perfecţiune, toate lipiturile. Din nou se fac măsurători, testări. Din nou se proiectează carcasa. S-au convins că numai meticulozitatea, exactitatea şi corectitudinea fiecărei lucrări, aparent cît de neînsemnate, îi pot conduce spre satisfacţia succesului.

Deocamdată, Roşcovanul se pregăteşte de o demonstraţie, în pădure, oferită clasei a VII-a B. Mai apoi, în luna mai, va trăi emoţiile concursului la faza judeţeană. Între timp, prietenii noştri — Cristi, Alina, Florin şi Adrian — nu stau în aşteptare. Au în proiect altă lucrare. De data aceasta vor să realizeze o automatizare aplicabilă în şcoală. Este, deocamdată, în stadiul de idee. Dar echipa celor care ştiu să învingă o vor realiza cu siguranţă! Posibilităţile materiale şi îndrumările oferite de către Casa pionierilor şi şoimilor patriei, de către propria şcoală, atmosfera de entuziasm, de emulaţie de care sînt mereu însufleţiţi, toate acestea fac ca imaginaţia, spiritul de inventivitate să fie puternic stimulate.

Este, desigur, o treaptă mai sus pe care fiecare putem păşi spre a ne apropia de viitor.

ELENA MĂNESCU

• Vine primăvara!" **se intitulează această fotografie la realizarea căreia au colaborat mai mulţi dintre membrii cercului foto de la** Casa pionierilor şi şoimilor patriei **din** Arad **Pentru calităţile sale artistice ii felicităm pe realizatori!**

FOTO-REPORTER „Cutezătorii“

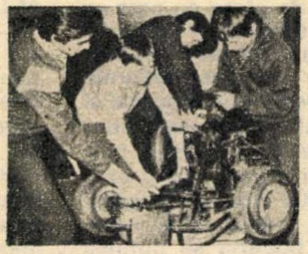

• **„Ultima verificare inainte de plecare in cursă“...** la care s-a aflat de faţă şi corespondenta noastră **Ionela Vlad** de la subredacţia „Tot înainte“ a Casei pionierilor şi şoimilor patriei din **Hunedoara.**

• „Medisiana“ - o formaţie care ambiţionează spre un loc de frunte în Festivalul Naţional „Cîntarea României“. La una dintre repetiţii, colegii lor de la cercul foto al **Casei pionierilor şi şoimilor patriei, Mediaş,** jud. **Sibiu,** s-au oferit să le facă o fotografie. Iat-o!

• **Doi prieteni** - un utecist şi un pionier -, doi pasionaţi membri ai cercului de micromodele de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din **Pucioasa,** judeţul **Dîmboviţa.** Pioniera **Anca Bănulescu** de la **Şcoala nr. 4** ne-a trimis fotografia de faţă cu explicaţia „Micromodeliştii vicecampioni republicani“.

LABORATORUL RUBRICII:

Dragi prieteni, primim în continuare fotografii semnate, pur şi simplu, „Cercul foto“ de la... Vă reamintim că în cadrul concursului Fotoreporter „Cutezătorii“ vor fi atribuite premii, atît colective, cît şi nominale. De aceea este foarte important să ştim cine sînt autorii fotografiilor primite la concurs.

MERIT PIONIERESC

„COLIBRI“ ŞI... 90 DE CÎNTECE

Consacratul ansamblu vocal - instrumental - coregrafic „Colibri“ şi-a făcut o nouă intrare în actuala ediţie a Festivalului Naţional „Cîntarea României“. Admiratorii acestei formaţii artistice pionereşti brăilene vor avea surpriza, la etapa judeţeană a festivalului, să-i reîntîlnească pe talentaţii interpreţi într-un „Colibri“ perfectat, înnoit. Ei şi-au alcătuit un grup instrumental cameral de muzică veche românească şi un cor de cameră. Sub îndrumarea profesorului Ştefan Sipoş, pasionaţii iubitori ai muzicii de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Brăila şi-au îmbogăţit paleta orchestrală. Ei au introdus-alături de orga electronică, pianul electric, flautul şi xilofonul de concert - şi instrumentele populare tradiţionale - naiul şi fluierul. Repertoriul, fireşte, s-a îmbogăţit cu noi piese originale - expresie a simţămintelor ce însufleţesc anii fericiţi ai copilăriei în patria iubită: „Partidul, Ceauşescu, Poporul, România“, „Un imn de slavă şi iubire“, „Din inima copiilor“, „În ţara păcii“ sînt cîteva din cele 16 cîntece noi care îmbogăţesc repertoriul acestei formaţii, alcătuit din 74 de piese originale.

Cartea de vizită, încununată de lauri, a formaţiei artistice pionereşti „Colibri“ rămîne promiţător deschisă. Anul acesta vesteşte pentru ea obţinerea de noi succese.

M. MICU

RITM

Asemeni multor colegi din şcolile municipiului **Tîrgovişte,** şi pionierii clasei a V-a C de la Şcoala nr. 1 au ţinut ca adunarea lor de rostire şi semnare a „Legămîntului pionierului“ să aibă loc în incinta noului Muzeu judeţean de istorie. Între cei mai merituoşi pionieri care au trăit acest solemn şi angajant moment s-au numărat Andrei Radu, Mihaela Pîrvu (comandanta detaşamentului), Sebastian Nicolaescu, Septimiu Brutescu, Ivona Eftenie, Roxana David, Silviu Boghiu ş.a. • **Un fructuos schimb de experienţă** a avut loc, recent, între pionierii reporteri ai gazetelor „Semafor“ din cele 12 şcoli ale oraşului **Hunedoara.** Cu acest prilej, colectivul de redacţie al „Semaforului“ de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei a prezentat o „ediţie specială“ cu rubrici în premieră, lansînd, totodată, şi **un concurs cu premii pentru corespondenţii gazetei** • **Trecînd într-o zi prin locul** numit Gura Jernăului, pionierul Ioan Adrian Porfire, de la Şcoala **Chendrea — Sălaj,** a observat că prin proaspăta arătură erau risipite o mulţime de fragmente ceramice. Anunţîndu-şi imediat colegii de la cercul de istorie, au făcut cu toţii o serioasă cercetare la faţa locului. Bogata şi valoroasa „recoltă“ de ceramică strînsă de ei avea să ateste existenţa unei aşezări începînd încă din eneolitic şi continuînd cu epocile bronzului, hallstatiană, daco-romană şi prefeudală (după cum confirmă specialiştii) • **Preocupaţi** de însuşirea de către toţi pionierii a unui comportament civic cît mai frumos, mai civilizat, de respectarea legilor ţării ca şi de circularea corectă pe drumurile publice, colegii voştri din **Cîmpulung-Muscel, judeţul Argeş,** au organizat de curînd două noi dialoguri cu reprezentanţi ai procuraturii şi miliţiei din localitatea lor • **În încheiere** vă oferim un... „autograf pe gheaţă“ — semnat de o multiplă campioană republicană la patinaj artistic: pioniera Beatrix Kurcsakovszki din **Miercurea Ciuc.**

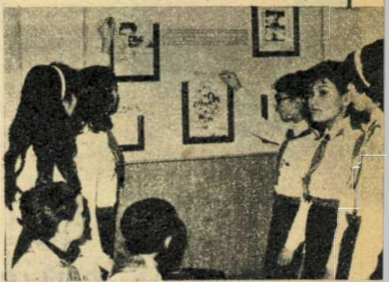

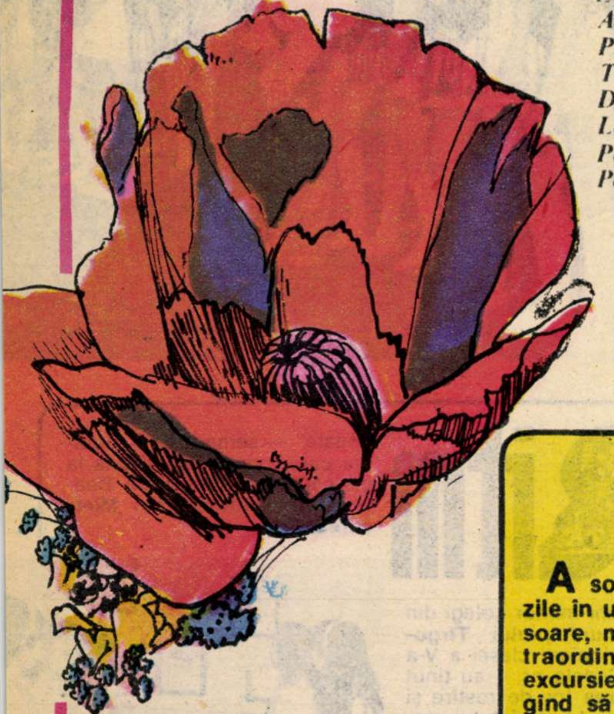

TOVARĂŞEI ELENA CEAUŞESCU

Soarele se împleteşte în albul ghioceilor
E 8 Martie şi noi, mugurii vieţii,
Aducem omagiu fierbinte
Primei dintre mame
Tovarăşei Elena Ceauşescu,
Dăruindu-i toate florile pămîntului
Legate cu căldura dragostei noastre,
Pentru gîndul luminos
Poem de pace, care învăluie chipul ţării.

MIOARA MIHALACHE,
clasa a VII-a, C.P.S.P., Galaţi

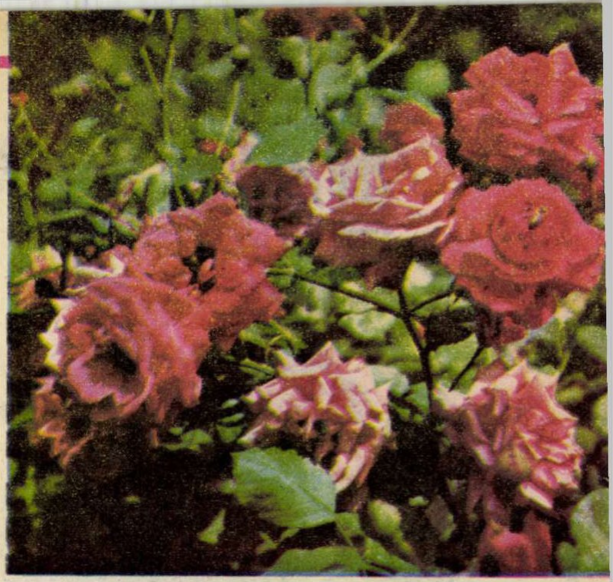

GÎND DE 8 MARTIE

E 8 Martie, ziua mamei,
Soarele îşi revarsă lumina
În curcubeie de culori
Deasupra florilor
Din grădina vieţii — Pămînt
De pace.
Urmărind cu privirea
Solii imaculaţi ai păcii
Noi înşine, copiii,
Devenim porumbei,
Lansînd spre toate femeile,
Spre toate mamele noastre
Cîte o floare.
Tovarăşei Elena Ceauşescu
Îi trimitem în semn de iubire
Cele mai frumoase gînduri
Pline de petale albe.

NICOLETA PETRE,
clasa a VI-a,
Galaţi

ZIUA MAMEI

Tu eşti pacea surîsului meu,
Eşti însăşi lumina
Care-mi dă aripi.
Cu inima te îmbrăţişez,
Mamă.
Ziua ta este
O nesfîrşită primăvară,
Este însăşi ziua mea.

CORNELIA CHETREA,
Şcoala Vidra,
jud. Vrancea

FLORI DE MARTI

A sosit primăvara. Cu cîteva zile în urmă, într-o dimineaţă cu soare, mi s-a întîmplat ceva extraordinar. Ducîndu-mă într-o excursie la pădurea Băneasa cu gînd să culeg cîteva fire dintre primii ghiocei, mi-a fost dat să întîlnesc, cum mergeam prin pădure... o ceată de... copii cu garoafe în mîini, însoţiţi de utecistul Valentin Oprea.

— Cum te numeşti, o întreb pe cea dintîi fetiţă care-mi iese în cale.

— Roxana Gheorghe şi am 9 ani. Mai am şi un frăţior, îl cheamă Cristi, dar are numai 5 ani...

— Dar pe tine cum te cheamă, o întreb pe-o altă fată ceva... mai măricică, tot aşa de isteaţă.

— ... mă numesc Iulia Dijmărescu şi sînt în clasa a VI-a, la Şcoala 150. Dar de ce mă întrebaţi?

— Vei vedea mai tîrziu. Pe tine cum te cheamă, mă adresez unui băiat, vioi şi năzdrăvan. Zice:

— Eu sînt în clasa a V-a, la Şcoala nr. 32 şi mă cheamă Cristian Fartinescu... am şi un prieten, da-i la grădiniţă; cred c-aţi auzit de el. Îl cheamă Dan Nagîrdu şi recită ca un artist. L-aş fi luat în această excursie de o oră, dar e destul de... voinic pentru alte plimbări mai scurte.

— Dar cum se explică... această excursie numai de-o oră?...

— Ni-i suficientă. Am venit, cum sîntem şi prieteni, să culegem pentru mamele noastre cîte un buchețel alb de ghiocel. Avem şi garoafe căci vine ziua lor. Ele sînt la doi paşi de noi; muncesc la I.P.R.S. Băneasa şi imediat, după ce le dăruim florile, ne întoarcem la lecţii şi alte treburi.

— Grozav, m-am mirat eu. Nu mă luaţi şi pe mine?

— Cu condiţia să aveţi şi dumneavoastră un buchet de ghiocei!

Peste un sfert de oră toţi, purtînd buchete de flori imaculate, eram primiţi... unde credeţi? Chiar la „Întreprinderea de piese radio şi semiconductoare — Băneasa“, cetate a creaţiei, muncii şi producţiei de piese cu care se asamblează televizoare şi aparate de radio. Este de-o frumuseţe rară, dar mai ales modernă, dotată cu cele mai noi aparate şi utilaje, la I.P.R.S. Băneasa muncind mii şi mii de muncitori, tehnicieni, ingineri, proiectanţi etc., toţi tineri, dar foarte pregătiţi din punct de vedere profesional. Iată, aveam bucuria să cunosc din miile de femei care muncesc aici pe cîteva care... nu erau altele decît mamele prietenilor mei cu buchete de ghiocei.

Portret cu flori

Tînăra confecţioneră de piese radio, Constanţa Gheorghe, mama Roxanei şi a lui Cristian, munceşte la I.P.R.S. din anul 1973.

— Nu exagerez prin nimic, dar cînd spun că întreprinderea noastră e un anotimp nesfîrşit al tinereţii, mă refer, de fapt, la tinereţea fetelor şi băieţilor noştri de aici care, iată-i în alb, cu ochii în microscoape sau pe tabelele calculatoarelor, dînd glas muncii şi hărniciei. Eu însămi, imediat după terminarea liceului, am devenit muncitoare la I.P.R.S., întreprindere care prin natura ei implică un înalt profesionalism, aptitudini de mare fi-

OMAGIU

Purtăm în inimi florile iubirii,
Pe care vi le dăruim cu drag
Iubită mamă, glorie a ţării,
Ce ne-ocrotiţi sub mîndrul ţării steag.

Cu dragoste ne-aţi îndreptat privirea
Spre cinste, spre lumină şi dreptate,
Sădind adînc în toţi copiii ţării
Mănunchi bogat de vise-naripate.

Şi astăzi cînd poporul vă cinsteşte
Alături de al ţării dintîi Fiu,
Noi, pionierii, ne-angajăm prin fapte
Să vă urmăm mereu exemplul viu.

FLORINA SIN,
Şcoala nr. 128,
Bucureşti

PATRIA-MAMĂ

Numele tău ce din străbuni ne cheamă,
Ne înfioară sufletul de vis
Şi îl rostim duios, Patrie-Mamă,
Simţind că drumul vieţii ni-i deschis.

Eşti, patrie, legendă de mioară,
Surîsul din privirea de copil,
Eşti cîntec de copil în prag de seară,
Eşti soarele pe cerul de april.

Tu, patrie, eternul cuib de dor
Şi conjugarea verbului „A fi“,
Eşti leagănul întregului popor
Şi-un nesecat izvor de bucurii.

ANDREEA JORSA,
clasa a VI-a,
C.P.S.P., Arad

PACE

Pentru cîntecul unui copil,
Pentru speranţa unei mame,
Daţi păcii drum liber,
Oameni dragi!
Vă rog din inimă fierbinte!
Nu lăsaţi
Armele distrugătoare
Să ucidă planeta!
Realizaţi
Pacea universală,
Dorinţa noastră
Cea mai fierbinte!

SIMONA DUMITRIU,
clasa a III-a, Şcoala nr. 196,
Bucureşti

nețe și răspundere. Fiecare zi, pentru toate femeile de-aici și deci și pentru mine înseamnă în primul rînd realizarea sarcinilor de proiectare, cercetare și în primul rînd de producție. Iată, Roxana mi-a adus, vreau să zic, ne-a adus, pentru ziua noastră, a femeilor, a tuturor mamelor, un buchet de ghiocei. Florile seamănă cu fetele noastre din întreprindere, nu-i așa? Seamănă cu munca și abnegația noastră, sînt la fel de luminoase.

Petale albe

Vă mai amintiți de Iulia Dijmărescu? Ei bine, mama ei, inginera Georgeta Dijmărescu, ne-a dezvăluit niște lucruri apropiate, prin frumusețe și profunzime, de senzațional.

— Parcă mai ieri, cînd eram pionieră, m-am înscris la cercul de chimie din școală și... descoperind cît de extraordinară știință este chimia... m-am hotărît s-o cuceresc; acest lucru s-a întîmplat mai ales în procesul de producție la I.P.R.S. Băneasa. Aici am învățat ce înseamnă pentru economia țării reducerea consumului de materiale, asimilarea de materiale cu performanțe ridicate, necesare obținerii de componente cum sînt acizii, sărurile, solvenții, plus... Ei bine, am învățat ce înseamnă a fi un producător industrial, dar și un protector al mediului. I.P.R.S. este un centru industrial care nu poluează nici cerul, nici apa, nici solul. Poftiți în secțiile noastre productive. Se lucrează cu mănuși, cu bonete și cu halate albe. Toate femeile sîntem sensibile la ce-i nou. Spre exemplu: schimbările tehnologice, reducerile de consumuri, producția depășind mereu planul. Diodele, tranzistoarele sau condensatoarele sînt foarte diverse; se cer tehnologii variate. Și fluxul muncii este foarte flexibil. De aceea sîntem încrezătoare în tot ce facem, în oamenii din jurul nostru; femeia, fiind o ființă sensibilă, harnică și inventivă, este plină de dragoste și pentru frumos. Fiecare secție de fete tinere de-aici, îmbrăcate în alb, iubesc la fel petalele albe, cum iubesc munca și creația, cum iubesc patria, viitorul.

Tact, delicatețe și talent

Poate nu știți, dar pentru tehniciana Anișoara Nagîrdu, mama lui Dan de la grădiniță, recitatorul, fiecare clipă valorează cît o zi. Sîntem la secția 2 700 unde se produc condensatoare de diferite tipuri.

— Poftiți la masa mea de lucru; aici realizez condensatoare electrolitice de mare capacitate și fără tensiune; încă 90 de fete, la tot atîtea mese, pe schimb, fac același lucru. Toți beneficiarii noștri din București și din țară sînt foarte bucuroși să le primim solicitările. Farmecul satisfacțiilor noastre îl dă munca în colectiv. Toate fetele și toți băieții noștri lucrează cu o pasiune rară, dar și cu... Aici trebuie și mult tact, delicatețe, talent, dăruire. Este o cinste pentru orice femeie să lucreze la I.P.R.S. Băneasa. De ziua noastră avem la butoniera halatului în primul rînd floarea muncii, a satisfacției ei, aducînd și prin aceasta un călduros omagiu patriei, partidului, secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tuturor oamenilor muncii.

Final cu... dialog

Cristi Fartinescu nu era numai iluminat de o mulțime de flori albe, dar și de mîndrie față de mama lui, față de toată întreprinderea. Elena Fartinescu, deci mama lui Cristi, lucrează la secția de circuite integrate unde fiecare zi de muncă este un imn al hărniciei și îndeplinirii îndatoririlor.

RAZA MEA DE SOARE

Tu, Mamă, limpezime pură
Şi suflet înflorind mereu,
Eşti cea mai nobilă făptură
Şi raza cîntecului meu.

Privesc un ram şi mă gîndesc la tine,
Ca el ţi-i fruntea visătoare,
Un cer de flori ţi se cuvine,
Tu, Mamă, raza mea de soare.

Lumină din lumina vie,
Îmi dărui visul pentru zbor;
Cu tine-ntîiul vers se scrie,
Tu, steaua mea de viitor.

— Poftiți la o discuție cu... calculatorul, ne invită ea.

Și eu și prietenii mei ne dăm ghionți de emoție. Toți sîntem îmbrăcați în alb ca niște medici. De-odată calculatorului i se cere o comandă. Și ce credeți că face el? Răspunde prin întrebări. Iată întreaga scenă: se apasă pe anumite butoane solicitîndu-se încărcarea programului. Calculatorul o întreabă pe specialistă:

— Ce tip de comportament testez? Ce verific?

— M.B. 339, răspunde muncitoarea.

— Pe ce program, 1 sau 2? întreabă din nou calculatorul.

— Bat programul 1 retur, i se răspunde.

— Am înțeles. Și afișează un cod prin care se înțelege că programul de sortare este încărcat și fetele pot trece la testarea circuitelor.

Și noi și copiii le dăruim de ziua lor, în fiecare zi, tuturor femeilor și fetelor, mamelor de aici și din toată țara, în semn de omagiu, cîte un cîntec, un vers, cîte o floare. Le dăruim admirația și prețuirea noastră.

ION CRÎNGULEANU
Foto: M. NIEDL

SEMAFOR!

Foiletonul nostru

Simpatic, antipatic?

Mîndrescu Dan nu ştie ce să mai creadă despre sine: ţin la el colegii, îl simpatizează? Ce să-i faci, nu putem avea cu toţii această invidiată însuşire. Unii dintre noi sînt prea timizi, tăcuţi. Altora le lipseşte „arta" de a povesti anecdote, de a inventa porecle, de a pune la cale mici farse prieteneşti, şi mai ales de a închide generoşi ochii la cusururile colegilor. S-ar părea că riscăm să nu fim simpatizaţi de nimeni.

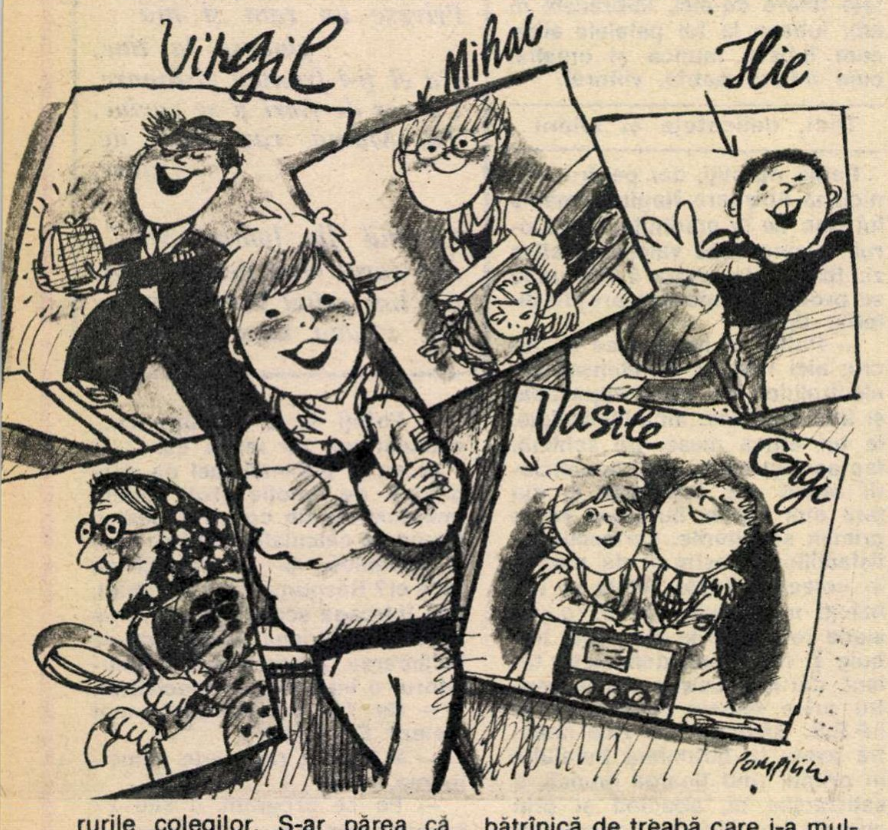

...„De nimeni" am spus? M-am grăbit. De fapt, important este nu dacă eşti simpatic în general, ci **cui, de ce** şi **cînd** îi eşti (sau nu) simpatic.

Iată stilul lui Mîndrescu. Vine Căliman Andreea şi-i spune:

— Mîndrescule, avem nevoie pentru „Semafor" de trei desene. Fii atent că-ţi dau subiectele.

Şi i le dă. Ele sună astfel: Ţiţoi Vasile dintr-a VII-a B şi Condei Gigi din aceeaşi clasă au realizat împreună un foarte interesant aparat de radio care porneşte sau se opreşte nu prin comutatorul obişnuit, ci la comandă verbală. Asta-i prima ispravă.

A doua: Vizireanu Mihai a reuşit să repare pendula din holul de la parterul şcolii. Ar fi fost păcat să rămînă stricată. Bun şi el.

Al treilea merituos: Mititelu Virgil a găsit în parc un portofel cu bani şi acte şi nu s-a lăsat pînă nu a dat peste păgubaş, o bătrînică de treabă care i-a mulţumit cu toată căldura.

— Aceste fapte trebuie lăudate în trei desene frumoase, nu-i aşa? Ai grijă, Mîndrescule, cum le faci. Pînă poimîine să fie gata.

Şi Mîndrescu le face. Cînd „poimîine" se transformă în „astăzi", vine cu desenele. Dar nu trei, ci şase. Colegii se înghesuie dinaintea „Semaforului".

Ţiţoi şi Condei sînt prezentaţi în chip glorios, ca nişte alergători de cursă lungă care rup simultan firul de la sosire. „Bună idee, simpatic Mîndrescu!" exclamă eroii.

Dar Mîndrescu mai aflase ceva, şi desenul continuă astfel: cei doi atleţi şi-au pus medaliile într-o balanţă, să vadă care este mai grea!

Motivul? După construirea aparatului de radio minune, constructorii se ceartă întruna susţinînd fiecare că al lui este meritul principal. Aproape că sînt gata să-şi demonteze opera... „Ce are cu noi Mîndrescu ăsta? Întotdeauna am spus că e antipatic!" oftează cei doi.

Pendula din hol? Vizireanu se vede reprezentat în desen ca fiind un neobişnuit jongler care jonglează cu scule şi aparate de măsură. „Ce simpatic e Mîndrescu!" Dar şi aici s-a mai strecurat un desen cu un musafir neplanificat: Bumbescu Ilie. Puţini ştiau că pendula el o stricase! Handbalist nepotolit, avusese inspiraţia să exerseze chiar pe hol o aruncare de la 9 metri direct în poartă. Şi nimerise în pendulă. „Antipatic, Mîndrescu ăsta!" murmură Iliuţă.

Mititelu-care-găsise-portofelul ar fi vrut să fie prezentat în chip de detectiv. A apărut, ceva mai modest, ca ajutor de detectiv. Bine şi aşa. „Simpatic, Mîndrescu", zice el. Dar, în următorul desen, surpriză: detectivul-şef e însăşi bătrînica păgubaşă! Pentru că nu era o persoană oarecare, ci bunica lui Ciobănică Sergiu dintr-a VI-a C. Bătrînica îşi pierduse portofelul investigînd cu energie parcul în toate direcţiile, pe toate aleile şi prin toate tufişurile pentru a-şi „captura" nepotul şi a-l tîrî acasă să-şi facă lecţiile. „Antipatic, Mîndrescu ăsta!", şopteşte Ciobănică.

...Mîndrescu Dan continuă să se întrebe: „Oare cum sînt eu, simpatic sau antipatic?!" Dar îşi vede mai departe de treburi.

În stilul lui.

OVIDIU ZOTTA

POŞTA RUBRICII

Radu Merişor caută — şi găseşte — soluţia cea mai bună

Cu acest personaj al rubricii „Semafor", v-aţi întîlnit în penultimul număr al revistei, cînd aţi fost invitaţi a-l ajuta să găsească cea mai bună soluţie în trei împrejurări prin care, de fapt, trecem foarte adesea cu toţii.

Le mulţumim cititorilor care ne-au trimis corespondenţe privind aceste întrebări.

Au dreptate cei care afirmă că, în autobuz, Radu Merişor trebuia să elibereze locul dînd politicos „Bună ziua" şi lăsînd ca problema „cui i se cuvine locul?" să fie rezolvată de cele două călătoare.

La a doua întrebare, cei care au spus că „Merişor trebuie să salute cel dintîi întrucît colegul său de clasă este un sportiv consacrat" greşesc. În mod normal, cînd este vorba de doi băieţi de aceeaşi vîrstă, trebuie să salute primul cel care îl observă cel dintîi pe celălalt. Asta e tot. Iar dacă se salută simultan, e şi mai bine.

În cea de-a treia situaţie, este evident că Merişor trebuie să fie ferm - şi chiar a fost: nu a cedat rugăminţii colegului de a-i „strecura" rezultatul la lucrarea scrisă. Despre ce s-a mai petrecut ulterior între ei, vă vom istorisi într-un număr viitor.

Unui elev studios...

Vreau să ştii că-mi place mult
Să te văd şi să te-ascult,
Că n-arunci vorbe deşarte,
Ci spui totul... ca din carte!

...Şi unuia lipsit de ambiţie:

Tu de mic ai călărit
Pe vreo mătură neroadă?
Că prea eşti obişnuit,
Să rămîi mereu... în coadă!

Întîrziatului:

Să nu crezi că-s pus pe glume!
Chibzuind cu luare-aminte
Ţi-am adus un ceas anume
Care merge... înainte!

CRIŞAN CONSTANTINESCU

12
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

GICA ȘOIMOȘAN din DOROHOI ne roagă s-o ajutăm în rezolvarea unei probleme pentru clasa a VIII-a din „Gazeta matematică" nr. 5/1986. Iată soluția.

Să se determine mulțimea:

$$M = \left\{ x \in Z \;\middle|\; \frac{4x^2 + 17}{2x + 1} \in Z \right\}$$

Soluție:
Împărțind $4x^2 + 17$ la $2x + 1$, obținem cîtul $2x - 1$ și restul 18.

Prin urmare $\frac{4x^2 + 17}{2x + 1} = (2x - 1) + \frac{18}{2x + 1}$

Pentru ca $\frac{18}{2x + 1} \in Z$ trebuie ca $(2x + 1) \in \{\pm 1, \pm 2, \pm 3, \pm 6, \pm 9, \pm 18\}$.

Se observă că $x \in Z$ pentru elementele impare din această mulțime.

Deci $x \in \{-5, -2, -1, 0, 1, 4\}$.

ECATERINA ADAM din CÎMPULUNG-ARGEȘ se interesează de modul practic în care poate cultiva legume în grădina casei părintești.

Mai întîi, pentru semănat se mărunțesc și se nivelează straturile, apoi se formează șănțulețe cu colțul săpăligii, de-a lungul unei sfori bine întinse, la distanța potrivită pentru fiecare legumă. Se seamănă cu mîna și imediat se acoperă semințele cu pămînt reavăn, cu dosul greblei bătînd puțin pămîntul de-a lungul rîndului, ca să se lipească bine de semințe. Pot fi semănate direct în brazde: morcovul, păstîrnacul, pătrunjelul, sfecla roșie, ridichile de lună, fasolea, mazărea, castraveții, dovleceii, spanacul, salata verde, loboda, ștevia, mărarul, leușteanul, sămînța de ceapă. Cea mai sigură metodă pentru cultivat ceapa este prin arpagic; de asemenea, usturoiul se cultivă plantîndu-i căței ca pe arpagic. Cartofii de sămînță se pun la încolțit (în lădițe sau coșuri) cu 30 zile înainte de plantat. Pentru alte legume se plantează răsaduri obținute din vreme, de pildă: roșii (tomate), vinete, ardei, varză, conopidă, gulii, țelină, ceapă de apă, praz. În luna martie se răsădesc în pămînt vinetele și ardeiul gras; răsadurile de varză, conopidă și gulii se plantează în ultimele zile ale lunii martie. Pătlăgelele roșii și țelina se răsădesc pe la sfîrșitul lui aprilie. În zonele din nordul țării, aceste termene se amînă cu aproximativ două săptămîni. Se plantează încă de la sfîrșitul lui februarie: arpagicul, usturoiul, morcovul, pătrunjelul, păstîrnacul. Fasolea și mazărea se seamănă în aprilie. Spanacul, mărarul și pătrunjelul de frunze pot fi semănate încă din toamnă. Salata verde poate fi semănată din martie pînă la sfîrșitul lui august.

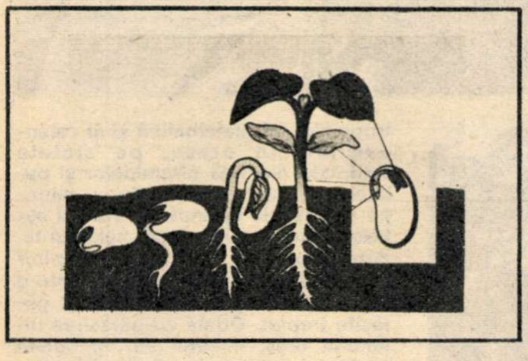

În imaginile alăturate vedeți cum încolțește o sămînță de fasole și un tubercul de cartof cu lăstari ieșiți din muguri.

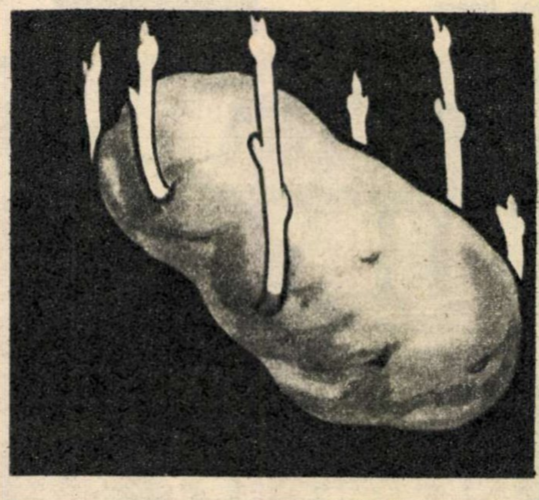

ECONOMISIREA ENERGIEI

O ÎNDATORIRE PATRIOTICĂ A NOASTRĂ, A TUTUROR!

Îndemnul adresat întregului nostru popor de a economisi gazele naturale și energia electrică a găsit un puternic ecou și în rîndul pionierilor și școlarilor. Informațiile pe care le-am primit, în ultimul timp, din unități ne semnalează preocuparea permanentă a pionierilor și școlarilor pentru economisirea resurselor energetice. În școli, unde față de lunile precedente consumul de energie electrică a fost redus cu peste 30 la sută, răspunderea pionierească se manifestă zi de zi. La fel și acasă, în blocul de locuit. Aflăm astfel că fiecare dintre voi și-a organizat în așa fel timpul de învățătură și odihnă încît să apeleze cît mai puțin la lumina becului. Apoi, așa cum se arată în corespondențele primite la redacție, mulți dintre voi, împreună cu părinții și frații mai mari, ați înlocuit becurile mari consumatoare cu altele de puteri mai mici sau cu tuburi fluorescente, ați fost de mare ajutor asociațiilor de locatari în depistarea și înlăturarea risipei de energie în blocul unde locuiți.

Tot în cîmpul larg al inițiativei pionierești pe „frontul" energiei vă propunem și o altă idee. Este vorba de construirea unor microturbine pentru producerea de energie electrică ce poate fi folosită în activitățile voastre. Modelul unei astfel de realizări l-am întîlnit la Casa pionierilor și șoimilor patriei Reșița, județul Caraș-Severin. De altfel, in acest județ s-au construit, după proiectele pionierilor și elevilor, cîteva microturbine, unele dintre ele funcționînd în „satele de vacanță". Dar și în alte județe poate fi preluată o astfel de inițiativă. În acest fel vă puteți aduce contribuția nu numai la economisirea energiei electrice, ci chiar la producerea ei.

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

Acționați zi de zi, cu inițiativă și răspundere, pentru folosirea rațională a gazelor naturale și a energiei electrice. Este o îndatorire patriotică a fiecăruia dintre noi de a economisi resursele energetice!

Atelier

PRACTIC

Dragi cititori, în timpul vostru liber, din plăcuțe din lemn sau pal vă puteți confecționa o bibliotecă pentru camera voastră de lucru. Mai întîi tăiați cu ferăstrăul bucăți de lemn la dimensiunile: 140 mm/120 cm, cu grosimea de 10 sau 12 mm, și 120/100 cm, împărțind astfel spațiul de care dispuneți, încît aceasta să fie cît mai estetică, dar în același timp și cît mai utilă.

Pentru ca această bibliotecă să fie cît mai rezistentă, practicați la baza plăcuțelor trei orificii în care se introduc niplurile (cuie de lemn) cu diametrul (∅) de 6–7 mm și lungimea de 52 mm, astfel încît plăcuța orizontală, cît și cea verticală, să aibă aceeași bază de susținere. (4 cm în orizontală și 12 mm în verticală). Plăcuțele și niplurile astfel pregătite, înainte de a fi montate, vor fi înmuiate în clei de oase sau în aracet. După această operație, piesele vor fi asamblate cu grijă și presate cu ajutorul unei prese (vezi desenul!). Dacă vreți ca această bibliotecă să fie mai aspectuoasă, peste plăcuțele de lemn aplicați o folie de melamină la culoarea dorită sau lăcuiți totul cu palux sau lac. Pentru ușurarea muncii voastre, urmăriți desenul alăturat!

Dacă spațiul vă permite, puteți confecționa mai multe module la aceleași dimensiuni.

N MARIA

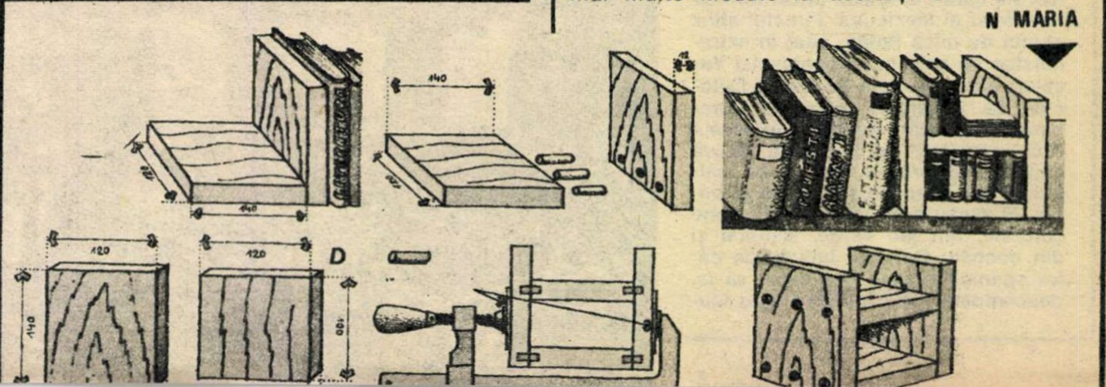

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII“

CIVILIZAȚIA MAYA

PIRAMIDA DIN JUNGLĂ

Într-o dimineață de februarie a anului 1517, trei corăbii mici, conduse de spaniolul Francisco H. de Cordoba, părăseau portul La Habana mergînd spre vest. În calele celor trei vase se aflau provizii și apă de băut, iar pentru „sălbaticii“ ce urmau să fie intilniți pe pămînturi necunoscute se aflau o mulțime de podoabe (mărgele de sticlă) și armele cele mai moderne — arbalete și puști. După 21 de zile, marinarul urcat pe vîrful catargului cel mare anunța: „Tierra, Tierra“. În curind, vasele spaniolilor fură inconjurate de numeroase canoe in care se agitau indieni uimiți de neașteptata vizită. Erau primii indieni maya-yucateci pe care-i intîlneau cuceritorii de mai tîrziu ai Mexicului. Punctul atins atunci de mica flotilă, aflat în extremitatea de nord-est a peninsulei Yucatan, primi numele de Capul Catoche. La debarcare, spaniolii intrebară de aur, dar băștinașii nu aveau. Nici mărgelele de sticlă nu făcură impresie asupra lor, pentru că „sălbaticii“ nu erau chiar așa de sălbatici. Ei aveau podoabele lor din pene colorate, din jad verde, sculptat și din cochilii. Oamenii intîlniți de către spanioli și care i-au făcut să ia, deocamdată, cale intoarsă erau făuritorii uneia dintre cele mai impresionante culturi de pe continentul nou descoperit.

În perioada cuceririlor spaniole de la sfirșitul secolului al XV-lea și inceputul celui următor, teritoriul ocupat de populația maya cuprindea Guatemala, părțile apusene ale Salvadorului și Hondurasului, precum și o bună parte din Mexic. Toate aceste teritorii, luate la un loc, formau un imens trapez.

În perioadele clasice ale dezvoltării culturii maya, patru civilizații se găseau în contact cultural cu ea: zapotecii, al căror centru il constituie Monte Alban, civilizația Teotihuacan, civilizația La Venta, creată de olmeci, și civilizația totonacilor. Civilizația maya a atins nivelul cel mai inalt, în centrul „trapezului“.

Primele știri despre indienii maya datează din jurul anului 500 i.e.n. O primă epocă de inflorire a culturii lor (320—987 e.n) este cunoscută sub numele de vechiul imperiu. Acest nume nu este prea potrivit deoarece nu e vorba de un imperiu, ci de niște orașe care-și duceau existența independent. Este o perioadă in care, pe intregul teritoriu maiaș se ridică numeroase piramide și alte edificii de cult. Mărturiile descoperite demonstrează intensa preocupare a maiașilor pentru studiul astronomiei, al matematicii și al calendarului. În orașe, pe stelele sculptate din fața piramidelor și palatelor de cult erau notate cu minuție progresele obținute în studiul aștrilor. Din motive încă nelămurite, după anul 987 înălțarea edificiilor incetează, pentru un timp, pe intreg teritoriul maiaș, iar orașele sînt părăsite treptat. Odată cu părăsirea ultimului oraș, în anul 987, perioada vechiului imperiu ia sfîrșit și începe o alta, marcată de profunde transformări. Civilizația maya emigrează către marginile „trapezului“, mai ales spre țărmurile Atlanticului, unde întemeiază așezările Chichen-Itza și Uxmal, precum și spre Pacific, unde se pun bazele altor orașe.

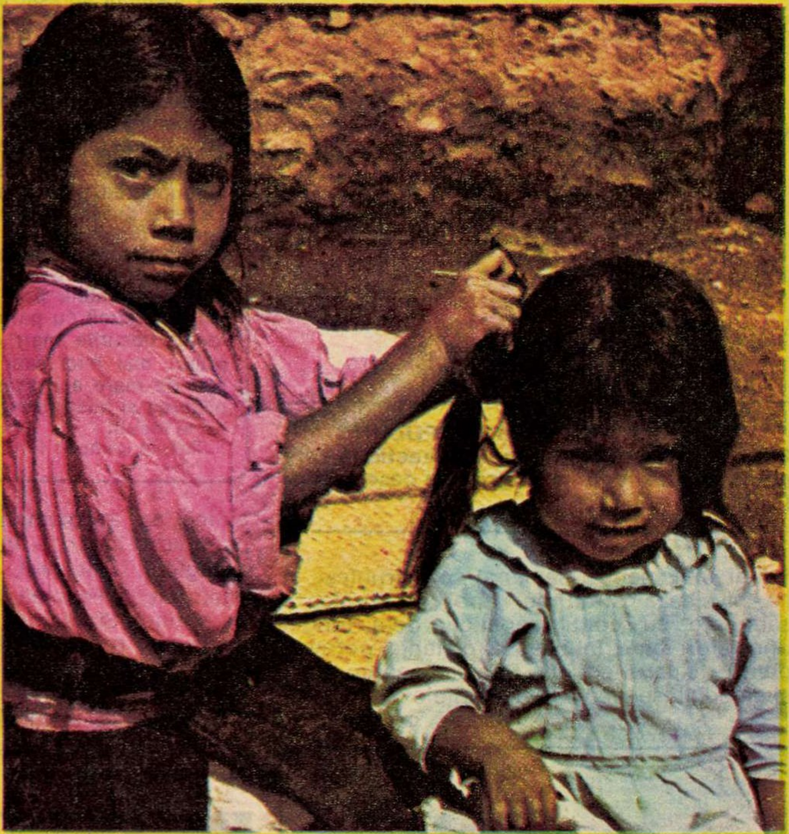

După o perioadă de relativă independență, importante centre maya din Yacatan sînt cucerite de tolteci, care le vor influența puternic cultura.

În noul imperiu maya orașele devin adevărate cetăți, fiind construite în mijlocul lacurilor, în zone deluroase sau împădurite. Chichen-Itza și in mai mică măsură Uxmal reprezintă apogeul culturii din noul imperiu. Chichen-Itza, descoperită în 1885, uimește și astăzi prin monumentele sale mărețe, între care Observatorul astronomic, Piramida soarelui și Palatul preoteselor. Alături de edificiile de la Uxmal, și alte cîteva, ele constituie mărturii ale celei de-a doua și ultima epocă de înflorire a culturii maya. După aceea ea va suferi influența aztecă.

Civilizația maya și-a găsit cele mai caracteristice forme în arhitectură și în artele plastice. Templele maya au cîte ceva din Acropole, iar piramidele maya au ceva din piramidele egiptene, cu toate că sînt clădite după concepții originale, unice, deosebite de orice alte edificii ale Lumii Vechi. Orașele erau doar centre comerciale și de ceremonii. Oamenii veneau aici să facă schimb de produse, să-și exercite funcțiile civice și să asiste la ritualuri. Clădirile nu erau potrivite locuirii permanente: fiind lipsite de cămine și de ferestre. În încăperile palatelor și altor edificii domnea semiîntunericul, în afară de o anume oră a zilei, calculată cu grijă, cînd soarele pătrundea prin orificii speciale, umplîndu-le de o lumină ciudată. Cunoștințele relativ avansate în calculul matematic, mai ales în geometrie, existența pietrei de construcție și o concepție originală au permis arhitecților să ridice edificii de proporții monumentale. Multe dintre ruinele acestor edificii mai pot fi văzute și astăzi în America Centrală, pe teritoriul cuprins între Salvador și Mexic. Între ele se numără Copan — cu monumentala sa scară hieroglifică cu 63 de trepte, Chichen-Itza, Tikal, Quirigua ș.a. La Uaxactun a fost descoperită cea mai veche piramidă maya, datată la 328 e.n. Ea se afla într-o pădure, acoperită de pămînt și vegetație tropicală. Arhitecții maiași nu cunoșteau nici arcul, nici bolta. Ei le înlocuiau cu o așa-zisă boltă falsă, fapt pentru care edificiile erau lungi și înguste, cu ziduri groase în care nu se puteau tăia decît ferestre mici. În schimb suprafața dedicată decorațiilor era mare. Așa se explică și abundența de fresce și basoreliefuri de pe construcțiile care au ajuns pînă la noi.

Știința maya gravitează în jurul calendarului. Arheologii au observat că maiașii adăugau la fiecare 52 de ani o nouă cămașă de piatră sau stuc vechilor piramide. S-a stabilit că această perioadă de 52 de ani formează un anumit ciclu, în concepția despre istorie a vechilor maiași. Durata anului era stabilită la 365,242129 zile. Nici un popor din vechime n-a obținut o cifră mai apropiată de durata anului astronomic, care este de 365,242198 zile. Data stabilită de maiași, cu circa două milenii în urmă, conținea o eroare de numai 0,000069 zile, adică ceva mai mult de o jumătate de secundă într-un an. Maiașii aveau, de asemenea, metode uimitoare pentru a calcula eclipsele de soare. Un monument cu o arhitectură ciudată din Chichen-Itza este caracolul (melcul). Este o clădire circulară așezată pe două terase suprapuse, avînd patru deschizături spre cele patru punctele cardinale. În pereții unui coridor circular se află alte patru deschizături, mai mici, orientate spre nord-vest, nord-est, sud-est și sud-vest. Această clădire servea drept observator astronomic, unde se realiza studiul aștrilor și calculele calendarului. La Copan au fost întocmite, se pare, cele dintîi tabele ale eclipselor vizibile, calculele vădind o mare precizie. Unii cercetători sînt de părere că vechii maiași sînt cei ce ar fi folosit pentru prima oară cifra zero.

ECATERINA ROȘCA

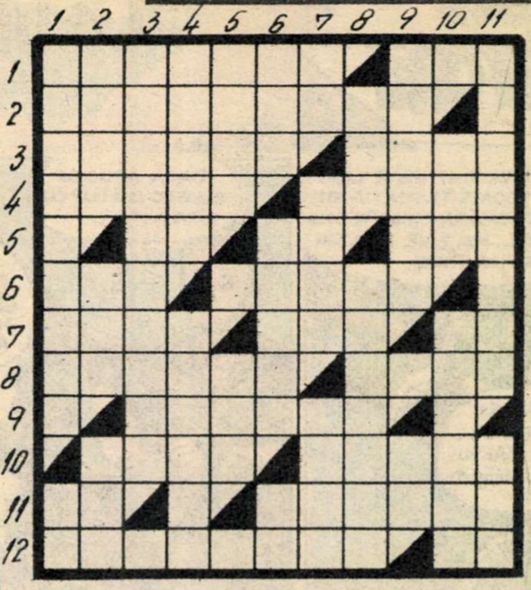

8 MARTIE

ORIZONTAL: *1) Poet și prozator român, autorul poeziei „Mama". Publicist român, creatorul volumului de proză „Carte despre vremuri multe", în care se întîlnesc și gînduri închinate mamei (Ion). 2) Zeița japoneză a Soarelui născută din ochiul stîng al tatălui ei, după moartea lui Izanami, soția sa. 3) Cunoscut dramaturg francez din a cărui creație cităm celebra tragedie intitulată „Atalia". Operă a marelui compozitor italian G. Verdi. 4) Eroina principală din piesa „Gaițele" de Al. Kirițescu. Scriitor norvegian, reprezentant de seamă al dramei realiste, autor al pieselor „Nora" și „Femeia mării". 5) Așa este. Vene! Ceasuri. 6) Fiica lui Cadmus și a Harmoniei, soția lui Athamas, regele cetății Teba. Compozitor român, autorul poemului simfonic „Mama". 7) Soție a regelui Angliei Henric al VIII-lea (1509–1547). „...de copil" se intitulează una din sculpturile lui C. Brâncuși. Moraru Cătălin. 8) „Cîntec de leagăn" și-a intitulat una din poezii acest poet român contemporan (George). Răsunet. 9) Profesoara și guvernanta duduii Ștefania din „Neagra Șarului" de M. Sadoveanu. 10) Dorințe în curs de împlinire. În spiritul legii. 11) Mioare. Mama lui Theseus, eroul unor mari isprăvi din mitologia greacă 12) Autorul poeziei „Durere de mamă". Tănase Cornel.*

VERTICAL: *Scriitor clasic român din a cărui creație cităm schițele „D-l Goe..." și „Vizita". Con fără vîrf! 2) Maestru al penelului românesc de la care ne-a rămas, printre altele, tabloul intitulat „Mama cu fetița". Nord-nord-est (abr.) În viață (fem). 3) „Apolog" este titlul poeziei dedicate mamei de acest poet român (Alexandru). 4) Ivită pe neașteptate. Celebru compozitor român, autorul suitei „Impresii din copilărie", care, vorbind despre mama sa, afirma: „Mama era... mama!". 5) Fluviu în U.R.S.S. Dînsele. 6) Posedă. Cîntat din gură. Simbolul aurului. 7) În ramă! În plus. Rîu în U.R.S.S. 8) Masiv muntos în Algeria. Compoziții muzicale cum ar fi „Fata mamei Angot" de L. Charles sau „Ana Lugojana" de F. Barbu (sing.). 9) Odorul mamei. Georgescu Hristea. 10) Lac și pădure în Franța. Autorul operei „Nunta lui Figaro". 11) În volumul de poezii „Gînduri închinate mamei", acest poet contemporan este reprezentat prin poezia „Dreptul la timp". Ana din Munții Retezat.*

DICȚIONAR: ANNE, ELET, SAB, DER.

Venera Popescu

Șah

Partida de față ilustrează consecințele unor neglijențe de deschidere, precum descoperirea regelui propriu și închiderea posibilităților sale de mișcare sau apărare:

1. d4 Cf6 2. Cd2 e5 3. d: e5 Cg4. În acest moment, albul comite o eroare decisivă și este făcut mat după numai două mutări. Soluția în numărul următor.

DINTR-O SINGURĂ LINIE

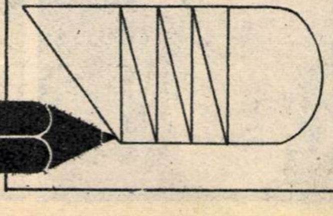

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT:

ZVON DE PRIMĂVARĂ: 1) La arat; Iaz. 2) Alecsandri. 3) Cer. Il. Etc. 4) Rapsodii. 5) Gg. Star. Sc. 6) Talian. Ati. 7) Ah. Eocen. 8) April. R1. 9) Cuibare. 10) Șes. Na. Mac. 11) Sărbătoare.

ȘAH: 3. Dh5 + g6 4. Ne2g: h5? 5. Nh5 mat.

ȘCOALA

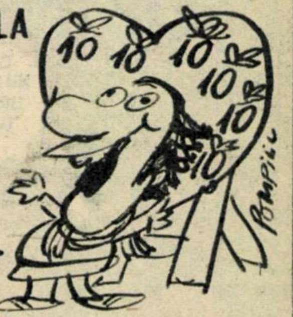

Cadouri, cadouri, pentru toate colegele mele!

TICUȚĂ CEL UITUC

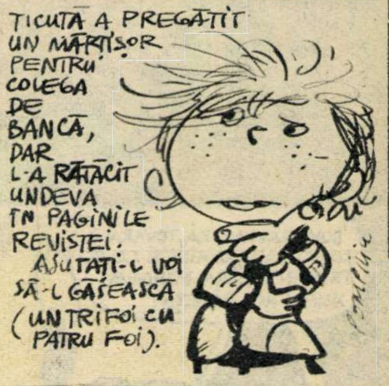
TICUȚĂ A PREGĂTIT UN MĂRȚIȘOR PENTRU COLEGA DE BANCĂ, DAR L-A RĂTĂCIT UNDEVA ÎN PAGINILE REVISTEI. AJUTAȚI-L VOI SĂ-L GĂSEASCĂ (UN TRIFOI CU PATRU FOI).

Ce v-a plăcut din acest număr?
Ce mai doriți să publicăm?

COPERTA NOASTRĂ

Foto: M NIEDL

Flori, de ziua mamei, la I.P.R.S. Băneasa.

CUTEZĂTORII 9 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: ION IONAȘCU
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: OVIDIU ZOTTA
RESPONSABIL DE NUMĂR: Elena Mănescu; *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* Pompiliu Dumitrescu;
PREZENTAREA TEHNICĂ: Viorel Sâmpetrean

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII"

La un pas de extraordinar

Scenariu: CONSTANTIN DIACONU
Desene: SORIN ANGHEL

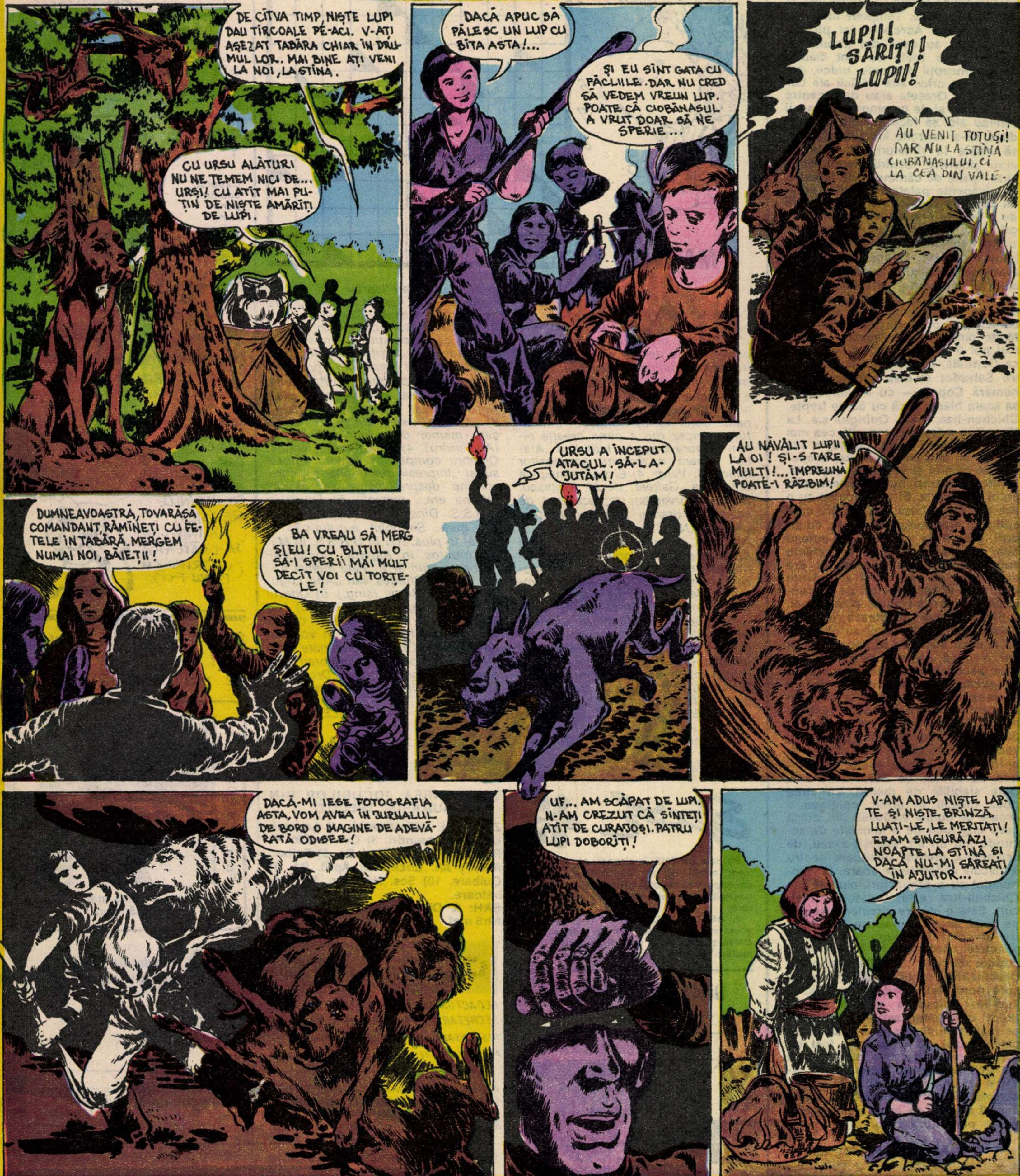
DE CÎTVA TIMP NIȘTE LUPI DAU TÎRCOALE PE-ACI. V-AȚI AȘEZAT TABĂRA CHIAR ÎN DRUMUL LOR. MAI BINE AȚI VENI LA NOI, LA STÎNĂ.
CU URSU ALĂTURI NU NE TEMEM NICI DE... URȘI! CU ATÎT MAI PUȚIN DE NIȘTE AMĂRÎȚI DE LUPI.
DACĂ APUC SĂ PĂLESC UN LUP CU BÎTA ASTA!...
ȘI EU SÎNT GATA CU FĂCLIILE. DAR NU CRED SĂ VEDEM VREUN LUP. POATE CĂ CIOBĂNAȘUL A VRUT DOAR SĂ NE SPERIE...
LUPII! SĂRIȚI! LUPII!
AU VENIT TOTUȘI! DAR NU LA STÎNA CIOBĂNAȘULUI, CI LA CEA DIN VALE.
DUMNEAVOASTRĂ, TOVARĂȘA COMANDANT, RĂMÎNEȚI CU FETELE ÎN TABĂRĂ. MERGEM NUMAI NOI, BĂIEȚII!
BA VREAU SĂ MERG ȘI EU! CU BLITUL O SĂ-I SPERII MAI MULT DECÎT VOI CU TORȚELE!
URSU A ÎNCEPUT ATACUL. SĂ-L AJUTĂM!
AU NĂVĂLIT LUPII LA OI! ȘI-S TARE MULȚI!... ÎMPREUNĂ POATE-I RĂZBIM!
DACĂ-MI IESE FOTOGRAFIA ASTA, VOM AVEA ÎN JURNALUL DE BORD O IMAGINE DE ADEVĂRATĂ ODISEE!
UF... AM SCĂPAT DE LUPI. N-AM CREZUT CĂ SÎNTEȚI ATÎT DE CURAJOȘI. PATRU LUPI DOBORÎȚI!
V-AM ADUS NIȘTE LAPTE ȘI NIȘTE BRÎNZĂ. LUAȚI-LE, LE MERITAȚI! ERAM SINGURĂ AZI NOAPTE LA STÎNĂ ȘI DACĂ NU-MI SĂREAȚI ÎN AJUTOR...

ÎN ACEST NUMĂR:

- CLASA A 8-A LA STARTUL VIITORULUI
- RECORDURI ȘI BUCURII PE PÎRTIILE DE LA VATRA DORNEI
- ANCHETA NOASTRĂ: „LUCRUL POTRIVIT LA TIMPUL POTRIVIT"

10

JOI, 12 MARTIE 1987
ANUL XXI (NR. 1013)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

Magistrala cuvîntare rostită de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la şedinţa comună a Consiliului oamenilor muncii de naţionalitate maghiară şi a Consiliului oamenilor muncii de naţionalitate germană, document programatic de o inestimabilă valoare pentru activitatea partidului şi statului nostru, a fost urmărită de întregul nostru popor cu un viu interes, trezind un profund ecou în conştiinţele milioanelor de cetăţeni ai patriei noastre.

Oamenii muncii, întregul nostru popor îşi însuşesc pe deplin ideile şi tezele de importanţă vitală pentru prezentul şi viitorul ţării formulate de conducătorul partidului şi statului nostru, concepţia ştiinţifică, umanistă a secretarului general al partidului, confirmată de viaţă, de realităţile socialiste ale ţării, cu privire la soluţionarea justă, pe baza materialismului dialectic şi istoric, a problemei naţionale în România, la participarea egală în drepturi şi îndatoriri a tuturor cetăţenilor ţării, fără deosebire de naţionalitate, la întreaga viaţă economică şi social-politică, la conducerea societăţii.

Cetăţenii patriei noastre, fără deosebire de naţionalitate, îşi exprimă deplina adeziune la politica internă şi externă a României socialiste, care sub conducerea înţeleaptă a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, a înscris pentru totdeauna în rîndul măreţelor victorii ale timpului nostru dezvoltarea armonioasă a tuturor zonelor şi localităţilor ţării, asigurarea dreptului la muncă, la învăţămînt, ştiinţă şi cultură pentru toţi cetăţenii, crearea cadrului de participare a tuturor oamenilor muncii, prin dezvoltarea puternică a organismelor democraţiei muncitoreşti revoluţionare, la conducerea întregii activităţi de făurire a socialismului, cu poporul şi pentru popor.

Oamenii muncii din ţara noastră, români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi, constituiţi într-o unitate de monolit în jurul partidului, al secretarului său general, îşi exprimă unanima aprobare faţă de ideile şi tezele cuprinse în cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, cu privire la respectarea dreptului fiecărui popor de a-şi hotărî calea dezvoltării în mod liber, fără nici un amestec din afară.

Întregul nostru popor dă o înaltă apreciere contribuţiei tovarăşului Nicolae Ceauşescu, conducătorul nostru iubit, la rezolvarea justă, ştiinţifică, a problemei naţionale în România, la asigurarea condiţiilor optime de muncă şi manifestare în toate domeniile vieţii economice, sociale şi spirituale pentru toţi fiii ţării.

Unitatea întregului nostru popor, frăţia între toţi oamenii muncii – rod al strălucitei politici a Partidului Comunist Român — este exprimată, printr-o vie materializare, în faptele de muncă ale tuturor oamenilor muncii, ferm hotărîţi să acţioneze, în spirit muncitoresc, revoluţionar, pentru îndeplinirea la toţi indicatorii a planului pe acest an şi pe întregul cincinal, pentru înfăptuirea exemplară a luminosului Program al partidului de edificare a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism.

Vizita de lucru a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al P.C.R., preşedintele R.S.R., efectuată în cursul săptămînii trecute în judeţul Mehedinţi, reprezintă o nouă şi grăitoare dovadă a preocupării statornice a conducătorului partidului şi statului nostru pentru continua dezvoltare economico-socială a tuturor judeţelor patriei, a întregii ţări.

Noul dialog de lucru al secretarului general al partidului cu producătorii bunurilor materiale, desfăşurat în atmosfera de puternică angajare patriotică a întregului nostru popor pentru înfăptuirea neabătută a obiectivelor actualului cincinal, a hotărîrilor Congresului al XIII-lea al P.C.R. constituie un relevant moment al activităţii creatoare a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, dedicată ridicării patriei noastre pe cele mai înalte culmi ale progresului, ale civilizaţiei comuniste.

România socialistă este cunoscută în întreaga lume ca ţară a Păcii, întrunind aprecierile tuturor popoarelor pentru strălucitele iniţiative menite să contribuie la rezolvarea marilor probleme cu care se confruntă lumea contemporană, la instaurarea păcii pe planeta noastră, la dezvoltarea prieteniei între popoare.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, personalitate de excepţie a vieţii internaţionale, Erou al Păcii, a adus şi aduce, prin întreaga sa activitate teoretică şi practică contribuţii de importanţă deosebită, unanim recunoscute şi apreciate de toate popoarele şi forţele progresiste şi revoluţionare, la afirmarea unei politici noi, de independenţă naţională, de pace şi strînsă colaborare între naţiunile lumii.

Vizitele oficiale de prietenie pe care tovarăşul Nicolae Ceauşescu, preşedintele Republicii Socialiste România, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, le efectuează în aceste zile în unele ţări din Asia sînt o nouă şi strălucită expresie a voinţei de pace a poporului nostru, a hotărîrii de a acţiona neabătut pentru întărirea prieteniei, colaborării şi înţelegerii între toate popoarele lumii, libere şi independente.

Tineretul, prin dinamismul şi receptivitatea la idealurile de libertate şi dreptate socială, la schimbările înnoitoare, a reprezentat întotdeauna de-a lungul istoriei un însemnat factor al progresului societăţii. Din veac în veac, el a preluat şi dezvoltat virtuţile şi tradiţiile înaintate ale poporului; înfruntînd greutăţile, dînd nenumărate jertfe, el a jucat un rol de seamă în lupta împotriva asupritorilor, pentru dezvoltarea socială, pentru cucerirea şi apărarea independenţei şi suveranităţii naţionale.

NICOLAE CEAUŞESCU

TINERI REVOLUŢIONARI SUB STEAGUL PARTIDULUI

Înalta apreciere pe care secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, o dă rolului tineretului de-a lungul zbuciumatei şi eroicei noastre istorii, găseşte în inima şi cugetul tinerei generaţii un ecou mai amplu şi mai vibrant ca oricînd, acum, în acest miez de martie în care tinerii patriei, împreună cu întreg poporul, aniversează 65 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist şi 30 de ani de la înfiinţarea Uniunii Asociaţiilor Studenţilor Comunişti din România. Sărbătorind aceste date memorabile din istoria luptei revoluţionare, tinerii patriei o fac cu fireşti simţăminte de mîndrie, căci în necontenita perindare a vremii tînăra generaţie a aşezat cu consecvenţă tot ceea ce ea a avut mai bun — elanul generos al vîrstei, spiritul de dreptate şi libertate ce o însufleţeau — în slujba marilor idealuri ale poporului.

Un moment hotărîtor pentru lupta şi munca tinerei generaţii l-a reprezentat făurirea Partidului Comunist Român. Înţelegînd pe deplin marile resurse revoluţionare ale tinerei generaţii, uriaşa sa nevoie de adevăr şi dreptate, faptul că, aşa cum s-a spus chiar în acea epocă, tineretul este „speranţa ce partidul şi-o pune pentru a desăvîrşi opera în numele căreia lucrează", partidul şi-a asumat, încă de la începuturile existenţei sale, sarcina de a antrena tineretul la luptă revoluţionară, îndrumînd nemijlocit eforturile acestuia pentru organizarea rîndurilor sale pe baza principiilor comuniste de acţiune revoluţionară. În asemenea spirit s-au desfăşurat, la 19—20 martie 1922, lucrările Conferinţei generale a tineretului socialist care a hotărît unificarea mişcării revoluţionare într-o organizaţie centralizată la scara întregii ţări, aşezarea activităţii ei pe baze noi, revoluţionare. Perioada care a urmat avea să confirme cu strălucire marea însemnătate a acestei istorice opţiuni. Acţionînd sub conducerea partidului, organizaţia revoluţionară de tineret — care din 1924 a adoptat denumirea de Uniunea Tineretului Comunist — a constituit o prezenţă activă în marile bătălii de clasă ale perioadei interbelice, s-a aflat în primele rînduri ale eroicelor lupte purtate de oamenii muncii din ţara noastră împotriva fascismului şi a războiului, pentru apărarea celor mai de seamă cuceriri şi înfăptuiri ale poporului — unitatea şi independenţa naţională, integritatea patriei.

Cu vii sentimente de mîndrie patriotică evocăm în acest moment aniversar faptul că în lupta purtată de organizaţia revoluţionară de tineret, sub roşiile flamuri ale partidului nostru comunist, s-au format şi călit revoluţionari patrioţi neînfricaţi, militanţi de nădejde ai partidului, ferm hotărîţi să nu precupeţească nimic pentru biruinţa dreptei sale cauze, pentru împlinirea marilor aspiraţii ale poporului. Este un adevăr cu strălucire dovedit de luminoasa pildă a vieţii şi luptei revoluţionare ale tovarăşului **Nicolae Ceauşescu.** Ani şi ani la rînd, viaţa şi lupta tînărului comunist Nicolae Ceauşescu s-au identificat cu înseşi existenţa şi lupta organizaţiei comuniste de tineret, în slujba căreia a pus tot ceea ce a avut mai bun: o înaltă vocaţie de militant revoluţionar, o neistovită energie, o mare putere de convingere, forţa de pătrundere a înţelesurilor adînci ale fenomenelor vieţii, încrederea neabătută în justeţea cauzei partidului, dragostea profundă faţă de poporul din rîndurile căruia se ridicase.

În rîndurile Uniunii Tineretului Comunist şi-a afirmat alesele însuşiri de militant revoluţionar tovarăşa **Elena Ceauşescu,** care, acţionînd mereu alături de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a adus o remarcabilă contribuţie la antrenarea tineretului muncitoresc la lupta revoluţionară, la organizarea rîndurilor sale în vederea sporirii capacităţii sale de acţiune şi de înrîurire a conştiinţelor.

Alesele însuşiri ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu au fost probate cu strălucire şi necontenit dezvoltate în clocotul luptei revoluţionare, în importantele însărcinări încredinţate de partid. Ele au fost ilustrate în activitatea desfăşurată ca reprezentant al tineretului în Comitetul Naţional Antifascist, în conducerea Comitetului Naţional Antifascist al Tineretului — pentru antrenarea tinerei generaţii la acţiune hotărîtă antifascistă; în munca dusă — în calitate de instructor al C.C. al U.T.C. şi secretar al Regionalei Prahova a U.T.C. — pentru întărirea organizaţiilor revoluţionare de tineret şi implicarea lor mai activă în înfăptuirea cerinţelor fundamentale ale acelei vremi; în exemplara sa conduită, dovedită în cadrul procesului de la Braşov din 1936, proces care a fost transformat, prin clarviziunea sa politică, într-o tribună de luptă a partidului comunist; în dîrzenia, neînfricarea şi fermitatea cu care, la Doftana, a rezistat oricăror privaţiuni şi lipsuri, oţelindu-şi voinţa, călindu-se ca demn militant revoluţionar la această înaltă şcoală de educaţie partinică; în pregătirea şi desfăşurarea marii manifestaţii antifasciste şi antirăzboinice de la 1 Mai 1939; în însufleţita muncă pentru reorganizarea U.T.C., în fruntea căreia a fost ales în 1939; în vasta activitate politico-organizatorică desfăşurată în perioada inaugurată de istoricul act de la 23 August 1944, ca secretar general al U.T.C., pentru întărirea acesteia, pentru sporirea forţei sale de mobilizare, în vederea antrenării tineretului la înfăptuirea marilor sarcini ale acelei perioade: lupta pentru democratizarea ţării, sprijinirea războiului antihitlerist, refacerea economiei naţionale.

Activitatea îndelungată desfăşurată de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, de tovarăşa Elena Ceauşescu, în mişcarea comunistă de tineret reprezintă un patrimoniu de preţ al gîndirii şi acţiunii revoluţionare, constituie pentru tînăra generaţie un înalt exemplu care-i mobilizează energiile, puterea de muncă, aspiraţia spre mai înalt, un strălucit îndemn spre a-şi consacra cu neabătută consecvenţă puterile creatoare împlinirii aspiraţiilor celor mai scumpe ale poporului.

S. ARIEŞANU

CLASA A 8-A

AFLAŢI ÎN PRAGUL VÎRSTEI DE 14 ANI, PIONIERII CLASELOR A VIII-A TRĂIESC MOMENTUL UNEI IMPORTANTE OPŢIUNI: ALEGEREA VIITOAREI MESERII. CU TOŢII DORESC CA PRIN DECIZIILE LUATE ACUM, ÎN PREAJMA INTRĂRII ÎN ORGANIZAŢIA REVOLUŢIONARĂ DE TINERET — UNIUNEA TINERETULUI COMUNIST — SĂ URMEZE CALEA UNEI TEMEINICE ŞI MULTILATERALE PREGĂTIRI, PENTRU A PUTEA CONTRIBUI APOI CU ÎNTREAGA CAPACITATE LA ÎNFLORIREA PATRIEI SOCIALISTE.

De la „meseria" de elev la profesia viitorului

În clasa a VIII-a B de la **Şcoala nr. 1 Ploieşti** învaţă 34 de elevi. Sînt cu toţii colegi începînd... din clasa I, iar tovarăşii profesori susţin că, într-o anumită privinţă, nu s-au schimbat deloc de-atunci: orice notă îi interesează, se întrec care mai de care să răspundă la lecţii, vor să iasă mereu la tablă, se necăjesc grozav pentru o notă mai mică, indiferent la ce materie ar lua-o. Iată-i acum ajunşi în clasa a VIII-a şi **Cristina Vasile** tot numai medii de 10 are. Apoi urmează **Bogdan Neagu** şi **Laurenţia Ionescu,** care nu scad sub 9,90, şi **Mihaela Dragu, Cristina Tarcău, Mihaela Florea,** care nu concep să ia note sub 9. Ca ei sînt încă mulţi.

Aşadar, un detaşament care va încheia acest an şcolar, şi deci ciclul gimnazial, negreşit, cu rezultate foarte bune, ca în ceilalţi ani. Ba, poate chiar cu ştacheta ridicată şi mai sus. Discuţiile despre viitor, despre înscrierea lor la licee sînt de-a dreptul pasionante. De pildă, într-o zi, **Radu Hotoleanu**, care părea nehotărît pîna atunci, le-a spus triumfător:

— În sfîrşit, am ales. Voi fi sondor. Ştiţi voi ce înseamnă asta? Meseria este pentru băieţi! Voi pune în funcţiune sonde, voi manevra instalaţii moderne, complexe. Poate voi lucra şi la foraje pe mare. Ce părere aveţi? Colegii l-au ascultat cu seriozitate bucurîndu-se pentru el, văzînd că hotărîrea nu fusese luată la întîmplare. Iată, se confirmă faptul că dacă învaţă cu toţii temeinic, la toate materiile, aceasta îi ajută să aibă o privire de ansamblu, să poată discerne, să ştie ce li se potriveşte, la ce să se oprească. Comandanta detaşamentului, de pildă, **Laurenţia Ionescu,** vrea să se specializeze într-o meserie legată de agricultură. O mulţime de băieţi şi fete vor merge la Liceul industrial cu profil de construcţii, alţii la cel cu profil de mine, petrol şi geologie. Sînt opţiuni care decurg, firesc, din cunoaşterea aptitudinilor, din frumoasa ambiţie de însuşire temeinică a tuturor cunoştinţelor predate în aceşti ani de şcoală, socotind învăţătura ca principala cale de abordare a viitoarei meserii.

Porţi deschise spre ogoarele din cîmpia soarelui

Liceul agroindustrial este aproape de şcoala lor, chiar la doi paşi, pe str. Republicii. Incinta lui vorbeşte romantic despre trecut şi despre prezent. **Doiniţa Stoian,** *din clasa a VIII-a D. de la* **Şcoala nr. 1** *din* **Roşiori de Vede,** *a trecut de multe ori pe lîngă liceu, învăluindu-l cu priviri visătoare. De cînd era mai mică ea şi-a dorit să ajungă agronom. Comuna ei dragă, unde lucrează părinţii, se numeşte Drăgăneşti de Vede. A învăţat să cunoască tainele roadelor pămîntului şi-n gospodăria părintească, şi-n participările la muncile agricole.*

Clasele a VIII-a de la ei din şcoală au organizat „Ziua porţilor deschise", cînd au vizitat amănunţit Liceul agroindustrial. Păşindu-i pragul, cei dintr-a VIII-a au fost încîntaţi să vadă laboratoarele de fizică şi chimie, atelierele de desen tehnic şi cele cu profil mecanic, lotul experimental. Şi cel mai mult, în acest liceu cu 900 de elevi, i-a impresionat un laborator cu o activitate de vîrf: cel de biologie. Aici se fac cercetări remarcabile, conduse de profesorul dr. **Drina Durcea,** *care privesc combaterea dăunătorilor în depozitele de cereale.*

În fiecare an o treime dintre absolvenţii Şcolii nr. 1 Roşiori de Vede se îndreaptă spre acest liceu. Anul acesta, printre candidaţi se află şi pionieri din clasa a VIII-a D, iar între ei şi tînăra noastră prietenă, Doiniţa Stoian. Şi ea, şi mulţi dintre colegi se văd de pe-acum viitori lucrători ai ogoarelor.

Matematica îndeplinirii aspiraţiilor

Cînd cei treizeci şi cinci de pionieri din clasa a VIII-a B, de la **Şcoala nr. 5** din municipiul **Alexandria,** au fost întrebaţi, cu cîţiva ani în urmă, de către tovarăşul comandant instructor ce vor să devină în viaţă, ei au răspuns spontan, în semn de atracţie pentru o ştiinţă preponderentă, că vor să devină... matematicieni! Dar nu profesori de matematică, ci matematicieni ai meseriilor. Adică să le înveţe şi să le practice cu precizie matematică. Majoritatea şi-au descoperit pronunţate aptitudini tehnice. Ei se vor pregăti să lucreze în întreprinderile industriale şi pe mănoasele ogoare teleormănene.

Liviu şi... roboţelul

Liviu Pană avea numai opt ani cînd a auzit de-un roboţel construit de pionieri la cercul de electromecanică de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din municipiu. Voia să realizeze şi el o asemenea „jucărie" inge-

LA STARTUL VIITORULUI

nioasă și s-a înscris la cercul respectiv. Și-a dat seama pe parcurs că nu-i „o joacă“ să fii electronist. A muncit și a studiat cu perseverență și pasiune. A reușit să treacă mai departe de prima „jucărie“ construită de el în cerc și să ajungă să realizeze lucrări complexe. Împreună cu colegii săi, **Marius Marinescu** și **Gigi Grigore,** a construit un „Complex electroenergetic casnic“ și un „Modul electronic auto“ – lucrări cu eficiență în economisirea energiei convenționale, care s-au clasat pe primele locuri la etapa republicană a concursului „Start spre viitor“ de la Cluj-Napoca. Acum, ei lucrează la un complex de economizoare de energie electrică și au în studiu un aparat care să transforme biogazul în energie electrică.

Liviu se numără printre acei pionieri care și-au descoperit de timpuriu vocația și și-au afirmat opțiunea statornic. „Activitatea într-un cerc tehnico-aplicativ pionieresc – ne spune el – a însemnat pentru mine o modalitate sigură să-mi cunosc din vreme aptitudinile“.

Un băiat cu mîini de aur

Alin Apostol, din aceeași clasă, a frecventat și el cercul de electronică, dar, după ce a făcut o veioză, a abandonat această activitate. Nu se simțea, cum s-ar zice, pe terenul lui. A preferat să lucreze mult în atelierul școlii. „Mi-a plăcut să duc la bun sfîrșit tot ce am avut de lucru în atelier“ – explică el. Alin vrea să urmeze, la liceu, mecanica. Așa îndemînatic, întreprinzător și harnic, are toate șansele să devină un talentat și bun muncitor.

Știu de astăzi ce vreau să devin!

Într-una din aceste zile, de dimineață, toți pionierii din clasa a **VIII-a B,** *de la* **Școala nr. 2** *din orașul* **Roșiori de Vede,** *se întîlniseră în curtea școlii. Cu toții aveau o ținută sărbătorească.* **Ilie Dragu,** *comandantul detașamentului, și* **Virgil Ghimiș,** *comandantul unității, erau pătrunși de această activitate care, la propunerea lor, a fost intitulată foarte explicit: „Alegerea viitoarei meserii“.* **Viorel Tudor** *era și nerăbdător, și emoționat: tatăl lui făcea parte dintre tovarășii care-i vor întîmpina la porțile întreprinderii. Fiindcă ei, tinerii, își organizaseră o vizită la Întreprinderea de mecanică agricolă din oraș.*

Au fost întîmpinați cu prietenie și căldură în halele de strungărie și turnătorie. Oamenii în salopetă le explicau pe un ton familiar tinerilor vizitatori care înțelegeau mai ușor cum trebuie să lucreze aici un strungar, un lăcătuș, un sudor, un frezor... Unii dintre ei, cuprinsi de sinceră și entuziastă convingere, și-au exprimat între ei, chiar și-n acele momente, dorința de a învăța aceste meserii. Și **Florinel Ceaușu,** *și* **Marian Băceanu,** *și* **Costel Sandu,** *și* **Alexandru Niță** *și alții...*

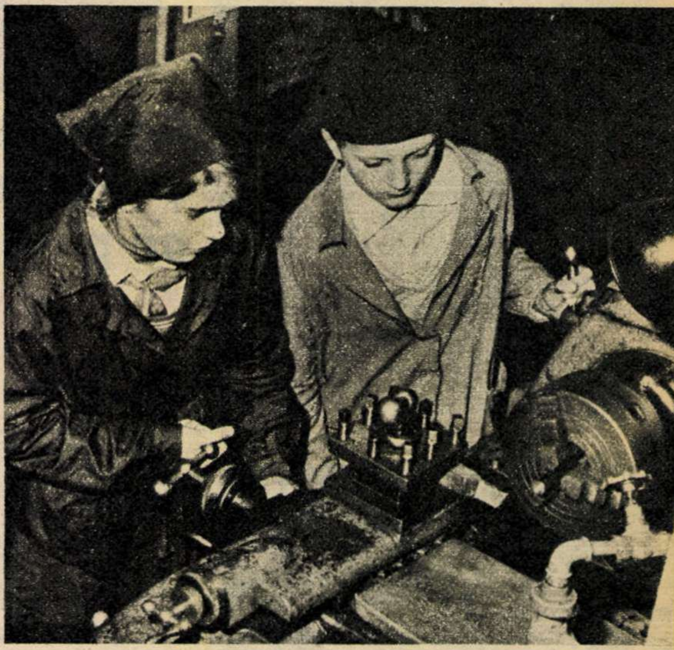

Vom lucra în întreprinderile orașului

Pe strada în pantă, venind de la școala lor, **Școala nr. 1, Sinaia,** cei 37 de băieți și fete din clasa a VIII-a A sînt mai vorbăreți ca oricînd. Dacă nu s-ar fi făcut tîrziu, poate că și acum s-ar fi aflat în clasă, continuînd discuția despre meserii și, legat de acestea, despre liceele spre care se vor îndrepta nu peste multă vreme. Mai avuseseră, firește, astfel de discuții, dar acum, comandantei de detasament, **Ioana Filip,** îi venise ideea să facă un fel de statistica. „Ia să vedem, spusese ea, din clasa noastră — cea mai bună din școală — cîți s-au hotărît să se pregătească pentru a lucra în renumita noastră Întreprindere de mecanică fină? Deci **Mihai Antal, Valentin** și **Cătălin Lungu, Mihai Octavian.** La Liceul industrial de chimie vor merge **Anca Tiu, Argentina Drăgan, Mihaela Ungureanu, Maria Tansea** cu gîndul să lucreze la fabricile de postav, de hîrtie sau în laboratoare. Sîntem apoi noi, cei cărora ne place silvicultura, iar pe cîțiva îi pasioneaza electrotehnica. Cum rămîne însă cu cei care au de gînd să se facă... ospătari?“ De la întrebarea aceasta porniseră aprinse discuții. „De ce ospătar?“ „Fiindcă e o meserie mai... ușoară“. „Poate că da, li se răspunsese, dar dintr-o clasă ca a noastră, cu ambiții atît de frumoase de-a lungul anilor, nu e firesc ca doi băieți și o fată să «viseze» neapărat meseria de ospătar“. Marius încercase să explice că l-a convins un vecin, Mirela că i-a promis verișoara ei să lucreze în același loc cu ea, iar Ionel că nu-i chiar hotărît.

Oricum, pionierii din detașament își dădeau seama că este cazul să gîndească mai mult asupra lucrurilor, să se sfătuiască cu toții. Marius, de pildă, se dovedise meșter priceput, pe orice punea mîna să repare. De ce nu s-ar duce la Liceul industrial din localitate, la mecanică? Sau chiar la Ploiești la Liceul industrial Teleajen. Cîte meserii, de-a dreptul fascinante, n-ar putea urma acolo? Sînt o mulțime de profiluri din care se poate alege: mine, petrol, geologie, mecanică, electrotehnică. 10 cabinete, 5 săli de clasă, 10 ateliere, laboratoare, bază sportivă, cantină, bibliotecă, toate acestea stau la dispoziția elevilor.

Ionel ar putea și el să se gîndească, de pildă, la un liceu industrial de construcții. Un băiat cu inițiativă, harnic și în același timp ordonat ca el poate avea toate șansele să învețe și apoi să înalțe construcții.

Prietenii dintr-a VIII-a A au înțeles astfel că, în alegerea profesiunii viitoare, numai ținînd seama de solicitările sociale pot fi valorificate în cel mai înalt grad posibilitățile fiecăruia.

ELENA MĂNESCU
MARGA MICU

Ritm

● **În ampla acțiune** de colectare a materialelor refolosibile, organizată recent în municipiul **Pitești,** s-au evidențiat Școala nr. 15, cu 2 000 kg hîrtie, și Școala nr. 6, cu 1 700 kg hîrtie și 300 kg polietilenă. Acțiunea continuă!

● **O originală expoziție,** cuprinzînd numeroase machete de jocuri și jucării pe care creatorii timișeni le-au conceput pentru copiii de toate vîrstele, a fost găzduită la Casa pionierilor și șoimilor patriei **Timișoara** ● **„Soare și porumbei“** este titlul simbolic pe care pionierii și șoimii patriei de la Școala nr. 1 din **Rădăuți** l-au dat spectacolului dedicat păcii, muncii și omeniei, prezentat recent ● **Aflîndu-se în fața magazinului sătesc,** pionierul Gică Chelaru de la Școala **Oneșcani — Filipești,** județul **Bacău,** a găsit o importantă sumă de bani. Imediat el a pornit în căutarea păgubașului, înmînîndu-i, în aceeași zi, spre bucuria acestuia, suma pierdută. Felicitări! ● **Pasionații de electronică din Orșova—Mehedinți** au participat la un antrenant concurs intitulat „Mîini de aur“, organizat la Casa pionierilor și șoimilor patriei din localitate ● Între zecile de mii de pionieri care au rostit și semnat, de curînd, Legămîntul pionierului se numără și colegii voștri din clasele a V-a de la școlile **Bistrița Bîrgăului, Dumitra, Ilva Mare, Leșu, Livezile, Teaca** — județul **Bistrița-Năsăud** ● **Din dezbaterea la care au participat** la Casa pionierilor și șoimilor patriei — Hunedoara, pionierii au aflat că... „natura este un artizan desăvîrșit“.

PIONIERI ÎN ÎNTRECERILE „DACIADEI"

Recorduri și bucurii pe pîrtiile de la VATRA DORNEI

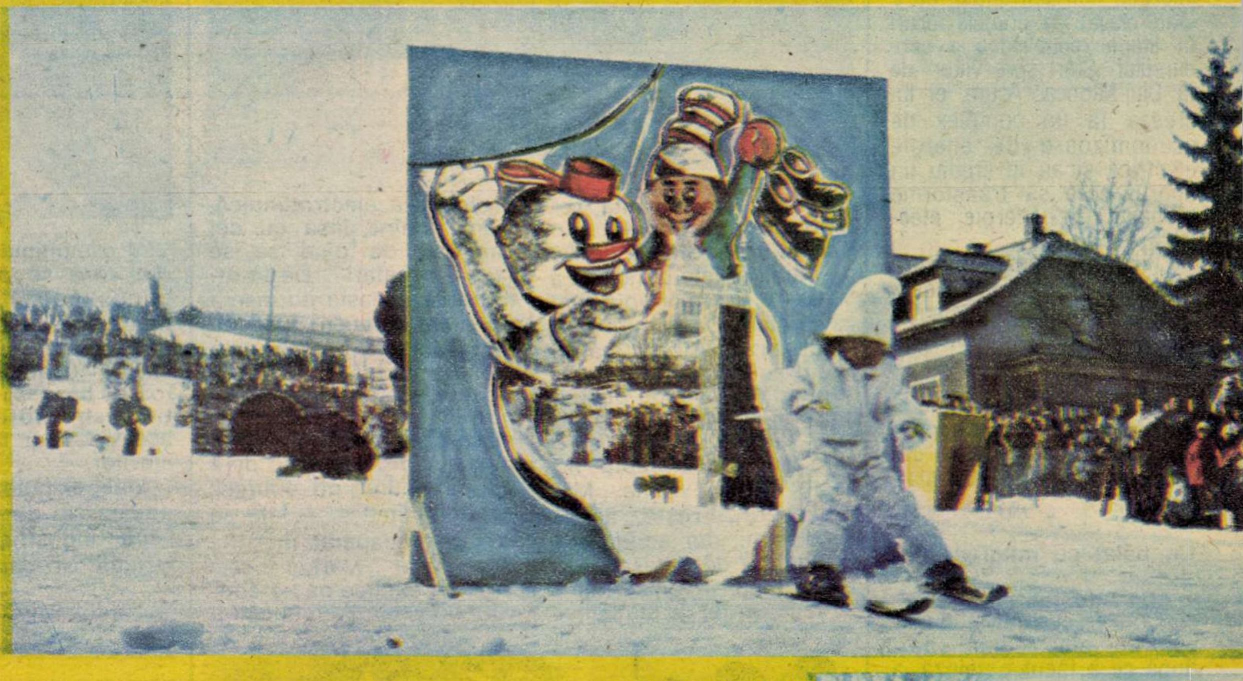

Vatra Dornei. Dimineața unei zile de sfîrșit de februarie. Împovărați cu schiuri și săniuțe, cu rucsacuri și genți de voiaj, cîteva sute de copii, însoțiți de numeroși profesori-antrenori, cu toții echipați în multicolore costume de sezon, coboară din trenuri și din autobuze și se revarsă pe străzile micului, dar pitorescului oraș de munte.

Ca-n fiecare an, și de data aceasta „capitala" sporturilor pionierești de iarnă își primește oaspeții tradiționali. Pe cei mai buni copii-sportivi din întreaga țară la cîteva discipline de bază ale sezonului alb: la schi alpin, la schi fond, la biatlon, la săniuțe și la „Complexul aplicativ pentru apărarea patriei" (etapa de iarnă). Și încă la un eveniment deosebit, ajuns anul acesta la cea de-a patra ediție: la „Bucuriile zăpezii". Iar ei, ca toți copiii cînd se adună în grupuri mari și știu că vor lua parte la activități dintre cele mai atractive și mai utile, sînt veseli și gălăgioși, și tare nerăbdători să intre în întreceri, să arate, fiecare, ce a învățat într-un an de zile de pregătire sportivă, ce știe și de ce-i în stare la ora actuală.

Marea „bătălie" de pe dealul Runc

A avut loc, într-adevăr, o... bătălie dintre cele mai mari dacă ținem seama de faptul că la ea au participat mai bine de 500 de combatanți, „înarmați" cu de toate: și cu schiuri, și cu busole, și cu hărți, ba chiar și cu puști (e adevărat, acestea fiind cu aer comprimat). Dar mai ales cu temeinice cunoștințe în diverse domenii ale sporturilor de iarnă și cu o aprigă dorință de-a ieși învingători.

Primii încep confruntarea băieții de la schi-fond. Porniți de la „Plecare", la 30 de secunde unul după altul, „vîslind" din greu, lunecînd pe schiuri pe șerpuitoarele poteci ale pădurii, în urcușuri și coborîșuri dificile, concurenții se întrec, se depășesc pe traseul de 4 kilometri și răstoarnă, ca de obicei, ordinea startului. Care va fi, pînă la urmă, primul? La un moment dat disputa pare definitiv tranșată: cînd trece linia de sosire Ion Sorin Mușat, reprezentantul județului Prahova. Întrecerea e pe sfîrșite și băiețelul acesta — elev în clasa a VI-a la Școala din Cheia, comuna Valea Doftanei — a realizat cel mai bun timp de pînă acum și toți îl consideră virtual campion. Dar incredibilul se... produce. Ultimul băiat care ia startul — **Sorin Gîrbăcea** (clasa a VI-a, Școala din Zărnești, județul Brașov) — apare și trece linia de sosire într-un timp mai bun decît al prahoveanului, el fiind, astfel, cuceritorul actualei ediții a Cupei „Pionierul". Bucurie mare în tabăra brașovenilor. Care devine de-a dreptul... explozivă o oră mai tîrziu, cînd verișoara și colega de școală a lui Sorin — **Maria Daniela Gîrbăcea** — reușește s-o învingă (e adevărat, la numai o secundă diferență) pe prahoveanca Ioana Mușat.

A doua zi, „bătălia" de pe dealul Runc se duce pe mai multe „fronturi" concomitent. Ore în șir, din pragul dimineții pînă la prînz, bătrînele și întinsele păduri sînt străbătute în lung și-n lat de componenții echipajelor participante la etapa de iarnă a „Complexului aplicativ pentru apărarea patriei". Pe schiuri, cu harta și busola la-ndemînă, ei sînt întîlniți la tot pasul, căutînd cu frenezie cele opt posturi de control. Unii — mai pricepuți și-n mersul pe schiuri în condiții de teren variat, și-n orientare turistică — merg.. ca pe sfoară. Alții mai greșesc drumul, își dau seama, se opresc, se reorientează și se reîntorc și iar pornesc să caute. Se merge și iar se merge, „combatanții" nu se lasă pînă nu descoperă toate posturile de control. Și ajunși la ele, determină azimutul, aruncă la țintă cu mingea de oină, semnalizează cu fanioanele, trag (tot la țintă, se-nțelege) cu arma cu

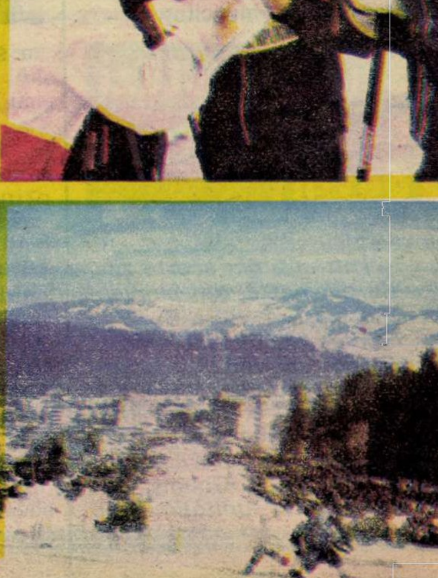

aer comprimat. Pînă la urmă cei mai buni, cei mai pricepuți și descurcăreți s-au dovedit a fi **componenții echipajului sucevean** (de la Școala din Poiana Negri), urmați, în ordine, de colegii lor de „bătălie" din echipajul Liceului de matematică fizică nr. 3 din Cluj-Napoca, județul Cluj, și ai echipajului Școlii nr. 1, Întorsura Buzăului, județul Covasna.

Nu departe de zona rezervată „Complexului" se desfășoara una dintre cele mai grele și mai spectaculoase probe ale finalelor pe țară ale Cupei „Pionierul" la sporturile de iarnă: cea de biatlon. Să străbați, contra-cronometru, cîțiva kilometri prin pădure, coborînd și urcînd necontenit, să ajungi și să intri în poligon, să te întinzi pe zăpadă și să tragi cu pușca la țintă trebuie să recunoaștem că nu-i la îndemîna oricui. Și totuși... Cît de bine se descurcă acești încă „pui de om" în asemenea situații care nici pentru maturi nu sînt ușoare! După mai bine de trei ore de întreceri, dintre ei se detașează în învingători **Rodica Joldeș,** reprezenta județului Alba, și **Cosmin Runceanu,** reprezentantul județului Brașov. Urmează apoi proba de ștafetă a biatlonului. Dar de data aceasta pîrtia este atît de dificilă, încît mulți credeau că puțini dintre concurenți vor încheia cursa. Culmea însă: nu se înregistrează nici un abandon, toți cei porniți de la „Plecare" revin la „Sosire", cele mai pregătite, mai rezistente și mai îndemînatice echipe dovedindu-se a fi, în ordine, cele ale județelor **Alba, Brașov** (la egalitate de puncte) și **Prahova.**

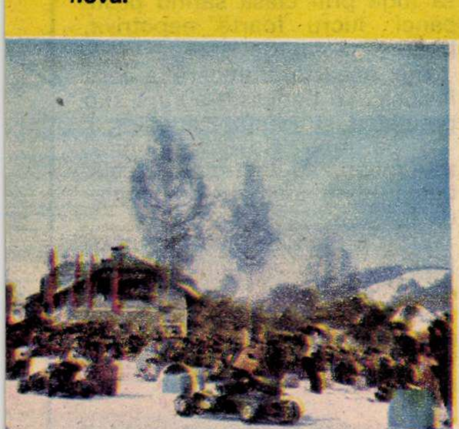

Pe Dealul Negru — aventuri... ca-n basme

Pînă și veverițele, „locatarii" obișnuiți ai uriașilor brazi din marele parc de pe dealul Negru, s-au oprit, uimite și curioase, din zbenguiala lor de neîntrecute acrobate. Uimite mai întîi de oamenii care, „furîndu-le" zapada de sub brazi, au cărat-o și-au răspîndit-o pe pîrtia de schi alpin din imediata vecinătate a parcului și a orașului, acoperind bine porțiunile de pămînt care abureau sub soarele primăvăratic. Apoi de cele cîteva zeci de copii „valsînd" pe schiuri, într-un grațios slalom, printre porțile multicolore — cîștigători ai Cupei „Pionierul" la aceasta proba fiind **Kinga Vitus** (Covasna) și **Marian Lupu** (Prahova) la categoria 11—12 ani; **Luminița Moldovan** (Suceava) și **Szaboles Gergely** (Satu-Mare) la categoria 13—14 ani. Pe urmă, de carnavalul de sîmbătă seara — cu muzică și cu dansuri, cu copii costumați într-o mulțime de personaje, cu actori, cu formații și cu interpreți de muzică populară și ușoară, plus multicolore și fermecătoare focuri de artificii.

A doua zi, duminică, uimirea veverițelor, ca și a celor peste 10 mii de spectatori, a atins culmea. Atunci cînd, după oficiala festivitate de premiere a celor mai buni copii-sportivi, s-a dat semnalul de începere a „Bucuriilor zăpezii".

Din clipa aceea, timp de mai bine de trei ore, pe pîrtia de schi alpin și pe scena de la poalele ei, special amenajate și decorate, s-au desfășurat, în lanț continuu, numeroase aventuri... ca-n basme. Un cocoș năzdravan își face apariția pe schiuri și sună la un telefon la care cheamă, rînd pe rînd, pentru a lua parte la „Bucuriile zăpezii", o mulțime de personaje. Și acestea nu se lasă prea mult rugate. Vin, astfel, pe pîrtie și pe scenă, evoluînd în diverse, palpitante și, totodată, hazlii întîmplări, fiecare cu tîlcul ei, Păcală și Tîndală, albine și furnici, pinguini, Albă ca Zăpada cu piticii ei, urși, vulpi, Ileana Cosînzeana și Făt-Frumos, iepuri, fotbaliști pe schiuri și mulți, foarte mulți alții. Iar printre ei se tot învîrtește un vînător căruia... pușca nu vrea cu nici un chip să-i ia foc. Și uimirea și bucuria miilor de spectatori sînt și mai mari cînd unele dintre aceste personaje își scot masca și descoperă în ele pe cunoscuți și îndrăgiți actori și interpreți de muzica populară și ușoară — Victor Socaciu, Ionela Prodan, Nicu Alifantis, Vasile Metzel, Gabriela Sauciuc, Marina Scupra, Mihai Constantinescu, Florin Crăciunescu și alții.

În încheierea lor, „Bucuriile zăpezii", bucurii ale copilăriei fericite, au fost încununate cu un vibrant apel către copiii lumii, în versuri și pe muzică, pe care participanții la întrecerile sportive și la acest sărbătoresc eveniment cultural-sportiv l-au lansat spre cele patru zări, un fierbinte apel la pace și înțelegere între popoare, la asigurarea unui viitor luminos pentru tinerele generații de pretutindeni.

Finalele pe țară ale Cupei „Pionierul" la sporturile de iarnă și „Bucuriile zăpezii", ediția 1987, au luat sfîrșit. Participanții părăsesc hotelurile și vilele ospitalierului oraș bucovinean, se urcă în trenuri și-n autobuze și pornesc spre casele lor. Se-ntorc revigorați de întrecerile la care au luat parte, de aerul pur al pădurilor de conifere pe care l-au respirat cîteva zile de iarnă, reconfortați după minunatele momente „ca-n basme" petrecute în compania muzicii și a dansului, a veseliei. Se întorc acasă cu și mai mare poftă de muncă și de viață, dar și cu dorința de-a reveni aici, în această adevărată „capitală" a competițiilor sportive pionierești de iarnă.

G. RĂDULESCU
C. DIACONU
Foto: MIHAI NIEDL

Semafor

ANCHETA NOASTRĂ:

LUCRUL POTRIVIT, LA TIMPUL POTRIVIT!

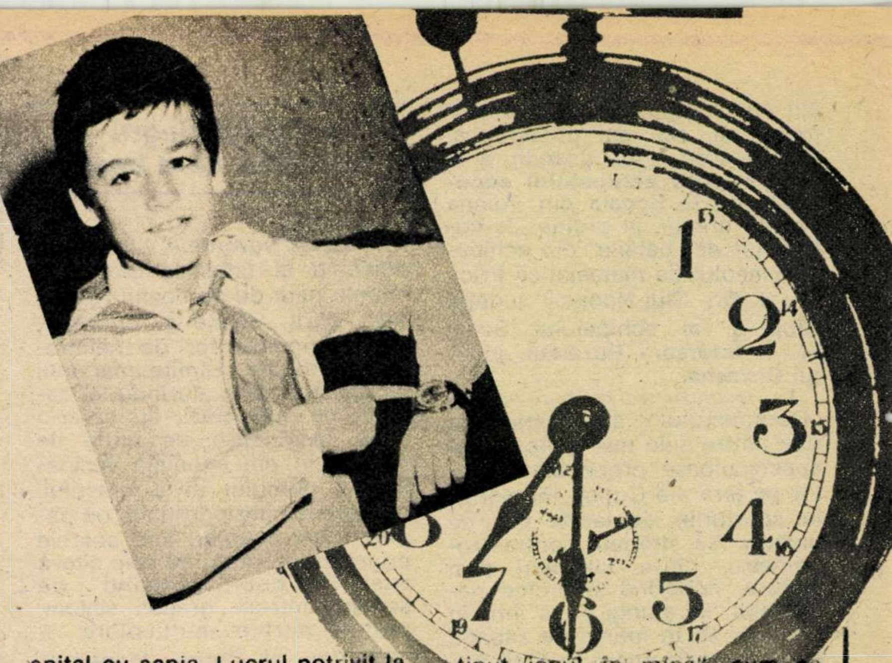

Imaginaţi-vă că un atlet, să spunem un alergător pe 100 m plat, soseşte pe stadion la o secundă după ce s-a dat plecarea în cursa pe care fusese sigur că o va cîştiga. Dacă însă n-a fost prezent la start, deci dacă n-a făcut lucrul potrivit la timpul potrivit, aspirantul nostru la titlul de campion devine un melancolic spectator. Ce însuşiri ne plac? Ce însuşiri avem? Lista atributelor dorite e foarte bogată: inteligent, curajos, sincer, prietenos, inventiv talentat, corect, punctual, ferm, generos — iată calităţi despre care tuturor ne place să credem şi chiar sîntem siguri că le avem.

Dovada existenţei lor o putem obţine însă numai dovedindu-le la timpul potrivit. Cine spune „am dat cartea la colega“ nu poate afirma că este un campion al gramaticii chiar dacă ştie pe de rost regulile declinării. Nu poţi recolta fără să semeni la timp. Elaborarea unei şarje presupune îndeplinirea unor operaţiuni obligatorii şi precis eşalonate în timp. O construcţie nu poate începe de la acoperiş. Cine ia nota 10 la o compunere despre politeţe, dar pe stradă nu cunoaşte pe nimeni, iar acasă nici măcar un nasture nu-şi coase este oricum doriţi numai politicos, nu.

Lucrul potrivit la timpul potrivit, iată deci subiectul anchetei — dezbatere la care oaspeţii de astăzi ai rubricii noastre sînt pionierii-reporteri ai subredacţiei „Tot înainte“ din Hunedoara, îndrumată de tovarăşul profesor I. VLAD.

O teză... de culoare gri!

(relatează **Andreea Szacacs,** clasa a V-a, Şcoala nr. 3)

Mihăiţă a descoperit ceva extraordinar: că are talent la pictură! Noi ne-am bucurat cu toţii.

Odată însă, dornic să termine un nou tablou, n-a mai acordat atenţie faptului că ne aflam în preajma tezei de matematică.

Tabloul a ieşit foarte frumos, cu multe culori atrăgătoare, dar teza e departe de a merita s-o pui în ramă! E o teză... de culoare gri! Adică de nota... dar nu mai spun.

Şi cînd te gîndeşti că Mihăiţă e un elev foarte bun! Acum va şti mai bine să aleagă timpul potrivit pentru lucrul potrivit!

Calendarul datoriei!

(relatează **Lili Dumitriu,** clasa a VIII-a C, Şcoala nr. 1)

S-a întîmplat în seara Anului Nou. Tata lucrase în schimbul întîi, dar încă nu se întorsese acasă, întîrzia şi dacă tata nu-i acasă nici sărbătoare parcă nu mai este.

Abia cînd am aflat că rămăsese încă la lucru, la Combinatul Victoria—Călan, ne-am liniştit, deoarece combinatul tot casa noastră este. Fusese o întrerupere la o bandă transportoare şi tata împreună cu colegii săi nu s-au clintit de-acolo pînă n-au remediat defecţiunea.

Am fost foarte mîndră de el. Tata ştie întotdeauna să facă lucrul potrivit la locul şi la timpul potrivit. Calendarul lui este în primul rînd un calendar al datoriei.

Derdeluşul... neascultător

(relatează **Valentin Papaghiu,** clasa A VIII-a, Scoala nr. 1)

Timp potrivit: o zi frumoasă de iarnă. Lecţiile fuseseră învăţate, temele scrise.

Ar mai fi fost nevoie de ceva foarte potrivit, şi anume de **atenţie,** de precauţie. Dar de data asta lucrurile nu s-au mai... potrivit! Colegul nostru Dănuţ Ţifaniuc n-a fost atent, a căzut şi şi-a fracturat piciorul.

L-am dus repede pe Dănuţ la spital cu sania. Lucrul potrivit la timpul potrivit... Medicii i-au pus piciorul în ghips.

Pe urmă, cîtă vreme Dănuţ a stat în convalescenţă, ne-am dus zi de zi să-i explicăm lecţiile. Toată clasa l-a ajutat. Era lucrul potrivit la timpul potrivit!

Doi arbitri foarte serioşi

(relatează **M. Smarandache,** clasa a VII-a B, Şcoala nr. 3)

Într-o zi se pregăteau să intre pe teren echipele claselor a VI-a B şi C din şcoala noastră. De data asta, hotărîţi să nu mai aibă probleme, au decis să caute un arbitru.

Era lucrul potrivit la timpul şi locul potrivit.

Ne-am rugat să le delegăm un arbitru din clasa noastră. Am delegat doi: Lascu şi Bobora.

Eu acum despre aceşti arbitri vreau să vorbesc. Şi-au luat rolul foarte în serios. Erau de două ori răspunzători: odată faţă de echipele care-i solicitaseră şi a doua oară faţă de clasa noastră, întrucît îi delegasem. Trebuiau să fie imparţiali, cinstiţi, demni şi atenţi. Aşa s-au şi purtat. Deşi întrecerea a fost foarte disputată (scor 5 : 5), iar „galeria“ a funcţionat cu toate motoarele, cei doi colegi ai noştri au „ţinut jocul în mînă“, cum se spune, astfel încît meciul s-a desfăşurat într-un mod foarte sportiv. Jucătorii ambelor echipe le-au mulţumit celor doi colegi ai mei, rugîndu-i să mai vină şi altă dată spre a-i arbitra. Ce băieţi serioşi! Şi cînd te gîndeşti că Lascu este exact acela despre care scrie colega mea Aura Molotcov că uneori se întîmplă să fie indisciplinat! Se vede însă că atunci cînd îi dai o misiune, ştie să fie şi serios.

Meşterii „Dreg-şi-Strică“ (sau invers?!)

(relatează Aura Molotcov, clasa a VII-a B, Şcoala nr. 3)

Costică Lascu şi Ionică Lăncrănjan aveau chef de-o alergare cu obstacole şi s-au apucat să fugă prin clasă sărind peste bănci, lucru foarte nepotrivit, trebuie să fiţi de acord.

Din această întrecere a ieşit învinsă... o bancă. S-a rupt sub greutatea şi avîntul „atleţilor“.

Şi pe urmă? Costică şi Ionică, dezumflaţi, au luat-o la iuţeală, ducînd-o în atelierul de tîmplărie.

Era de data asta un lucru potrivit la timpul şi locul potrivit! Au lucrat foarte bine şi rapid.

Bine că şi-au amintit la timp ce îndatoriri aveau. Ar fi fost însă şi mai bine dacă se gîndeau din vreme la asta!

...Aşadar, cine realizează lucrul potrivit la timpul potrivit poate să fie sigur că este cu adevărat posesorul însuşirilor pe care şi le-a dorit.

Dar cine procedează pe dos? Ce ne rămîne de făcut atunci cînd constatăm că n-am realizat lucrul potrivit la timpul potrivit?

Ne rămîne şansa — şi obligaţia — de a lua totul de la început. Un om inteligent este, înainte de toate, un om care ştie să se autoevalueze, adică are ceea ce se cheamă spirit autocritic. Asta înseamnă să fii oarecum un „detectiv“ al propriilor calităţi şi cusururi, deci să le descoperi şi să acţionezi imediat, dezvoltîndu-ţi calităţile şi „debarcînd“ cusururile pe insula uitării.

Voi ce ne puteţi relata în acest sens? Scrieţi-ne la redacţie, pentru ancheta „Lucrul potrivit la timpul potrivit“.

OVIDIU ZOTTA

Ați întrebat? Vă răspundem!

Prin publicarea rezolvării problemei de față, răspundem numeroșilor solicitanți din clasa a VIII-a, care se pregătesc pentru testul de verificare a cunoștințelor pe care-l vor susține la intrarea în prima treaptă liceală.

Se consideră fracția:

$$\frac{8x^3 - 6x^2 + 2x + 1}{4x^3 - 6x^2 + 4x - 1}$$

a) Să se aducă la forma cea mai simplă;
b) Să se afle pentru ce valori întregi ale lui x fracția ia valori întregi.

Soluție:

a) $8x^3 - 6x^2 + 2x + 1 = 8x^3 + 2x^2 - 8x^2 - 2x + 4x + 1 = 2x^2(4x + 1) - 2x(4x + 1) + 4x + 1 = (4x + 1)(2x^2 - 2x + 1)$

$4x^3 - 6x^2 + 4x - 1 = 4x^3 - 2x^2 - 4x^2 + 2x + 2x - 1 = 2x^2(2x - 1) - 2x(2x - 1) + 2x - 1 = (2x - 1)(2x^2 - 2x + 1)$

Fracția se reduce la $\frac{4x + 1}{2x - 1}$

b) $\frac{4x + 1}{2x - 1} = 2 + \frac{3}{2x - 1}$

Pentru ca $\frac{3}{2x - 1} \in Z$ trebuie ca

$(2x - 1) \in \{\pm 1, \pm 3\}$

Se obține $x \in \{-1, 0, 1, 2\}$

Iubitor de animale, MIHAI COSTINESCU din SIBIU solicită amănunte despre ursul panda.

Ursul panda sau ursul pisica, cum i se mai spune, prezintă particularități deosebit de interesante, el numărîndu-se printre puținele fosile vii care se află astăzi pe Terra. Supraviețuiește doar în R.P. Chineză, în cîteva provincii care îi oferă hrana de bază, bambusul-săgeată. Trăiește în locuri retrase, căutîndu-și adăpost în scorburi de copaci, în peșteri, în văi prăpăstioase. Un călător neavizat, aflat prin acele locuri unde trăiește ursul panda, va fi uimit să constate că trilurile stridente care vin din copaci aparțin acestui curios animal.

Ursului panda îi place compania restrînsă, grupul mic. Își caută hrană — bambus, ouă, insecte — în timpul nopții. Ziua, de obicei, o folosește pentru odihnă, dormind cu capul înfășurat de coada stufoasă.

SEMNAL

PREMIILE CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR PE ANUL 1985 ÎN DOMENIUL LITERATURII, MUZICII, ARTELOR PLASTICE ȘI CINEMATOGRAFIEI DESTINATE ȘOIMILOR PATRIEI, PIONIERILOR ȘI ȘCOLARILOR

PROZĂ: „Prințesa din Șega" de **Francisc Munteanu,** „Jocul continuă" de **Eduard Jurist,** „Mama, tata și eu" (lb. maghiară) de **Katalin Bokor,** „Bagheta magică" de **Eugenia Zaimu,** „Lacrimi de curcubeu" de **Marieta Nicolau,** „Basme și povestiri din Timișoara" (lb. germană) de **Hans Mokka.**

POEZIE: „Cetatea de sidef" de **Tudor George,** „Coroana de spice" de **Ion Iancu Lefter,** „Cartea pădurii" de **Passionaria Stoicescu.**

LITERATURĂ DE INFORMARE ȘTIINȚIFICĂ: „S-a întîmplat la Zoo" de **Mihail Cociu,** „Amprente pe o planetă albastră" de **Eduard Victor Gugui.**

MUZICĂ CORALĂ: „Țării inima și gîndul" — Muzica: **Dan Voiculescu,** versuri: **Ion Serebreanu;** „Cînt voios de pionieri" — muzica: **Ștefan Andronic,** versuri: **Nicolae Nasta;** „Cîntec de colindat țara" — muzica: **Alexandru Pașcanu,** versuri: **Alexandru Pașcanu;** „Partid îți mulțumim" — muzica: **Iovan Miclea,** versuri: **Nicușor Constantinescu.**

MUZICĂ UȘOARĂ: „Cîntați copii un imn de pace" — muzica: **Laurențiu Profeta,** versuri: **Mihai Negulescu;** „Glas de păsări" — muzica: **Laurențiu Profeta,** versuri: **Eugen Frunză.**

MUZICĂ INSTRUMENTALĂ PENTRU ORCHESTRĂ DE COPII: „Universul în formă de rondo pentru orchestră de copii" de **Richard Bartzer;** „Timpurile anului — lucrare pentru ansamblul de percuție, cor vorbit și recitator" de **Domnica Constantinescu.**

ILUSTRAȚII DE REVISTE DESTINATE COPIILOR: **Pompiliu Dumitrescu,** pentru ilustrațiile la revista „Cutezătorii"; **Bensik Janos,** pentru ilustrațiile la revista „Jóbarát"; **Ofelia Dumitrescu,** pentru ilustrațiile la revistele „Luminița" și „Șoimii patriei".

ILUSTRAȚII DE CARTE: **Romeo Voinescu,** pentru ilustrațiile la volumul „Ștefan domn cel mare" de Constantin Bostan; **Coca Crețoiu Seinescu** pentru ilustrațiile la volumele „Baba iarna intră-n sat" de Otilia Cazimir" și „Talismanul de safir" de Elvira Bogdan, **Ana Maria Smighelschi,** pentru ilustrațiile la volumul „Poezii, jucării pentru cei mai mici copii" de Daniela Crăsnaru.

LUCRĂRI DE ARTĂ PLASTICĂ: **Carolina Iacob:** „Portret de fetiță" (1,2), „Pace pentru copiii lumii", „Primăvara", „Fetiță cosînd", „Fetiță cu vioara"; **Valentina Boștină:** „Fetiță din Oaș", „Joc" (1,2), „Odihnă", „Pas de dans", „Ștefan", „Maternitate" (1,2,3).

FILME DE ANIMAȚIE: „Minunata lume a scrisului" — regia: **Virgil Mocanu;** „Novăceștii" — regia: **Constantin Păun;** „Mincinosul lecuit" — regia: **Lucian Profirescu;** „La datorie" — regia: **Isabela Petrașincu.**

FILME DOCUMENTARE: „Drum bun, cutezători!" — regia: **David Reu;** „Soarele răsare din mare" — regia: **Adrian Sîrbu.**

FILME ARTISTICE: „Rămășagul" — regia: **Ion Popescu Gopo.**

REZULTATELE CONCURSULUI DE CREAȚIE DRAMATICĂ PENTRU ȘOIMII PATRIEI, PIONIERI ȘI ȘCOLARI ORGANIZAT DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR ÎN COLABORARE CU CONSILIUL CULTURII ȘI EDUCAȚIEI SOCIALISTE, UNIUNEA SCRIITORILOR DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA ȘI RTV ROMÂNĂ

CREAȚII PENTRU TEATRELE DRAMATICE PENTRU COPII: premiul III — „Timpul lui Alexandru" de **Constantin Brehnescu.**

CREAȚII DRAMATICE PENTRU TEATRELE DE PĂPUȘI: premiul I — „Leopardul de argint" de **Alexandru Popescu;** premiul II — „Eu și noi", „Grădina Poveștilor de **Alecu Popovici;** mențiune „Păpușa și racheta" de **Eugenia Ciotlăuș.**

CREAȚII DRAMATICE PENTRU TEATRELE ȘCOLARE: premiul II — „Adevărul" de **Iuliu Rațiu;** mențiune — „Scrisoarea" de **Elisabeta Preda.**

SCENARII DE FILM, TELEVIZIUNE ȘI DRAMATIZĂRI DE OPERE LITERARE PENTRU COPII — premiul I — „Operațiunea Atlantida" de **Gica Iuteș;** mențiune — „Vacanță pe plută" de **Radu Popescu Aneste.**

Olguța

VĂ SFĂTUIEȘTE

E primăvară. Putem, cu forțe proprii, să facem să înflorească ferestrele, balcoanele, pentru a bucura privirile noastre și ale trecătorilor. În întîmpinarea verilor toride, putem să transformăm balcoanele în mici oaze de verdeață, unde, în aer liber, să învățăm sau să ne recreăm alături de familia noastră.

Să pregătim corect jardinierele (care vor fi executate din materiale rău conducătoare de căldură: lemn, ceramică, materiale plastice, în culori discrete); ele vor avea dimensiunile de cel puțin 20x20 cm în secțiune (lungimea depinzînd de dimensiunile ferestrei) și vor fi prevăzute cu scurgeri de apă. Pămîntul folosit trebuie să fie hrănitor; poate fi procurat de la florării sau îl pregătim chiar noi din: o parte pămînt de grădină, două părți mraniță (adică îngrășămînt natural bine descompus sau îngrășăminte chimice adecvate), o parte pămînt de frunze sau turbă, o parte de nisip de granulație mare. Cum procedăm? Așternem pe fundul jardinierei un strat subțire de nisip grosier, apoi umplem jardiniera cu pămînt pînă la o distanță de 2-3 cm de la marginea de sus a acesteia, spațiu necesar pentru apa de udat. În orele răcoroase ale dimineții facem plantarea florilor, cu ajutorul unei linguri de plantat. Atenție: rădăcinile plantei trebuie să stea nestingherite, cu vîrfurile îndreptate în jos! Îngropăm plantele numai cu 1-2 cm mai adînc decît au fost în pămînt sau în ghiveciul de unde le-am scos, apoi, după plantare, le udăm abundent. Distanțele de plantare nu trebuie să fie prea mici, deoarece florile vor crește. Florile de primăvară (care stau mai puțin timp în jardiniere) se plantează la distanțe de 12-15 cm; cele de vară la 20-25 cm, iar florile de iarnă la 10-15 cm.

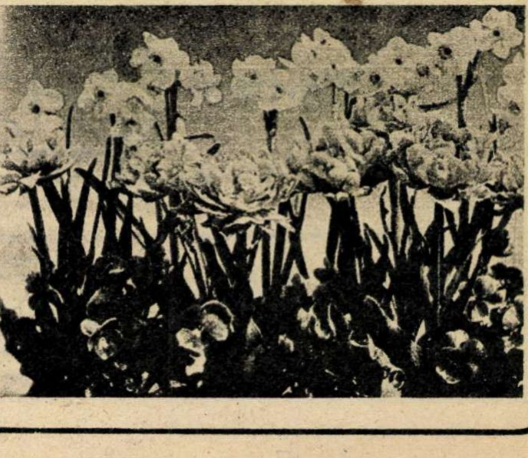

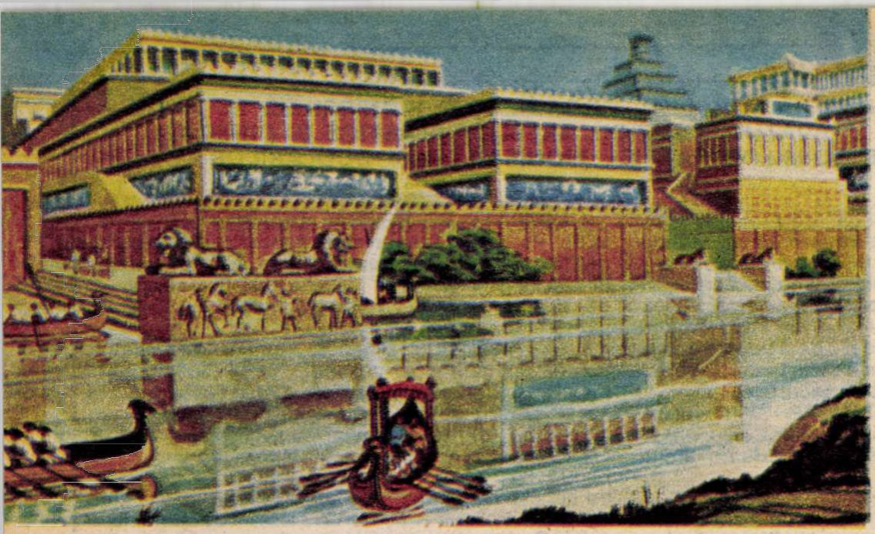

O reconstituire a unei așezări antice de pe malurile Eufratului.

DESCIFRAREA SCRIERILOR VECHI

Scrierile de care ne vom ocupa mai jos au stat ferecate milenii, pînă ca oameni pasionați, printr-o neobișnuită aventură a inteligenței umane, să le descifreze și să le repună în circulație.

Unul dintre misterele care a frămîntat omenirea secole de-a rîndul a fost pătrunderea sensului scrierii hieroglifice a vechilor egipteni. La 15 septembrie 1799, în timpul campaniei lui Napoleon în Egipt, se petrecea marele eveniment care va duce mai tîrziu la lămurirea misterului. Într-un fort aflat pe brațul Rosette din Delta Nilului este descoperită „o piatră dintr-un prea frumos granit negru“, care purta trei inscripții separate: una în hieroglife, alta în scrierea populară egipteană (demotică) și alta în grecește. Avînd textul grecesc, mulți cercetători caută să descifreze hieroglifele. Fiecare aduce o contribuție, dar cel care le va descifra este Jean-François Champollion (1790—1832), elevul excepțional care la 16 ani stăpînea șase limbi orientale plus latina și greaca! El demonstrează că în vechea scriere hieroglifică unele semne reprezentau cuvinte întregi, altele grupuri de sunete, iar altele doar sunete individuale — erau adică litere — și găsește mijlocul de a citi această scriere.

Europenii iau cunoștință de scrierea cuneiformă în 1621. La descifrarea ei s-a ajuns în urma unui... rămășag. În secolul trecut, profesorul de latină G.F. Grotefend de la liceul Göttingen a făcut prinsoare cu un prieten că va descifra cuneiformele, cu condiția să aibă la dispoziție cîteva texte. Greutățile erau imense: nu cunoștea limba scrierii, nu avea un text tradus, ca în cazul plăcii de la Rosette, nu știa dacă are de-a face cu o scriere alfabetică, silabică sau în care semnele grafice reprezintă cuvinte, nu cunoștea direcția în care se citea textul și nici nu stăpînea vreo limbă orientală. Totuși miracolul s-a produs. Unica lui pasiune fiind rebusul, a aplicat o metodă rebusistă. A admis ipoteza că ar fi vorba de o scriere alfabetică. Cu multă răbdare și perseverență, prin eliminare și deducție, descoperă numele lui Darius și Xerxes. Curînd cunoaște corespondentele în cuneiforme a zece litere. Tînărul profesor nu ajunge să-și publice rezultatele. În 1846, Grotefend află stupefiat că între timp scrierea cuneiformă a fost descifrată de englezul H.C. Rawlinson, independent de el. Acesta a dispus de noile cuceriri în domeniu și de propria descoperire, numită „inscripția de la Behistun“, care cuprindea un text trilingv.

O altă civilizație lua naștere acum 4 500 de ani pe malurile Indusului. Printre produsele ei ajunse pînă la noi se află circa 2 000 de inscripții săpate în tăblițe de piatră sau de argilă. Descifrarea textelor a dat multă bătaie de cap cercetătorilor: numărul redus de texte, scurtimea lor (între patru-cinci semne și 20 de semne), lipsa oricărui text bilingv. Se știa doar că se citește de la dreapta la stînga, dar nu se cunoștea ce fel de limbă reprezintă această scriere. De aici și temeritatea celor care s-au încumetat să înfrunte misterul — patru cercetători finlandezi: A. Parpola, S. Koskenniemi, S. Parpola și P. Aalto. Textele au fost introduse în calculator, care a indentificat circa 300 de semne distincte, apoi a determinat frecvența utilizării lor, poziția în frază, gruparea lor etc.

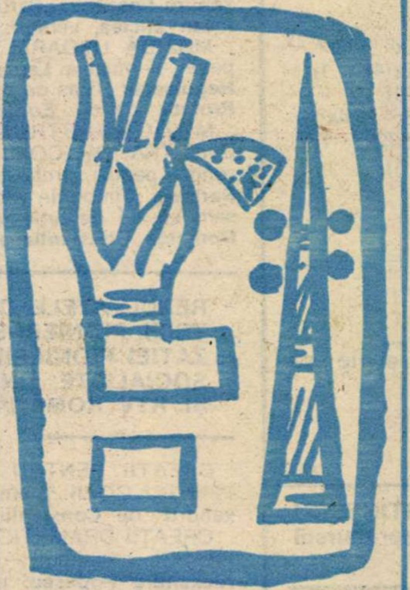

În urma unor ample cercetări, cei patru au ajuns la concluzia că limba vorbită era o formă veche a limbii dravidiene. Cele 300 de semne, adevărate rebusuri, reprezentau cuvinte, dar și semne privind modul de pronunțare. Astfel, în 1969, cei patru savanți finlandezi au putut să comunice că au descifrat limba și scrierea străvechii civilizații de pe Indus.

O descoperire de valoare excepțională a revoluționat cunoștințele despre civilizația miceniană, care a înflorit în mileniul al II-lea î.e.n. pe pămîntul Eladei. La Cnossos, în Creta, în palatul legendarului Minos, au fost descoperite tăblițe de lut cu texte indescifrabile, în trei sisteme de scriere uitate. Ultima dintre scrieri, numită liniar B, rezistase jumătate de secol tuturor încercărilor de a fi descifrată. La 14 ani, un copil precoce, pe nume Michael Ventris, asculta o conferință pe această temă la Londra. În scurtă vreme el și-a procurat toate lucrările despre scrierile minoice și miceniene, întreținînd și o vastă corespondență cu specialiștii. Problema esențială era faptul că nu se cunoștea limba în care erau scrise numeroase tăblițe cu liniarul B. El are sclipitoarea idee de a utiliza metoda descifrării cifrurilor și ajunge, după numeroase încercări, la presupunerea că limba folosită era greaca. El stabilise anterior un tabel de clasificare a semnelor în funcție de sunetul cu care începea fiecare silabă. Rezultatele au fost neașteptate, iar colaborarea cu un lingvist le-a adus amîndurora, în 1953, celebritatea, odată cu publicarea rezultatelor cercetării și transcrierii textelor.

După o muncă asiduă, savantul ceh Bedrĭch Hrozny a descifrat limba hitită. Găsind corespondențe în limba greacă, indiana veche și slavă, folosind de asemenea și ideogramele, în majoritatea lor comune tuturor scrierilor cuneiforme, el a ajuns la o concluzie cu totul opusă față de începutul cercetărilor: hitita era o limbă indoeuropeană! Obține conjugarea verbului hitit „a face“ și o mulțime de alte cuvinte, ceea ce îi dă posibilitatea să alcătuiască dicționarul unei limbi moarte de 3 000 de ani și să publice în 1915 un raport preliminar intitulat „Dezlegarea problemei hitite“.

Dezlegînd enigma vechilor scrieri, acești oameni minunați și mulți alții au căutat să scoată la lumină elemente ale vieții economice, sociale, politice și culturale de altădată, să deslușească faptele istorice, descifrînd pagini de valoare inestimabilă din istoria umanității, dovadă că pentru știință nu există probleme de nerezolvat.

Prof. TEODOR AXIOTI

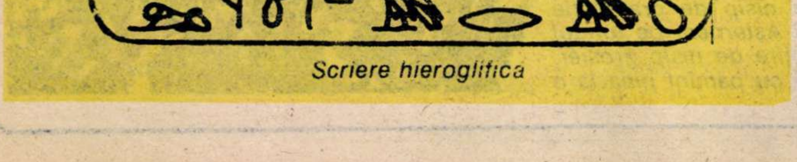

Scriere hieroglifica

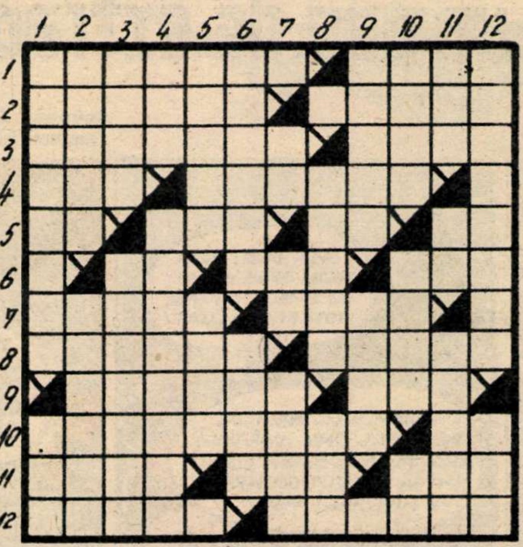

UN BUCHET DE FLORI

ORIZONTAL: 1) Vază de flori. Floare la ureche. 2) Purtătoare de flori. Stropită. 3) Plantă cu inflorescențe în formă de spic cu flori mici, purpurii, galbene sau albe. Autorul poeziei „Ciudatul fluture". 4) Dintre. Tijă metalică cu floare mare pe cap. 5) Cămăși înflorate. Acesta (pop.). Garofiță! Spinul trandafirului. 6) Vasilescu Magda. Neîntrecuți (fig.). Luna florilor. 7)Justificare. Culoarea crinului sau a florilor de măr. 8) Trandafiri sălbatici. Anotimpul florilor de gheață. 9) Arbust cu flori plăcut mirositoare, albastru-roșcate sau albe crescute în formă de buchete. Orășel în Nigeria. 10) Trezită la venirea primăverii. Notă muzicală la tufănele. 11)Liniștit. Udă și dă prospețime florilor (pl.). Floare roșie. 12) Aidoma. Ghiocei.

VERTICAL: 1) Se ocupă cu cultivarea florilor. Zgomot al respirației. 2) Arbust din țările calde, cultivat pentru fructele sale, avînd flori albe, frumos mirositoare. Flori multicolore din familia liliaceelor. 3) A pictat tablourile „Trandafir într-un pahar" și „Ghiveci cu flori". De culoarea vișinii (pl.). 4) Între alb și negru. Trece dintr-un loc în altul. 5) Element de compunere însemnînd „dincolo", „peste". Floarea ochilor. 6) S-a înțepat în spinii trandafirului! Ascultă! 7) Catete. Între cal și călăreț. Caliciu, ca înveliș extern al unor flori (fig.). 8) Folositori. Arbore îndrăgit de Eminescu, cu flori albe sau alb-gălbui puternic parfumate. 9) Nuanță întunecată. Pictor român, creatorul compoziției de mare forță expresivă „Odihnă pe cîmp". 10) Îmbălsămate de mirosul florilor din grădină. Înalte. La moară! 11) Poezie lirică. Asia. Plantă acvatică cu flori mari, albe sau galbene, cu miros plăcut. 12) Partea subterană a unor flori. În acest loc.

DICȚIONAR: BIU.

Un concurs pentru voi toți:

CINE ȘTIE CIRCULAȚIE CÎȘTIGĂ!

EDIȚIA 1987

Revistele „Cutezătorii" și „Jóbarat", în colaborare cu Inspectoratul General al Miliției — Direcția Circulație și ADAS organizează o nouă ediție a acestui popular, instructiv și util concurs pe teme de circulație rutieră.

La concurs pot participa toți pionierii și școlarii.

Concursul va consta din 12 taloane care vor fi publicate număr de număr (începînd cu numărul următor al revistei noastre). Fiecare talon va fi format din două părți. Prima parte va conține fie un desen-schiță însoțit de o întrebare și cîteva răspunsuri (unele corecte, altele incorecte), fie o scurtă povestire tip „problemă", redînd o situație din traficul rutier. Partea a doua va consta dintr-o întrebare cu două sau mai multe răspunsuri (unele corecte, altele incorecte).

Rețineți!

La povestirile tip „problemă", răspunsurile vor fi date în scris, cît mai concis, pe o coală de hîrtie, în ordinea apariției taloanelor și indicîndu-se și numărul acestora. La desenele-schiță și la întrebări, răspunsurile corecte vor fi indicate printr-un X trecut în caseta din dreptul acestora.

Pe măsură ce taloanele vor apărea în revistă, le veți decupa, veți răspunde la întrebările lor și le veți păstra pînă cînd le veți avea pe toate. Apoi, punînd toate taloanele și coala de hîrtie cu răspunsurile la prima parte a acestora într-un plic, în termen de cel mult 15 zile de la apariția ultimului talon le veți trimite pe adresa redacției, specificînd pe plic: **Pentru concursul „Cine știe circulație cîștigă!"**

În termen de 30 zile de la încheierea concursului, juriul acestuia va constata cine a dat cele mai bune răspunsuri și va acorda următoarele premii:

- Marele premiu al concursului — o bicicletă;
- Două premii I — constînd din cîte un aparat de radio portabil;
- Patru premii II — constînd din cîte un aparat de fotografiat;
- Cinci premii III — constînd din cîte o trusă de stilou-pix;
- Zece mențiuni — constînd din cîte un stilou.

Celor doisprezece cîștigători ai locurilor I, II și III, Consiliul Național al Organizației Pionierilor le va oferi locuri într-o tabără în perioada vacanței de vară

Vă dorim tuturor succes!

CONCURSUL

Arena matematicienilor

NUMĂRUL 100

Folosind de 5 ori aceeași cifră, de cîte ori se poate scrie numărul 100?

Ing. LIVIU MACOVEANU

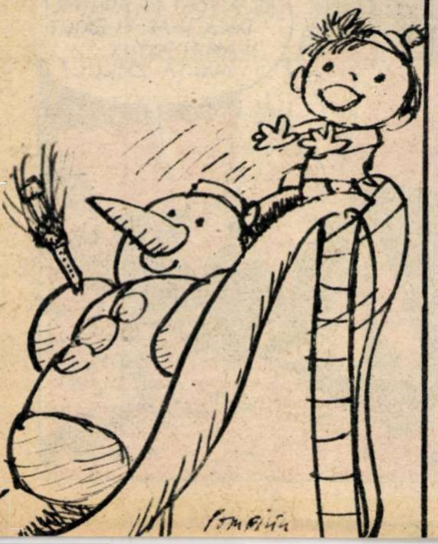

ȘAH

Iată o partidă în care spectaculozitatea crește cu cît sacrificiul este mai mare.

1.e4 c5 2.Cf3 Cc6 3.d4 c:d4 4.C:d4 Cf6 5.Cc3 e6 6.Nf4? (trebuia 6.Cd la b5) Nb4 7.C:c6 b:c6 8.Nd3 d5? 9.e5 Cd7 10.Dg4 Nf8 11.0—0 h5 (era mai bine 11...Cc5) Dh3 g5? În acest moment albul efectuează un spectaculos sacrificiu de damă întrezărind o combinație prin care regele negru se expune matului. 13.D:e6+! După numai 3 mutări negrul a cedat. Soluția în numărul următor.

TICUȚĂ CEL UITUC

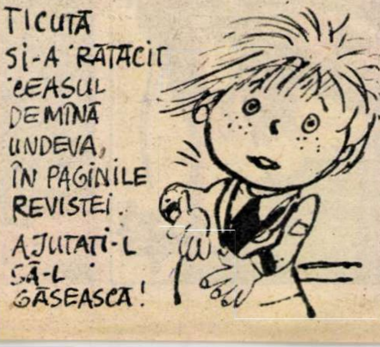

RĂSPUNSURI LA JOCURILE DIN NUMĂRUL TRECUT

8 MARTIE

1) Camilar. Pas. 2) Amaterasu. 3) Racine. Aida. 4) Aneta. Ibsen. 5) Da. Vn. Ore. 6) Ino. Socor. 7) Anne. Cap. Mc. 8) Lesnea. Ecou. 9) Keller. 10) Vise. Legal. 11) Oi. Aethra. 12) Neculuță. Tc.

Soluția problemei de șah din „Cutezatorii" nr. 9: 4.h3? Ce3 5.f:e3 Dh4 6. g3 D:g3 mat.

Dintr-o singură linie.

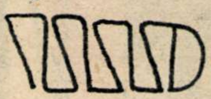

Ce v-a plăcut în acest număr ? Ce mai doriți să publicăm ?

COPERTA
NOASTRĂ

Foto: Mihai Niedl

Pionieri în întrecerile Daciadei albe, Vatra Dornei, 1987.

CUTEZĂTORII 10 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**
Responsabil de număr : ILEANA PIȚA; Prezentarea artistică : POMPILIU DUMITRESCU;
Prezentarea tehnică : IOAN MIHĂESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII"

La un pas de extraordinar

Scenariu: CONSTANTIN DIACONU
Desene: SORIN ANGHEL

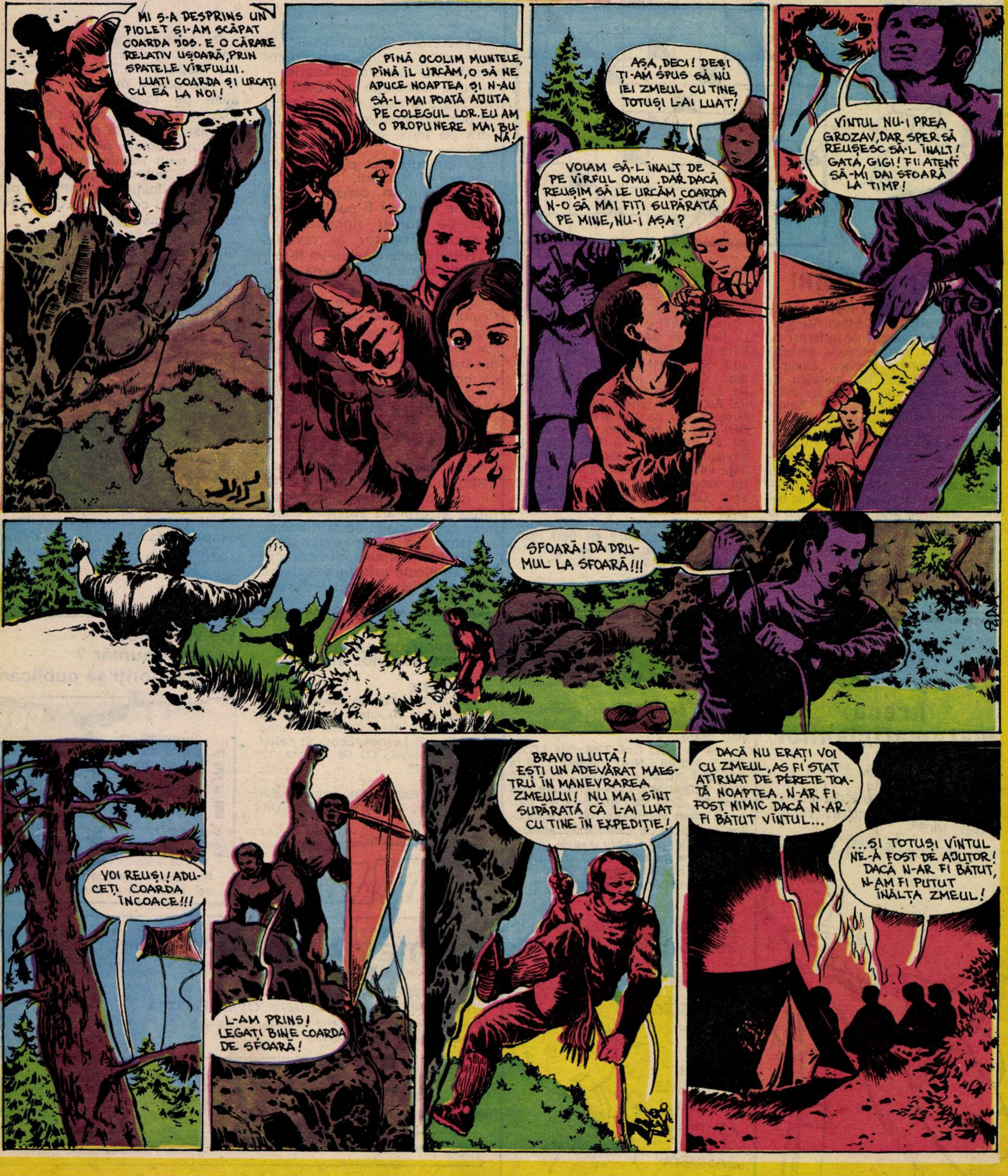
MI S-A DESPRINS UN PIOLET ȘI-AM SCĂPAT COARDA JOS. E O CĂRARE RELATIV UȘOARĂ, PRIN SPATELE VÎRFULUI. LUAȚI COARDA ȘI URCAȚI CU EA LA NOI!
PÎNĂ OCOLIM MUNTELE, PÎNĂ ÎL URCĂM, O SĂ NE APUCE NOAPTEA ȘI N-AU SĂ-L MAI POATĂ AJUTA PE COLEGUL LOR. EU AM O PROPUNERE MAI BUNĂ!
AȘA, DECI! DEȘI ȚI-AM SPUS SĂ NU IEI ZMEUL CU TINE, TOTUȘI L-AI LUAT!
VOIAM SĂ-L ÎNALȚ DE PE VÎRFUL OMU. DAR DACĂ REUȘIM SĂ LE URCĂM COARDA N-O SĂ MAI FIȚI SUPĂRATĂ PE MINE, NU-I AȘA?
VÎNTUL NU-I PREA GROZAV, DAR SPER SĂ REUȘESC SĂ-L ÎNALȚ! GATA, GIGI! FII ATENT SĂ-MI DAI SFOARĂ LA TIMP!
SFOARĂ! DĂ DRUMUL LA SFOARĂ!!!
VOI REUȘI! ADUCEȚI COARDA ÎNCOACE!!!
L-AM PRINS! LEGAȚI BINE COARDA DE SFOARĂ!
BRAVO ILIUȚĂ! EȘTI UN ADEVĂRAT MAESTRU ÎN MANEVRAREA ZMEULUI! NU MAI SÎNT SUPĂRATĂ CĂ L-AI LUAT CU TINE ÎN EXPEDIȚIE!
DACĂ NU ERAȚI VOI CU ZMEUL, AȘ FI STAT ATÎRNAT DE PERETE TOATĂ NOAPTEA. N-AR FI FOST NIMIC DACĂ N-AR FI BĂTUT VÎNTUL...
...ȘI TOTUȘI VÎNTUL NE-A FOST DE AJUTOR! DACĂ N-AR FI BĂTUT, N-AM FI PUTUT ÎNĂLȚA ZMEUL!

65
UTC

UNIUNEA TINERETULUI COMUNIST—

școală de educare comunistă revoluționară a tinerei generații

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

11

JOI, 19 MARTIE 1987,
ANUL XXI (NR. 1014)

CADRAN POLITIC

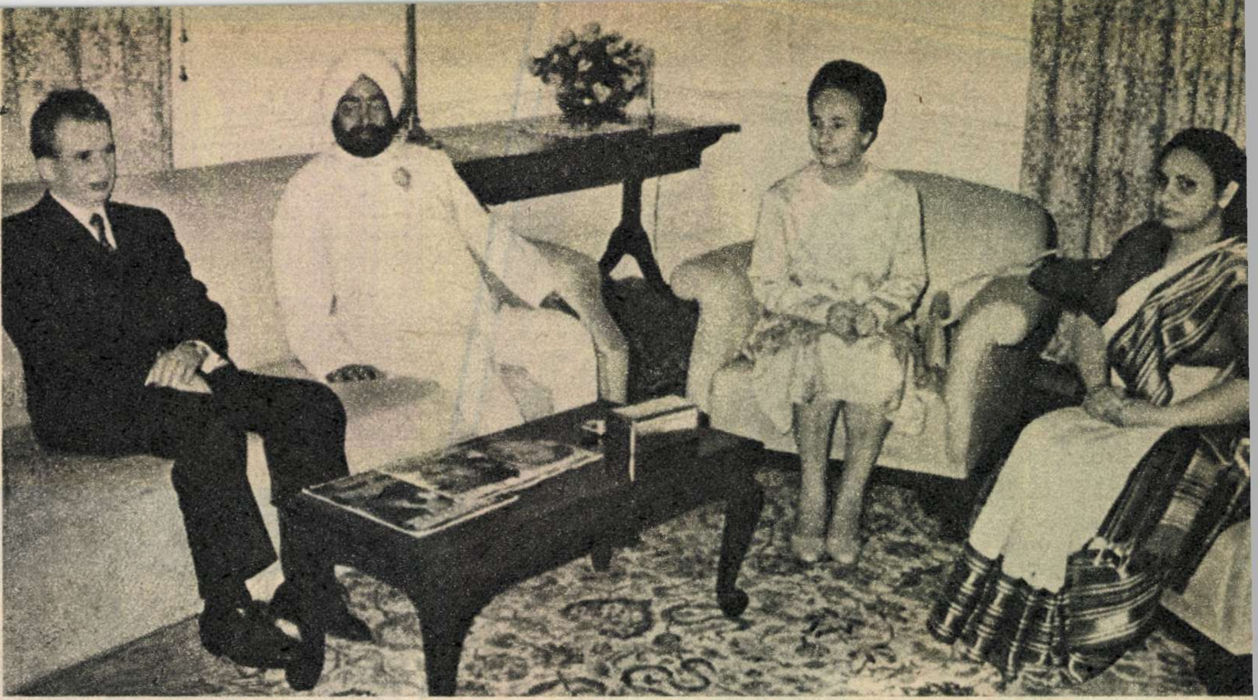

Aspect din timpul vizitei in Republica India.

Itinerarul politic realizat pe continentul asiatic de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu, preşedintele Republicii Socialiste România, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, inscrie rezultate de cea mai mare însemnătate în colaborarea multilaterală dintre ţara noastră şi ţările vizitate, în conlucrarea pe plan internaţional, în îndeplinirea şi edificarea unor destine mai drepte şi mai bune spre care aspiră toate popoarele lumii.

Vizitele oficiale de prietenie efectuate de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, în Republica India, Republica Populară Bangladesh, Republica Socialistă a Uniunii Birmane şi Regatul Nepal pun în relief înalta stimă şi consideraţie, deosebita preţuire a popoarelor lumii faţă de personalitatea conducătorului României socialiste, faţă de realizările şi politica patriei noastre, dorinţa reciprocă de a dezvolta în continuare relaţiile de prietenie şi colaborare dintre ţările şi popoarele noastre.

Noua solie de pace a României socialiste, nobilă misiune de a face cunoscută dorinţa poporului român de a trăi în linişte, înţelegere şi conlucrare rodnică cu toate popoarele lumii, componentă esenţială a politicii externe realiste, dinamice şi constructive promovată de partidul şi statul nostru, relevă încă o dată activitatea neobosită a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, cel mai iubit fiu al poporului român, dedicată ridicării patriei noastre pe cele mai înalte culmi de progres şi civilizaţie, instaurării păcii şi triumfului raţiunii pe planeta noastră.

În toate momentele acestor vizite au fost exprimate cele mai înalte aprecieri faţă de concepţia tovarăşului Nicolae Ceauşescu privind rezolvarea marilor probleme ale lumii contemporane, concepţie care stă la baza întregii politici externe a României socialiste, conform căreia obiectivul fundamental al epocii noastre îl constituie oprirea hotărîtă a cursului înarmării şi trecerea neîntîrziată la dezarmare, în primul rînd la dezarmarea nucleară, apărarea păcii şi vieţii popoarelor.

Mijloacele de informare publică, radioul, presa şi televiziunea din ţările vizitate au acordat permanent largi spaţii în care au prezentat momentele desfăşurării vizitelor, precum şi activitatea desfăşurată de poporul nostru pentru dezvoltarea economico-socială a României, realizările obţinute în edificarea socialistă a patriei, iniţiativele de pace ale ţării noastre, printre care se situează şi măsurile luate de România de reducere cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor şi cheltuielilor militare.

Cu prilejul vizitelor oficiale de prietenie pe continentul asiatic, efectuate de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, a fost exprimată, în cadrul fructuoaselor dialoguri purtate la cel mai înalt nivel cu şefii de state, hotărîrea de a acţiona pentru apărarea dreptului suprem al tuturor popoarelor la existenţă liberă şi demnă, la independenţă şi suveranitate, la pace şi viaţă.

A fost evidenţiată totodată necesitatea unităţii de acţiune, a intensificării solidarităţii pentru rezolvarea problemelor din economia mondială, prin edificarea unei noi ordini economice internaţionale, a unei lumi mai drepte şi mai bune.

Sub semnul aleselor sentimente de prietenie şi stimă, al hotărîrii de a dezvolta colaborarea multilaterală între România şi ţările ai căror înalţi oaspeţi au fost tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu, au fost conferite dimensiuni tot mai largi conlucrării reciproc avantajoase în multiple domenii: economic, ştiinţific, tehnic, cultural, comercial etc.

Oamenii muncii din România socialistă, întregul nostru popor îşi exprimă sentimentele de profundă stimă faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, conducătorul iubit al partidului şi statului nostru, calda recunoştinţă pentru strălucita şi pilduitoarea sa activitate pusă consecvent în slujba progresului şi prosperităţii patriei noastre socialiste, creşterii necontenite a rolului şi prestigiului României în lume.

La sosirea în Republica Populară Bangladesh

> ***Avem un tineret minunat care desfăşoară o activitate multilaterală fiind prezent în toate sectoarele, pe toate şantierele, aducîndu-şi, împreună cu toţi oamenii muncii, o contribuţie activă la dezvoltarea patriei noastre.***
>
> *NICOLAE CEAUŞESCU*

CONGRESUL
AL XII-LEA
AL UNIUNII TINERETULUI COM

UNIUNEA TINERETULUI COMUNIST–
şcoală de educare comunistă, revoluţionară a tinerei generaţii

POLIANA CRISTESCU
Preşedinte al Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor

Tînăra generaţie a patriei, întregul nostru popor sărbătoresc în această primăvară împlinirea a 65 de ani de la făurirea Uniunii Tineretului Comunist şi 30 de ani de la înfiinţarea Uniunii Asociaţiilor Studenţilor Comunişti, momente de mare însemnătate în istoria mişcării revoluţionare de tineret din ţara noastră.

Crearea in martie 1922 a Uniunii Tineretului Comunist, la un an după făurirea Partidului Comunist Român, a înrîurit in mod hotărîtor evoluţia gîndirii şi practicii politice a tineretului revoluţionar, a creat cadrul politic şi organizatoric pentru mobilizarea şi angajarea activă a tinerei generaţii din ţara noastră, sub conducerea partidului comunist, la marile lupte revoluţionare împotriva asupririi capitaliste, pentru salvgardarea democraţiei, pentru apărarea independenţei şi integrităţii teritoriale a patriei. Din primele momente ale existenţei sale, Uniunea Tineretului Comunist a acţionat sub conducerea directă a Partidului Comunist Român, in care tineretul din ţara noastră a văzut exponentul consecvent al intereselor fundamentale ale clasei muncitoare, ale întregului popor, flacăra vie a spiritului revoluţionar, conducătorul înţelept al luptei pentru înfăptuirea măreţelor idealuri de libertate naţională şi socială, comuniste ale poporului român.

La şcoala luptei eroice a partidului comunist, participînd direct la activitatea revoluţionară, s-au călit, s-au maturizat mii şi mii de tineri, pentru care nimic nu era mai presus decît binele ţării, interesele poporului. Cel mai strălucit exemplu îl constituie viaţa şi activitatea revoluţionară a tovarăşului Nicolae Ceauşescu. În momente decisive ale istoriei României, înaltele calităţi politice şi organizatorice ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu s-au afirmat cu putere, imprimînd mişcării revoluţionare a tineretului forţă şi dinamism organizatoric, angajare fermă, dăruire plenară. Activitatea tovarăşului Nicolae Ceauşescu a contribuit in mod hotărîtor la intensificarea influenţei partidului in rîndul tineretului, inrîurind profund unitatea de luptă împotriva fascismului, pentru apărarea independenţei şi suveranităţii naţionale a României. În această perioadă din istoria patriei noastre, nu a fost eveniment important în întreaga activitate a partidului, a organizaţiei revoluţionare a tineretului la care să nu fi participat tovarăşul Nicolae Ceauşescu. În anii grei ai ilegalităţii s-a aflat în primele rînduri ale luptei împotriva exploatării, a fascismului, a războiului, a impulsionat şi a organizat marile acţiuni politice, ideologice, sociale şi culturale ale Uniunii Tineretului Comunist.

Încă din primele zile ce au urmat actului istoric de la 23 August 1944, organizaţia revoluţionară a tineretului, avîndu-l în frunte pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a acţionat pentru educarea politică a tuturor membrilor săi în spiritul unei atitudini înaintate faţă de muncă, faţă de răspunderile sociale. Însufleţitoarele chemări adresate de partid, de tovarăşul Nicolae Ceauşescu au mobilizat mii şi mii de tineri care au participat cu elan revoluţionar la reconstrucţia ţării, au lucrat pe şantierele naţionale ale tineretului, aducîndu-şi o importantă contribuţie la consolidarea noii orînduiri socialiste pe pămîntul scumpei noastre patrii.

Epoca istorică inaugurată de Congresul al IX-lea al P.C.R., care, în numele tuturor comuniştilor ţării, al întregii naţiuni l-a ales în fruntea partidului pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu, epoca

(Continuare în pag. 5)

O NOUĂ GENERAȚIE DE TINERI CARE ÎMPLINESC VÎRSTA DE 14 ANI TRĂIESC ÎN ACEASTĂ PRIMĂVARĂ UN MOMENT DE MATURITATE, UN MOMENT DEOSEBIT DE EMOȚIONANT: INTRAREA ÎN UNIUNEA TINERETULUI COMUNIST. PRIMIND CARNETELE DE UTECIȘTI ÎN ANUL ANIVERSĂRII A 65 DE ANI DE LA CREAREA UNIUNII TINERETULUI COMUNIST, EI PREIAU CU BUCURIE, DEMNITATE ȘI CU RĂSPUNDERI SPORITE ȘTAFETA CUTEZANȚEI REVOLUȚIONARE, SPRE PISCUL ÎMPLINIRILOR COMUNISTE.

Ionel Mocanu

Cristina Alexandrescu

Marcel Ghinea

Mihaela Carîp

Sorina Sferlic

Adriana Ioniț

FIERBINTE legămînt CU VIITORUL

Într-una din zile, în sala Casei de cultură din Buzău, unde se află expusă macheta ce prefigurează chipul județului în anul 2000, au poposit o mulțime de pionieri din clasele a VIII-a de la **Școala nr. 15** din municipiu.

Cristina Alexandrescu, Lăcrămioara Alexiu, Ioana Ionescu, împreună cu **Ionel Mocanu** și **Mihai Anghel** și-au oprit mai întîi privirile asupra clădirilor miniaturale de pe machetă care indicau locul unde urmează să se construiască noi cartiere de locuințe, edificiul Teatrului de stat, un mare bazin de înot, bulevarde noi, flancate de blocuri cu arhitectură modernă. **Marius Vîlcu, Marcel Ghinea** și alți cîțiva băieți au studiat cu atenție locurile viitoarelor orașe Nehoiu, Berca, Beceni și Pătîrlagele.

Pînă în anul 2000, în fiecare din aceste așezări se vor înălța, așa cum arată macheta, o mulțime de construcții noi. Județul Buzău va căpăta adică o înfățișare tot mai frumoasă. Între cei ce vor participa la această măreață lucrare sau vor lucra ca specialiști de înaltă calificare în întreprinderile industriale din aceste orașe se vor afla, cu siguranță, și ei. Vor munci cu dăruire, cu întregul lor elan tineresc, revoluționar, cu toată priceperea, precum muncesc astăzi numeroșii lor prieteni uteciști din întreprinderile și șantierele orașului.

Așa gîndesc toți elevii claselor a VIII-a de la această școală, care se pregătesc să înscrie curînd în biografia lor un nou moment pe care-l așteaptă cu emoție: primirea carnetului de utecist.

Ca toți tinerii care pășesc în organizația revoluționară de tineret din țara noastră, și cei de la Școala nr. 15 s-au pregătit îndelung.

Mihai Anghel, comandantul detașamentului de la a VIII-a A, e de părere că se pregătește pentru acest eveniment încă de cînd a devenit pionier. Pentru că, în anii pionieriei îți formezi trăsături și deprinderi pe care ți le desăvîrșești mai apoi ca utecist.

— Pentru orice tînăr, spune Mihai, este foarte important să știe să-și îndeplinească îndatoririle, să fie cinstit și demn, să iubească munca, să aibă un ideal. Iar noi așa ne-am format în anii pionieriei.

Mihai Anghel, ca și ceilalți colegi ai săi care vor păși în curînd în U.T.C. probează prin faptele lor că sînt pregătiți pentru acest important pas din viața lor.

Marcel Ghinea, de la clasa a VIII-a E, de pildă, este un băiat care pe tot parcursul celor opt ani de școală s-a străduit să învețe mereu mai bine. Vesel și permanent gata să dea o mînă de ajutor la nevoie, Marcel s-a aflat alături de colegii lui și la învățătură, dar și în muncă sau în sport, fiind mereu frămîntat de cîte o idee nouă. În fiecare primăvară între harnicii gospodari ce dădeau chip nou grădinii, școlii, terenurilor de sport și parcului pe care îl au în grijă s-a aflat întotdeauna și Marcel. Cînd, întorcîndu-se dintr-o excursie în Munții Apuseni, s-au oprit și la Siriu, Marcel a rămas puternic impresionat de munca tinerilor de pe șantierul marelui baraj ce va zăgăzui apele Buzăului. El a înțeles că pentru acei tineri nimic nu este prea greu și, într-o străfulgerare de gînd, s-a imaginat și el în viitor lucrînd pe un mare șantier.

Cristina Alexandrescu dintr-a VIII-a C e bucuroasă că între calitățile pe care și le-a cultivat ea, ca și toți ceilalți 40 de colegi ai ei, în anii pionieriei se află și dragostea pentru cunoașterea frumuseților patriei, pentru prețuirea muncii părinților, dar și pentru transmiterea pe mai departe a tezaurului de frumuseți, al creației noastre artistice sau pentru sport. De multe ori, romanticii dintr-a VIII-a C au însoțit cu chitarele lor pe colegii de școală în excursii și drumeții. Dar ei au știut să muncească astfel încît să cucerească locuri fruntașe și pe scenele Festivalului Național „Cîntarea României" și în întrecerile „Daciadei". Cristina, împreună cu **Lucica Streche, Viorica Catargiu** și alte colege au adus cinste școlii cucerind nu de mult patru locuri fruntașe la un important concurs de gimnastică desfășurat la Tulcea.

Adrianei Ioniță îi place să rememoreze frumoasele activități pionierești în care, copii fiind, și-au descoperit talente și aptitudini. Mulți dintre colegii ei de generație sînt acum cunoscuți pentru reușitele lor creații literare, pentru lucrările plastice, pentru pasionantele activități tehnice desfășurate în cercurile Casei pionierilor și șoimilor patriei sau pentru rezultatele obținute la concursurile pe obiecte de învățămînt.

Între semnele trecerii lor prin Școala nr. 15 se numără și tînăra plantație de duzi care devine cu fiecare an tot mai numeroasă. Peste cîteva săptămîni, o nouă generație de pomi tineri va fi plantată de către cei pe care mîine îi vom întîlni în liceele industriale ale orașului. Ei vor preda această frumoasă „ștafetă a generațiilor" colegilor dintr-a VII-a, care vor continua cu același elan lucrarea începută de ei.

Faptele frumoase care le-au luminat copilăria, frumoșii ani ai pionieriei îi recomandă acum cu toată încrederea să pășească spre noi împliniri ca membri ai organizației revoluționare de tineret. Să le urăm succes.

ECATERINA ROȘCA

UNIUNEA TINERETULUI COMUNIST–

şcoală de educare comunistă, revoluţionară a tinerei generaţii

(Urmare din pag. 3)

cea mai bogată în împliniri din întreaga noastră istorie a determinat un suflu înnoitor, un înalt dinamism în marile prefaceri economice, sociale, în dezvoltarea societăţii în toate domeniile. Urmînd strălucitul exemplu de luptă revoluţionară a Partidului Comunist Român, a secretarului său general, organizaţiile de tineret şi copii au pus în centrul activităţii lor educarea comunistă, revoluţionară a noilor generaţii, mobilizînd şi unind eforturile creatoare ale tineretului în vederea înfăptuirii politicii interne şi externe a partidului şi statului nostru, a indicaţiilor şi orientărilor date de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a măreţelor obiective de dezvoltare a patriei, de înălţare a României pe culmi tot mai înalte de progres şi civilizaţie. Participarea entuziastă, responsabilă a tineretului, fără deosebire de naţionalitate, la întreaga viaţă economică, socială, politică şi culturală constituie expresia elocventă a dezvoltării conştiinţei socialiste a tinerei generaţii, a înţelegerii înaltelor idealuri ale societăţii socialiste româneşti, ale naţiunii noastre.

Apreciind activitatea desfăşurată de Uniunea Tineretului Comunist în anii construcţiei socialiste a patriei, tovarăşul Nicolae Ceauşescu arăta: „În toate marile realizări din anii construcţiei socialiste tineretul, împreună cu întregul popor, a adus o contribuţie de mare însemnătate în toate domeniile dezvoltării noastre economice şi sociale. De la primele detaşamente de muncă patriotică, de la Bumbeşti-Livezeni şi Salva-Vişeu, la Canalul Dunăre-Marea Neagră, la toate şantierele industriale, la dezvoltarea agriculturii, industriei, ştiinţei, culturii, tineretul a fost prezent, a răspuns chemării partidului, şi-a făcut datoria faţă de patrie, faţă de popor, faţă de cauza socialismului, demonstrînd că este ferm hotărît să contribuie la realizarea unei societăţi moderne, înaintate, în care întregul popor, generaţiile viitoare să ducă o viaţă liberă, demnă".

Un element definitoriu al rolului activ conferit de partid tinerei generaţii din ţara noastră îl reprezintă atenţia acordată de întreaga noastră societate educării prin muncă şi pentru muncă, legării procesului instructiv-educativ de înaltele cerinţe ale dezvoltării orînduirii noastre socialiste, formării unor tineri cu bogate cunoştinţe profesionale, cu o bună pregătire politică şi culturală, capabili să participe cu competenţă acolo unde ţara are nevoie.

Prin grija permanentă a partidului, a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, a tovarăşei Elena Ceauşescu, le-au fost create tuturor tinerilor, tuturor copiilor patriei, fără deosebire de naţionalitate, condiţii de viaţă, muncă şi învăţătură dintre cele mai bune. În întreaga ţară a fost creată o puternică bază materială pentru însuşirea unor tot mai bogate cunoştinţe, pentru împletirea acestora cu cercetarea, cu practica productivă.

Înflorirea puternică a ştiinţei, culturii şi învăţămîntului, sub îndrumarea de înaltă competenţă a tovarăşei academician doctor inginer Elena Ceauşescu a creat un minunat cadru de pregătire multilaterală şi de manifestare plenară a aptitudinilor creatoare ale tineretului şi copiilor ţării.

Pentru milioanele de tineri şi copii ai ţării, uteciştii şi pionieri, nu există mîndrie mai mare decît aceea de a face totul pentru a răspunde prin fapte grijii părinteşti pe care tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu o poartă tinerei generaţii din patria noastră, minunatelor condiţii de viaţă, muncă şi învăţătură ce le-au fost create.

Organizaţia Pionierilor, acţionînd sub conducerea organelor şi organizaţiilor de partid, mobilizează întreaga energie a pionierilor şi şcolarilor, pentru a-şi îndeplini exemplar îndatoririle ce le revin ca membri ai organizaţiei revoluţionare a copiilor, pregătindu-i cu înaltă răspundere pentru a intra în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist.

Pionierii şi şoimii patriei, toţi copiii ţării însufleţiţi de strălucitele perspective prefigurate în istoricele documente ale Congresului al XIII-lea al P.C.R., de orientările şi indicaţiile de excepţională însemnătate teoretică şi practică cuprinse în cuvîntările tovarăşului Nicolae Ceauşescu, de vibrantele îndemnuri ce le-au fost adresate de secretarul general al partidului de a munci şi învăţa fără preget, dînd expresie recunoştinţei lor nemărginite pentru minunatele condiţii de viaţă şi învăţătură create, se angajează cu hotărîre să nu precupeţească nici un efort pentru a deveni, prin muncă şi învăţătură, prin abnegaţie şi dăruire, constructori destoinici ai socialismului şi comunismului, luptători înflăcăraţi pentru bunăstarea şi fericirea poporului, pentru măreţia României socialiste.

EPOCA NICOLAE CEAUSESCU
EPOCA DE GLORIE ŞI MĂREŢIE A ROMÂNIEI SOCIALISTE
TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU PRIMUL PREŞEDINTE AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
DEMOCRAŢIA MUNCITOREASCĂ REVOLUŢIONARĂ

CEAUȘESCU-BRIGADIERII
CEAUȘESCU-PACE

PE ȘANTIERELE PATRIEI — Brigadierii

Cine vrea să înțeleagă cît de frumoasă-i tinerețea înnobilată de muncă, trebuie să cunoască și viața brigadierilor dintr-un mare șantier... al tinereții și dăruirii. La 28 septembrie 1985 s-a dat startul spre cutezanță și hărnicie pe Șantierul Național al Tineretului „Amenajarea complexă a rîului Dîmbovița". Începea, așadar, epopeea unei realizări unice în țară, a unei mari ctitorii.

Romantism revoluționar și dăruire

Comandantul șantierului, Amelian Filat, el însuși tînăr, trecut prin încă un alt șantier al tineretului, e asaltat de un grup de pionieri de la Școala 197, curioși să afle... ce înseamnă viața de brigadier.

— Sufletul creator al acestui obiectiv, ne spune comandantul Filat, este secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care vizitează adesea acest complex de șantiere, dîndu-ne indicații și orientări prețioase. Brigadierii șantierului îl înconjoară de fiecare dată cu o dragoste și un devotament pline de dăruire și un nețărmurit sentiment de admirație. În final, această lucrare va fi o adevărată minune, rîul Dîmbovița devenind o mare magistrală albastră, neasemuit de frumoasă, cu porturi și poduri noi.

— Vorbiți-ne despre ea, spuneți-ne cîteva cuvinte de la inimă, intervine curioasă Simona Birtum.

— Iată, încă mai sînteți copii. Dar peste foarte puțină vreme veți putea și voi deveni colegi cu brigadierii noștri înaripați de hărnicie. Chiar sub ochii voștri iscoditori se înfăptuiește o operă cu frunți, cu brațe și romantism tineresc. Există o mare competiție între tinerețe și realizarea unui asemenea obiectiv. Tot ce-i tînăr e și plăcut, frumos. Ei bine, la noi însăși tinerețea este revoluționară și creatoare, urmînd neabătut exemplul președintelui Republicii care la vîrsta brigadierilor noștri se afla în primele rînduri ale bătăliilor revoluționare, în lupta pentru cucerirea libertății și fericirii acestui popor. Pentru fiecare brigadier, viața și activitatea eroică a secretarului general al partidului constituie un luminos exemplu.

Vă mai pot spune că de la început și pînă acum au sosit pe marele șantier tineri din toate județele țării, viața șantierului fiind însăși viața lor. Avem o tradiție de 40 de ani privind participarea tineretului cu tot avîntul său la realizarea unor foarte importante edificii ale socialismului în țara noastră. Poate niciodată tineretul n-a fost mai activ, mai conștient de ceea ce poate și trebuie să înfăptuiască eroic ca în Epoca Nicolae Ceaușescu. Vă spuneam că în final această lucrare va fi una dintre minunile țării întregi, o mare ctitorie. Prin amenajarea complexă a rîului Dîmbovița în amonte — deci în afara Bucureștiului —, apa reziduală se va scurge prin casete, iar pînza de apă curată va curge pe suprafața amenajată. Marele lac de acumulare pe care-l și aveți în fața voastră va fi traversat de vaporașe de agrement, vom avea și o insulă unde oamenii muncii din București să-și petreacă plăcut timpul liber și... ceva spectaculos: vom putea naviga pe rîul Dîmbovița pînă la Marea cea Mare, cînd și Canalul București—Giurgiu va fi gata.

— Ce n-aș da să fiu și eu brigadier, visează Ionuț Gheorghe.

— Într-adevăr, e minunat, apreciază tovarășul comandant. Nimic nu-i mai romantic și mai atrăgător. Să fii brigadier e ceva!

Dar cine sînt ei, brigadierii?

În primul rînd, tinerii uteciști — oameni ai curajului. În al doilea rînd, cei mai bine pregătiți, cu cîte două și trei meserii de bază. Și nu exagerăm dacă spunem că un șantier național ca cel al tineretului „Amenajarea complexă a rîului Dîmbovița" este o adevărată Universitate a muncii și creației. Aici toți tinerii sînt constructori de formula unu. Fiecare vrea și chiar devine cineva — o personalitate. Pentru cei curioși, vom spune că în acest mare amfiteatru al eroismului, al muncii și frumuseții sînt lansați în hărnicie fierari și betoniști, mecanici utilaje-terasare, lăcătuși, montatori, constructori, sudori, șoferi, macaragii, buldozeriști, ingineri, subingineri, electricieni, dulgheri, topometriști sau tehnicieni maiștri, o adevărată planetă a cutezanței și dăruirii tinereții. Efortul este enorm, dar și frumos. Cine a devenit brigadier în Epoca Nicolae Ceaușescu poate spune cu mîndrie că face parte cu cinste, demnitate și dăruire din însăși istoria patriei de azi.

— N-aș vrea să mă despart vreodată de calitatea nobilă de-a fi brigadier; e un adevărat poem, ne spune betonistul Vasile Munteanu. Aceeași părere o împărtășesc și lăcătușul Mihai Lupescu, frații Petre și Costică Ițcu — constructori, dar...

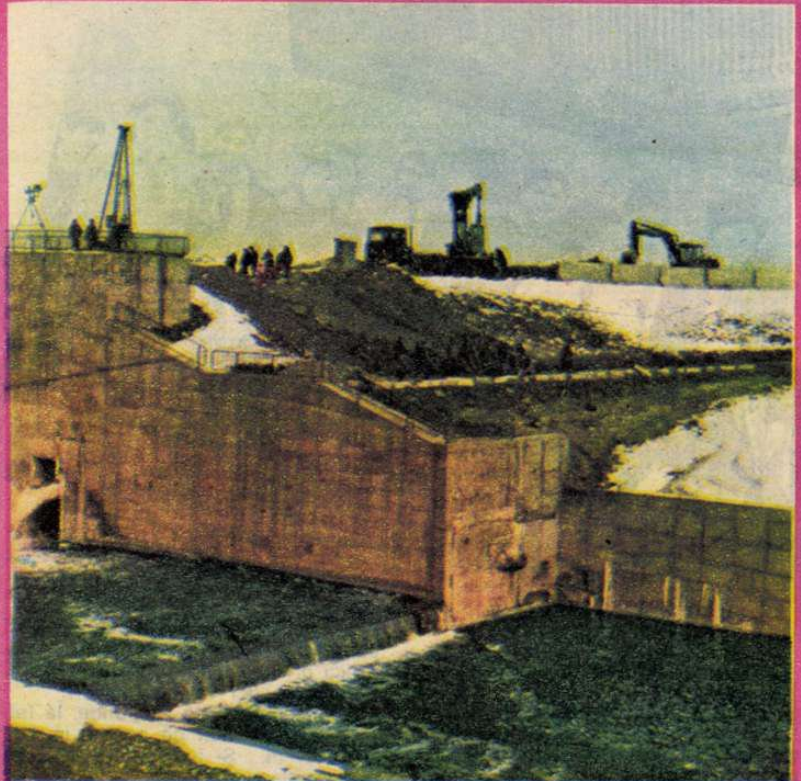

Știați ce-i o mulțime?

Dulgherul Petru Crîșmaru e șef de echipă și om cu state vechi în meserie. Ceea ce urmează să vă spunem este cu adevărat de admirat. Acest om, și el tînăr încă, are... trei băieți: Nicolae, Florin și Fănică. Și mai are și un nepot pe care-l cheamă A. Florin. Toți formează o adevărată poveste, dacă-i să vorbim despre pasiune. Îl întreb:

— Unde lucrează Nicolae?

— Bine-nțeles că a venit după mine în șantier și-i și el dulgher.

— Dar Florin?

— Florin... ce să vă spun despre el... E și el... tot dulgher în șantier!

— Formidabil, se miră pioniera Magdalena Popa.

— Dar mezinul Fănică?

— Mezinul e la întrecere cu mine și cu frații săi, tot în șantier, adică-i și el dulgher.

Așa ceva nu mai pomenisem. Întreb:

— Și A. Florin?

— Bine-nțeles... tot în șantier... numai că el e constructor.

Toată povestea de mai sus e o adevărată revelație. O **mulțime** făuritoare de opere durabile. Niște fascinați de muncă și meserie. Brigadierii luminii pe Dîmbovița.

Tinerețe, cutezanță, viitor

Fiecare brigadier se consideră cu toată ființa lui o părticică din capodopera de la „Lacul Morii". Lucrarea constă în „amenajarea lacului Morii" și regularizarea rîului Dîmbovița pînă sus la Brezoaiele, în amonte, plus o gamă complexă de lucrări aferente. Un adevărat monument al creației este însuși barajul realizat prin turnarea betoanelor armate, format din mii și mii de metri cubi de beton. Tinerețea și cutezanța și-au spus și-și spun din plin cuvîntul. Printre numele care s-ar înscrie în această cetate a frumuseții și gîndirii trebuie trecute și acelea ale constructorului Gheorghe Ciupitu, sudorului Mihai Ganeș, mecanicului-utilaje Marin Șerban, a escavatoristului Nicolae Lefter sau pe cele ale soților Costică și Viorica Pandele, amîndoi escavatoriști. Viața din marele șantier al tineretului este însăși viața creației, a dăruirii, este o rază luminoasă a muncii în Epoca Nicolae Ceaușescu.

— Șantierul pentru noi este propria noastră gospodărie, spune mulțimea tinereții, spun brigadierii. Prin munca și dăruirea lor, barajul ridicat va proteja Bucureștiul împotriva viiturilor, a revărsărilor rîului Dîmbovița. Apa va deveni albastră ca ochii, asemenea cerului. Tinerețea de-aici are și viitor, și cutezanță. Urmează alte șantiere.

ION CRÎNGULEANU

Semafor

40 de reporteri entuziaști pregătesc o nouă ediție a „Semaforului"

Vă prezentăm subredacția de presă „Cutezătorii" din județul Argeș.

Oricît s-ar strădui ceilalți membri ai subredacției să fie primii la întîlnirea din Trivale, la **Casa pionierilor și șoimilor patriei Pitești,** pe redactorul șef — pioniera Amalia Dumitru — o găsesc întotdeauna „la post". Absorbită de recitirea propriilor poezii pe care are de gînd să le supună criticii colegilor de redacție, preocupată să facă ordine în știrile recent primite din detașamentele unității ei, Amalia dă doar din cap ori de cîte ori se deschide ușa.

Apoi, cînd socotește că mai toți cei 40 de... reporteri sînt prezenți, își ridică privirea însoțită de un zîmbet.

— Începem? întreabă scurt.

— Începem! i se răspunde, la fel.

— Ia să vedem ce noutăți importante avem... Și lucrul începe ca în orice redacție.

— Cei de la Școala nr. 1 sînt primii care au ieșit la înfrumusețarea împrejurimilor școlii și la îngrijirea Monumentului eroilor. Sera lor cu flori este pregătită de primăvară. Am titlul articolului: „Gospodarii de pe strada Crinului", spune dintr-o răsuflare **Cătălin Cîrstoiu,** un băiat cu ochii negri, tuns scurt, grăbit să nu i-o ia altcineva înainte.

— În schimb eu am pregătit un foileton despre nerespectarea regulilor de circulație, situație întîlnită de mine chiar în apropierea școlii. Nicolae Petrescu dintr-a VIII-a era cît pe-aci să se trezească sub roțile unei mașini pe cînd traversa strada în fugă. Am încercat să-i fac și o caricatură. Vă place? îi întreabă **Claudiu Suțan.**

Se uită cu toții atenți, îi mai fac unele recomandări. Deh, la caricatură trebuie să exersezi mult. Pentru început însă, sînt de părere că nu-i rău deloc. Ba, chiar stîrnește hazul. În schimb textul mai trebuie lucrat. Să fie mai usturător! Nu-i prima abatere de felul acesta a copiilor. Mai disciplinați în circulație se dovedesc a fi cei din clasele mici.

— E gata și ancheta privind comportarea copiilor în sălile de spectacole, pe stradă, în parcuri. A ieșit cam lung, dar bun, apreciază **Leonora Vișescu.** Poate ne ajută tovarășa profesoară să-l punem la punct.

Tovarășa profesoară **Marilena Chirețu** urmărește cu interes derularea ședinței redacționale. I-a învățat să se descurce singuri, să aibă inițiativă, să acționeze cu siguranță. Așa s-a născut și ideea cu ancheta privind comportarea. Va mai urma o alta despre folosirea timpului liber, urmărindu-se, de fapt... pierderea acestuia de către unii copii. Apoi se vor ocupa de păstrarea bunului obștesc din afara școlii, din parcuri și grădini, din locurile de joacă.

Acum, în primăvară, o parte dintre ei vor însoți — în calitate de corespondenți ai subredacției — excursia organizată la Plevna, în R.P. Bulgaria, cu prilejul aniversării a 110 ani de la Războiul de independență. Vor fi prezenți și la manifestările din cadrul Festivalului Național „Cîntarea României", se vor afla pretutindeni unde se va petrece ceva demn de a fi popularizat, de a vedea lumina tiparului pentru că rubrica „Start spre viitor" a ziarului „Secera și ciocanul" din Pitești le așteaptă, săptămînal, colaborarea.

Emisiunile de radio adresate copiilor, ca și presa pionierească vor fi informate cu cele mai importante evenimente ale pionierilor argeșeni. Într-un cuvînt, subredacția „Cutezătorii" din Trivale se află întotdeauna pe recepție!

ELENA MĂNESCU

Olguța 2

VĂ SFĂTUIEȘTE

Iată și o listă a plantelor pe care le putem cultiva în ferestrele și balcoanele însorite în toate anotimpurile: **Primăvara** — *panselele albastre, lalele pitice, narcise, galben-deschis; năsturași mari, albi; selene pendula (flori roz, atîrnînd mult peste jardiniere); petunii, în una sau mai multe culori; mușcate pletoase, cu flori roz, roșii, albe, vișinii; verbine roz, violet, roșii, albe.* **Vara** — *petunii roșii sau roz, alternînd cu petunii albe; mușcate roșii cu gnaphalium, plantă cu frunziș păros, argintiu; verbine; dalia pitică, crăițe, cîrciumărese; salvie cu pufușor în varietate semiînaltă.*

În ferestrele și balcoanele umbrite puteți cultiva: **Primăvara** - *begonii invoalte, în amestec de culori; colțunași, în diverse tonuri de galben și portocaliu, ruginii; nu-mă-uita cu narcise galbene sau năsturași roșii.* **Vara** - *vanilie, begonie învoaltă, vanilie cu flori plăcut parfumate; colțunași galbeni și portocalii, cerceluși în diverse combinații de culori: violet cu roșu, alb cu roz, cu roșu; copăcei, ca niște trandafirași albi, roșii, roz, vișinii; ghețișoară; urzicuță cu frunze frumos colorate.*

Toamna *(atît la umbră cît și la soare) – tufănele pitice, în cele mai variate culori; ochiul boului, în varietăți pitice: alb, roșu, roz, violet; zorele (plante urcătoare anuale care se seamănă în aprilie direct în vasul în care se cultivă - jardiniere mai mari) ; trandafiri urcători, rezistenți la boli și dăunători.*

Iarna *(atît la umbră cît și la soare) - iarbă grasă, plante pitice, tîrîtoare, în varietăți care-și păstrează frunzișul și iarna și care se colorează diferit sub influența condițiilor de iarnă (roșu, violet, arămiu, verde–gălbui); ierburi decorative de dimensiuni reduse, cu frunziș verde-argintiu; urechelniță, rozete în diferite tonuri de verde care se combină foarte plăcut cu iarba grasă.*

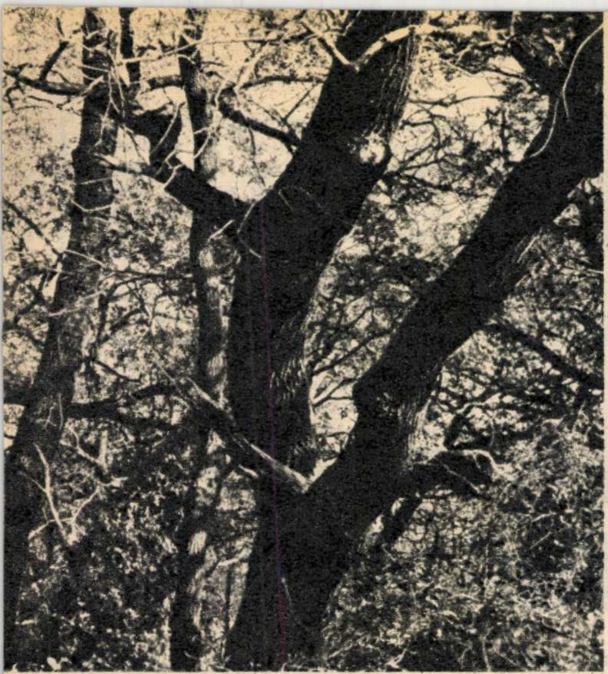

Aţi întrebat? Vă răspundem!

VASILE BUZNEA din PETROŞANI ne întreabă care sînt „decanele" de vîrstă ale pădurilor româneşti

■ Între pădurile vestite ale ţării noastre unele sînt recunoscute mai ales pentru vîrsta lor venerabilă, adesea multiseculară, pe care o au arborii. Un loc de frunte îl ocupă pădurea **Mociar,** situată în bazinul inferior al văii Gurghiului, în apropiere de confluenţa acesteia cu Mureşul. Aşezată pe un platou plan, la 490 m altitudine, pădurea este constituită mai ales dintr-un arboret de stejar în vîrstă de peste 420 de ani. Copacii de aici au înălţimea medie de 18 m şi un diametru mediu de 1,40 m. Pădurea Mociar este considerată cea mai bătrînă din ţara noastră. Ea a fost contemporană cu Ioan Vodă cel Viteaz, cu Petru Cercel şi cu memorabilele lupte ale lui Mihai Viteazul.

Pe al doilea loc ca vîrstă poate fi considerat **Codrul secular de la Slătioara** (jud. Suceava), declarat rezervaţie naturală. Rezervaţia propriu-zisa ocupă versantul estic al Culmii Todirescu, un pinten sudic al masivului Rarău şi are o suprafaţă de 854,3 ha. Pădurea este constituită din molid şi amestec de molid cu brad şi fag în vîrstă de circa 350—400 de ani. Acest codru este considerat ca fiind cea mai vîrstnică pădure de răşinoase din ţară şi una dintre cele mai vechi din Europa. În Munţii Bucegi pot fi întîlnite brăd-făgetele de la **Piatra Arsă,** cu copaci de 300—400 de ani, înalţi de peste 50 m. Păduri seculare ce pot fi admirate în excursiile voastre sînt şi **Codrul Goşmanu-Tarcău, Codri de aramă** (jud. **Neamţ)** şi **Pădurea de Argint.**

CĂTĂLIN MURARIU din ARAD ne roagă să-l ajutăm în rezolvarea unei probleme pentru clasa a VIII-a din „Gazeta matematică" nr. 8/1986.

Iată soluţia:

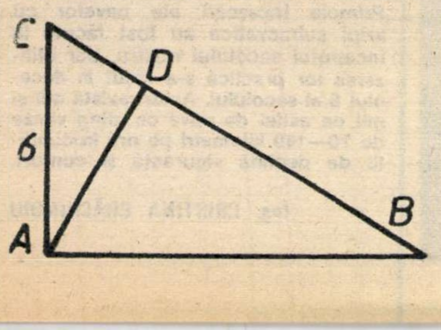

Ştiind că o catetă a unui triunghi dreptunghic este de 6 cm, iar suma proiecţiilor catetelor pe ipotenuză este 90 cm^2, să se afle ipotenuza şi cealaltă catetă.

Dem. Avem $CD^2 + DB^2 = 90$ (1)

şi $AC = 6$

Din teorema catetei rezultă:

$AC^2 = CD \cdot CB \quad CD(CD + DB) = 36$ sau

$CD^2 + CD \cdot DB = 36$ (2)

Scăzînd (1) din (2) rezultă:

$DB\,(DB - CD) = 54$

Notînd $DB = x$ şi $CD = y$, avem de rezolvat sistemul de ecuaţii:

$$\begin{cases} x\,(x - y) = 54 \\ y\,(x + y) = 36 \end{cases}$$

Notînd: $\frac{x}{y} = k > 0$, avem $\frac{x + y}{y} = k + 1$ şi $\frac{x - y}{y} = k - 1$

de unde $x + y = y(k + 1)$, iar $x - y = y(k - 1)$

Înlocuind în sistem avem $\begin{cases} xy(k - 1) = 54 \\ y^2(k + 1) = 36 \end{cases}$

Din împărţirea ecuaţiilor rezultă: $2k^2 - 5k - 3 = 0$ a cărei soluţie pozitivă este $k = 3$

În final se obţine $BD = 9$, $DC = 3$ şi $BC = 12$, iar din teorema lui Pitagora rezultă: $AB = 6\sqrt{3}$.

ŞTEFAN COSTEA din BUZĂU se interesează cum poate realiza un spalier refolosibil pentru culturile unor legume agăţătoare.

■ În figura alăturată vedeţi un model de spalier eficient pentru cultura fasolei, mazării, castraveţilor etc. Îl puteţi construi din piloni de ţeavă metalică sau din material plastic, ori din lemn sau beton armat, pe care întindeţi o sîrmă orizontală groasă de 4—6 mm. De aceasta veţi fixa nişte cîrlige mobile, lucrate tot din sîrmă, aşa cum observaţi în desenul detaliu din colţul din dreapta-jos. De aceste cîrlige atîrnaţi bucăţi de lanţ subţire sau de sîrmă ghimpată, ori doar nişte capete de frînghie sau sfori groase. Plantele se vor orienta şi se vor agăţa singure de aceste suporturi.

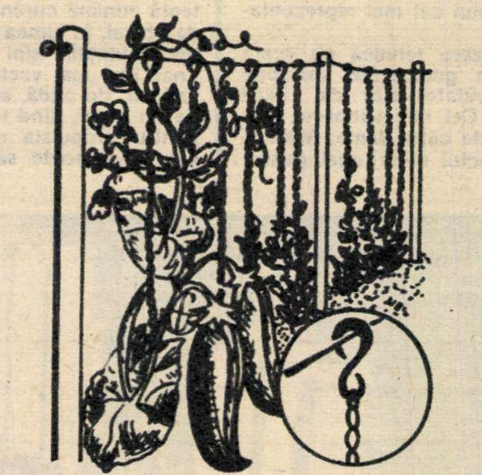

MARIANA RACHIERU din BOTOŞANI se interesează despre arta rupestră din deşertul Sahara.

■ Multă vreme s-a crezut că Sahara, cel mai mare deşert din lume, este fundul unei mări străvechi. Cercetările întreprinse de specialişti au scos la lumina zilei numeroase unelte, gravuri şi fresce, care fac din Sahara un adevărat muzeu în aer liber. S-a constatat că arta rupestră sahariană este mult mai recentă decît aceea din grotele de la Lascaux (Franţa) şi Altamira (Spania). Operele de artă lăsate de cei ce au trăit odinioară pe locurile actualului deşert sînt datate între anul 7000 î.e.n. şi începutul erei noastre. Ele pot fi repartizate în patru perioade: prima e denumită „etajul lui bubal" (bivol astăzi dispărut) şi se caracterizează prin gravuri reprezentînd elefanţi, hipopotami, rinoceri etc. A doua perioadă, „bovidiană", corespunde începuturilor practicării agriculturii, iar a treia este marcată de stilul numit „galop zburător". Aici apar si atelaie cu două, trei sau patru animale înhămate. În ultima perioadă îşi face apariţia şi cămila.

AGENDA PIONIERULUI COMANDANT

În ansamblul vieţii de organizaţie, un rol deosebit îl au adunările pionereşti, care, în conformitate cu prevederile statutului, se desfăşoară lunar la detaşamente şi, de regulă, trimestrial la nivelul unităţilor de pionieri. Ele reprezintă cadrul democratic organizat în care pionierii au posibilitatea să analizeze şi să dezbată diferitele aspecte ale activităţii politico-educative la care participă, să facă propuneri menite să ducă la îmbunătăţirea muncii, să adopte măsuri de remediere a neajunsurilor existente în activitatea proprie şi să programeze activitatea viitoare.

Datorită faptului că în activitatea unor detaşamente se observă o anumită inconsecvenţă în planificarea acestor adunări şi o suprapunere între conţinutul statutar al adunărilor şi alte acţiuni pionereşti, vă prezentăm următoarele recomandări:

- Fiecare detaşament trebuie să organizeze lunar o adunare pionierească cu ceremonial, astfel încît, pe parcursul unui an şcolar, să realizeze un număr de nouă adunări statutare.

- Este necesar ca în cadrul adunărilor să se realizeze efectiv analize *ale diferitelor aspecte ale activităţii, iar în funcţie de particularităţile muncii fiecărui detaşament să se soluţioneze şi anumite probleme ale vieţii interne de organizaţie, cum ar fi: alegerile pionereşti, rostirea şi semnarea Legămîntului, primirea de şcolari în Organizaţia Pionierilor etc.*

- La clasele a II-a, în lunile septembrie-octombrie se organizează, împreună cu detaşamentele claselor III–IV. una sau mai multe adunări de primire a şcolarilor în organizaţie.

- În lunile octombrie-noiembrie, la toate detaşamentele se desfăşoară adunări de alegeri, în care se analizează şi activitatea desfăşurată de detaşamente în cadrul întrecerii pionereşti „Tot înainte". În aceste adunări sînt adoptate, de asemenea, programele de activităţi pentru trimestrul I al anului şcolar. La clasele a II-a, în această adunare se asigură mai întîi constituirea detaşamentului şi apoi alegerea comandamentelor pionereşti. În mod similar se procedează şi la clasele a V-a, al căror efectiv provine din mai multe clase a IV-a.

- În luna decembrie, în adunarea fiecărui detaşament se desfăşoară analiza îndeplinirii angajamentului la muncă patriotică, pe anul respectiv.

- În prima lună a celui de-al II-lea şi al III-lea trimestru şcolar, la toate detaşamentele se organizează cîte o adunare de analiză a situaţiei la învăţătură, disciplină şi frecvenţă şcolară, pentru trimestrul şcolar anterior. În cadrul acestor adunări, sînt adoptate şi programele de activităţi pentru trimestrele II şi III ale anului şcolar, iar în prima adunare din al II-lea trimestru şcolar sînt stabilite şi sarcinile detaşamentului şi ale fiecărui pionier pentru realizarea angajamentului de muncă patriotică. Aceste adunări sînt programate, de regulă, în prima decadă de la reluarea cursurilor trimestrului şcolar respectiv.

- În lunile februarie-martie, la toate detaşamentele claselor a V-a se organizează 1-3 adunări dedicate rostirii şi semnării Legămîntului pionierului.

- În luna iunie, înainte de sărbătorirea Zilei pionierilor, la toate detaşamentele, adunările cuprind analiza întregii activităţi pionereşti desfăşurate pe parcursul anului şcolar, precum şi înmînarea distincţiilor pionereşti. Înainte de desfăşurarea acestor adunări, la detaşamentele claselor V–VIII sînt formulate şi recomandările care se impun pentru activitatea viitoare a fiecărui pionier în parte. Acestea sînt consemnate în carnetele de evidenţiere a activităţii pionierului.

- În celelalte luni ale anului şcolar, la nivelul detaşamentelor sînt organizate, în funcţie de cerinţele muncii educative ale fiecărui colectiv în parte, adunări de analiză şi dezbatere a unor aspecte şi laturi ale activităţii pionereşti desfăşurate.

Despre conţinutul acestor adunări vă vom informa în agenda din numărul viitor al revistei noastre.

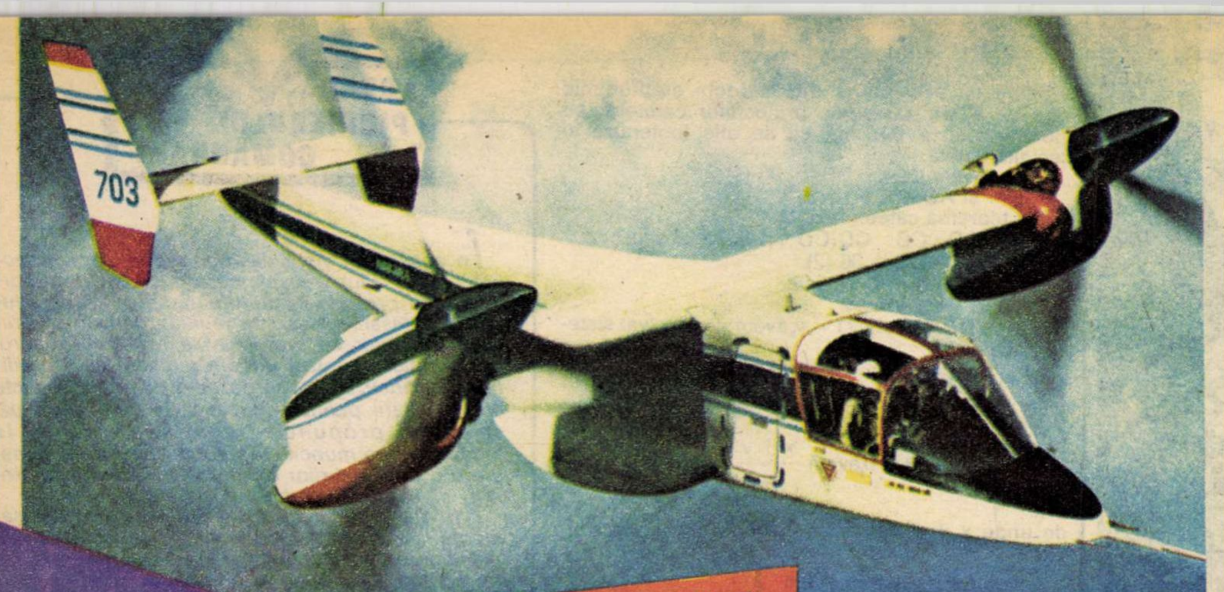

GEOMETRIA VARIABILĂ
ȘI DOMENIILE EI DE APLICABILITATE

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII”

O lebădă, simbol al grației și frumuseții, arată minunat în aer sau pe apă, dar cîtă diferență este în geometria aripilor ei în cele două situații! În aer aripile sînt întinse pentru a avea o portanță maximă, corpul și gîtul sînt întinse la maximum, conferind ansamblului forma unui fus. Picioarele sînt strîns lipite de corp pentru a oferi o rezistență minimă la înaintare. În aer elementul de propulsie îl constituie aripile, în apă însă rolurile se schimbă: picioarele devin propulsorul, iar aripile se pliază pe lîngă corp pentru a oferi rezistență minimă la înaintare. Cred că a spune despre lebădă sau despre oricare altă ființă că are „geometrie variabilă“ este impropriu. Eticheta aceasta poate fi aplicată unor realizări tehnice, majoritatea obiectelor create de om fiind structuri rigide sau elastice, departe de perfecțiunea schimbărilor de formă ale ființelor.

Omul a copiat brevetele naturii, încercînd să obțină performanțe superioare pentru uneltele sale. Geometria variabilă este caracteristică dispozitivelor care lucrează în diverse condiții și se adaptează pentru funcționare optimă. Pentru foarte mulți dintre noi, simpla menționare a geometriei variabile înseamnă o referire la aviație. Avioanele cu geometrie variabilă au fost o adevărată modă acum 20 de ani. Acestea au aripile astfel construite încît pot fi rotite în așa fel, încît să prezinte o rezistență diferită la înaintare și să asigure o portanță variabilă. Cînd avionul decolează sau vine la aterizare, aripile sînt desfăcute la maximum, rezistența la înaintare este mare, iar avionul are o viteză mică. Cînd zboară în regim de croazieră, aripile sînt pliate și viteza este mare.

Un astfel de avion îndeplinește două condiții contradictorii: să zboare foarte repede (de două-trei ori viteza sunetului) și să decoleze sau să aterizeze pe piste scurte, deci cu viteze mici. Avioanele nu sînt însă nici primele care au utilizat avantajele geometriei variabile și nici nu constituie exemplul cel mai reprezentativ.

Prima utilizare tehnică pe scară industrială a geometriei variabile aparține regulatoarelor de viteză centrifugale. Cel mai cunoscut este cel inventat de către James Watt și utilizează efectul centrifugal pentru a uniformiza presiunea unei mașini cu aburi. Schema de principiu este prezentă în manualele de fizică. Pornind de la acest dispozitiv simplu cu formă variabilă, specialiștii au realizat turbinele eoliene cu geometrie variabilă.

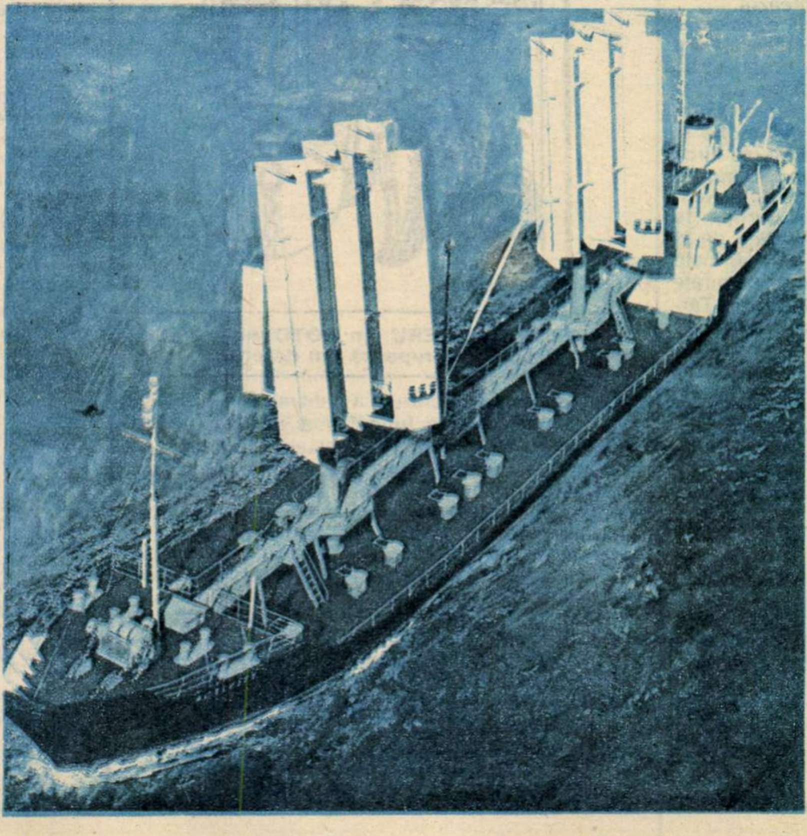

Generatoarele cu ax orizontal (cele în formă de elice) folosesc pentru reglarea turației o idee simplă: elicea are pasul variabil. Practic, fiecare pală a elicei se poate roti față de butucul central. Prin legarea lor la un sistem special de acționare, se pot roti toate palele în același sens cu același unghi și elicea își schimbă pasul. Unghiul de rotație poate ajunge pînă la 90°, în așa fel încît în cazul unui vînt foarte puternic palele elicelor nu generează nici un cuplu de rotație și opun o rezistență minimă curentului de aer. Dar, de obicei, în lumea tehnicii majoritatea noutăților sînt reactualizări ale unor idei mai vechi. Elicea cu pas variabil, de pildă, are ceva mai mult de un secol, fiind folosită la început pentru propulsia navelor. În acest caz nava poate să meargă cu diverse viteze păstrînd turația constantă a motorului și schimbînd doar pasul elicei. Avioanele au împrumutat imediat această idee și aeronavele cu motoare turbopropulsoare ce au turație constantă o utilizează din plin. Un exemplu ar putea fi cunoscutele avioane AN 24 de pe cursele interne ale TAROM. Avantajele elicei cu pas variabil sînt mari și astfel au ajuns să o utilizeze avioanele de acrobație precum ZLIN 50 sau motoplanorul românesc IS 28. De curînd a apărut un nou concept: elicea cu formă variabilă. Elicele de acest fel sînt proiectate să funcționeze la turații foarte mari, astfel încît datorită forței centrifuge forma palelor să se poată schimba.

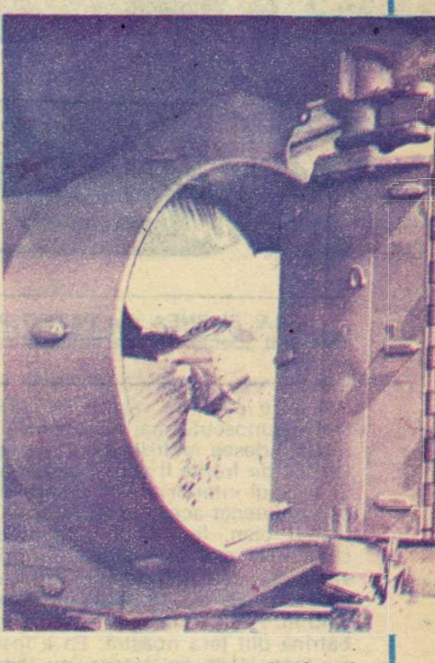

Un alt exemplu îl constituie platformele de foraj petrolier, „Gloria“ și surorile ei, prestigioasă realizare a tehnicii românești, sînt principial formate dintr-o platformă și patru picioare, ce au circa 70—75 de metri. Atunci cînd platforma este deplasată la locul de foraj, picioarele sînt escamotate și ea se comportă ca o structură plutitoare. Cînd se ajunge la locul de lucru, picioarele sînt lăsate să coboare, pînă ajung să se sprijine pe fundul mării. Ele se fixează și permit deplasarea sus-jos a platformei, în așa fel încît să nu mai fie mișcată de valuri și să fie un suport fix și solid al instalației de forare.

Pentru a obține viteze mari pe apă, constructorii navali au recurs la diverse soluții: creșterea puterii motoarelor, realizarea unor noi forme de corpuri, simplificarea transmisiilor etc., dar progresul înregistrat a fost modest pînă la apariția unei idei revoluționare: ce s-ar întîmpla dacă la viteze mici nava ar functiona absolut normal, iar la viteze mari, corpul este ridicat deasupra apei și astfel frecarea cu apa, principala forța rezistentă, ar fi redusă la minimum. Primele încercări ale navelor cu aripi subacvatice au fost făcute la începutul secolului nostru, dar utilizarea lor practică s-a făcut în deceniul 6 al secolului. Astăzi există mii și mii de astfel de nave ce ating viteze de 70—110 kilometri pe oră în condiții de deplină siguranță și confort.

Ing. **CRISTINA CRĂCIUNOIU**

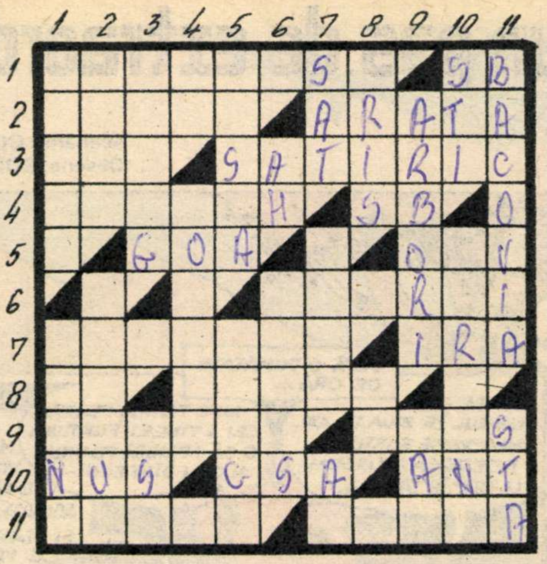

A SOSIT PRIMĂVARA

ORIZONTAL: 1) Frunzulițe și flori în formare care răsar în pragul primăverii. Stănescu Brîndușa. 2) Auricul. Cîmpie supusă muncilor agricole de primăvară. 3) Deal hunedorean cu rezonanță muzicală. Gen de compoziție literară în care sînt aspecte negative. 4) Genial compozitor român, autorul cîntecului „Dorul trandafirului“. Sorescu Barbu. 5) Localitate în Republica Gabon. Obiectiv (abr.). 6) Ușor amar. 7) Estradă pentru cîntărețele pădurii. Întreprinderea de reparații auto (abr.). 8) Antene? A ploua cu găleata (fig.). 9) A da colțul ierbii. Pășune. 10) Localitate în Italia. Comitetul de stat al apelor (abr.). Sat în județul Bihor. 11) Oraș din antichitatea elenă unde începutul Anului Nou era sărbătorit la 21 iunie, spre deosebire de romani care îl începeau la 1 martie. Compozitoare română, autoarea suitei pentru cor de copii și pian „Ramuri înflorite“ și a liedului „Note de primăvară“.

VERTICAL: 1) Pictor francez din a cărui paletă a răsărit o „Primăvară“. Autorul poeziei „Primăvara“. 2) Cîntă frumosul anotimp în poezia „Noapte de primăvară“. Specie de grîu de primăvară cu spicul lung, cu bobul mare și lunguieț. 3) Compozitor norvegian, autorul unui „Dans de primăvară“. Sud-sud-est. 4) Începe să uite! Compoziție opus 24 în fa major de Beethoven intitulată „A primăverii“. 5) Poiana... masiv muntos în Carpații Occidentali. Mamifer din familia jderului, cu blană prețioasă. 6) Exclamație. Arbust cu ramuri spinoase și cu fructe comestibile. 7) Localități rurale ai căror locuitori se pregătesc pentru muncile de primăvară (sing.). Creatorul tabloului „Ghiocei“. Atanasie Joja. 8) Sol primăvăratic poposit în grădinițe. Posezi. 9) Îmbracă haine noi de sezon. Fructul lunii martie. 10) A cunoaște. Adună și deversează apa ploilor de primăvară. 11) Autorul poeziei „Nervi de primăvară“. A rămîne pe loc.

DICȚIONAR: GOA, NUS, ANT.

*

TALON NR. 1

CONCURSUL „CINE ȘTIE CIRCULAȚIE CÎȘTIGĂ!“

PROBLEMA nr. 1

Între Ilie și Costel, colegi de clasă și prieteni buni, amîndoi preocupați de însușirea temeinică a regulilor de deplasare pe drumurile publice, a izbucnit, într-o zi, o dispută aprinsă. Motivul? Mergînd spre școală pe aleile dintre blocuri, au fost martorii următoarei scene: dintr-o alee îngustă, care „cădea“ perpendicular pe alta, mai largă, circula un biciclist; pe aleea mai largă, venind din stînga biciclistului, circula un autoturism; ambele vehicule s-au apropiat în același timp de intersecția lipsită de indicatoare; înainte de a pătrunde în intersecție, biciclistul s-a oprit, lăsînd autoturismul să treacă, după care, asigurîndu-se din partea dreaptă, și-a continuat drumul, virînd la stînga. **„Ai văzut?** — i s-a adresat Costel prietenului său. **Șoferul nu i-a acordat prioritate biciclistului“. Păi nici nu era obligat!** — i-a replicat, prompt , Ilie.

Cine are dreptate, Costel sau Ilie? Și de ce?

PROBLEMA nr. 2

Cum procedează un biciclist la trecerea peste calea ferată cu bariere cînd acestea sînt ridicate?

■ a) — coboară de pe bicicletă cu cel puțin 5 metri înainte de indicator și efectuează trecerea conducînd bicicleta de ghidon și mergînd pe lîngă ea, asigurîndu-se, totodată, că nici din dreapta, nici din stînga nu se apropie nici un tren.

■ b) — își continuă drumul pe bicicletă, fără a fi obligat să se mai asigure;

■ c) — își continuă drumul pe bicicletă, asigurîndu-se, totodată, că nu se apropie nici un tren.

Şah

Insistăm la rubrica noastră asupra unor mici erori săvîrșite de șahiști în faza de deschidere a partidei, erori pe care, de regulă, adversarul le speculează prin combinații spectaculoase de mat:

1.e4 c5 2.Cf3 Cf6 3. Cc3 d5 4. e:d5 C:d5 5. Nb5+Nd7 6. Ce5. Negrul nu sesizează intenția sau viitoarea mutare a albului și bate cu calul la c3, în loc să-și consolideze structura de pioni centrali prin 6...e6. Urmează o mutare speculativă cu amenințare de mat. 7. Df3! f6 8. Dh5+ (mereu în gura lupului pentru a atrage pionii din apărarea regelui) 8...g6 9. C:g6 N:b5 10. Ce5 mat.

JOC MATEMATIC

Completați casetele libere cu cifrele de la 1 la 25 care nu apar în desen, astfel încît pe fiecare orizontală și verticală, ca și pe cele două diagonale, să obțineți totalul 65.

Atenție! Același total trebuie să se obțină și dacă pătratul îngroșat este rotit în sensul indicat de săgeată!

5	21			
6	20			
22	4			
8	2	7	23	25
24	18	19	3	1

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT:

UN BUCHET DE FLORI: 1) Glastră. Ușor. 2) Ramură. Umedă. 3) Amarant. Brad. 4) Din. Nituri. 5) Ii. Ast. Ta. Ac. 6) Vm. Asi. Mai. 7) Alibi. Alba. 8) Răsuri. Iarna. 9) Liliac. Biu. 10) Renăscută. Ea. 11) Alin. Ape. Mac. 12) Leită. Aișori.

ȘAH: 13...f:e6 14.Ng6+ Re7 15.N:g5+ Cf6 16.N:f6+ și albul cîștigă.

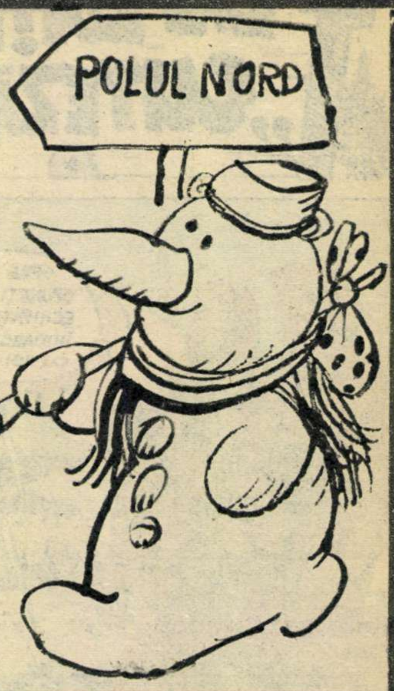

TICUȚĂ CEL UITUC

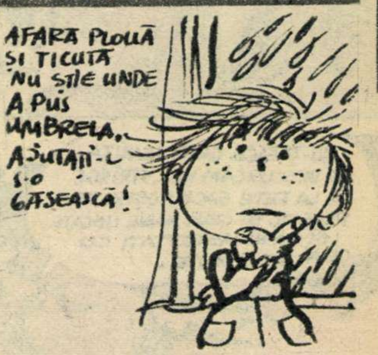
AFARĂ PLOUĂ ȘI TICUȚĂ NU ȘTIE UNDE A PUS UMBRELA. AJUTAȚI-L S-O GĂSEASCĂ!

Primirea în U.T.C. — moment de neuitat.

COPERTA NOASTRĂ

Foto: TUDOR CRISTEA

Ce v-a plăcut din acest număr? Ce mai doriți să publicăm?

CUTEZĂTORII 11 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**
RESPONSABIL DE NUMĂR: **Ion Cringuleanu;** *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* **Pompiliu Dumitrescu;**
PREZENTAREA TEHNICĂ: **Viorel Sâmpetrean**

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia“. TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA“ – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII”

La un pas de extraordinar

Scenariu: **CONSTANTIN DIACONU**
Desene: **SORIN ANGHEL**

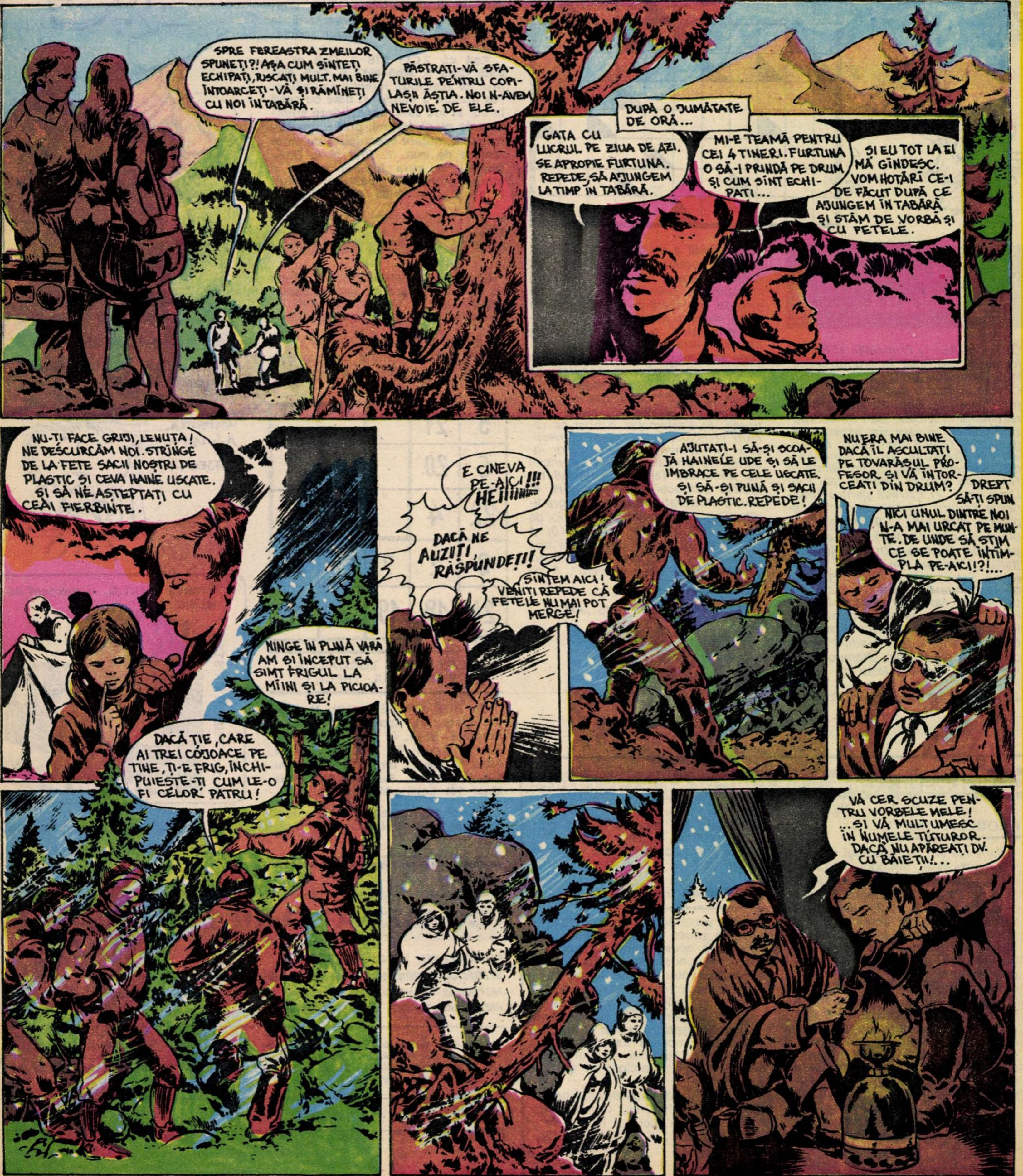
SPRE FEREASTRA ZMEILOR SPUNEȚI?! AȘA CUM SÎNTEȚI ECHIPAȚI, RISCAȚI MULT. MAI BINE ÎNTOARCEȚI-VĂ ȘI RĂMÎNEȚI CU NOI ÎN TABĂRĂ.
PĂSTRAȚI-VĂ SFATURILE PENTRU COPILAȘII ĂȘTIA. NOI N-AVEM NEVOIE DE ELE.
DUPĂ O JUMĂTATE DE ORĂ...
GATA CU LUCRUL PE ZIUA DE AZI. SE APROPIE FURTUNA. REPEDE, SĂ AJUNGEM LA TIMP ÎN TABĂRĂ.
MI-E TEAMĂ PENTRU CEI 4 TINERI. FURTUNA O SĂ-I PRINDĂ PE DRUM ȘI CUM SÎNT ECHIPAȚI...
ȘI EU TOT LA EI MĂ GÎNDESC. VOM HOTĂRÎ CE-I DE FĂCUT DUPĂ CE AJUNGEM ÎN TABĂRĂ ȘI STĂM DE VORBĂ ȘI CU FETELE.
NU-ȚI FACE GRIJI, LENUȚA! NE DESCURCĂM NOI. STRÎNGE DE LA FETE SACII NOȘTRI DE PLASTIC ȘI CEVA HAINE USCATE. ȘI SĂ NE AȘTEPTAȚI CU CEAI FIERBINTE.
NINGE ÎN PLINĂ VARĂ! AM ȘI ÎNCEPUT SĂ SIMT FRIGUL LA MÎINI ȘI LA PICIOARE!
DACĂ ȚIE, CARE AI TREI COJOACE PE TINE, ȚI-E FRIG, ÎNCHIPUIEȘTE-ȚI CUM LE-O FI CELOR PATRU!
E CINEVA PE-AICI!!! HEI!!!!
DACĂ NE AUZIȚI, RĂSPUNDEȚI!!
SÎNTEM AICI! VENIȚI REPEDE CĂ FETELE NU MAI POT MERGE!
AJUTAȚI-I SĂ-ȘI SCOATĂ HAINELE UDE ȘI SĂ LE ÎMBRACE PE CELE USCATE. ȘI SĂ-ȘI PUNĂ ȘI SACII DE PLASTIC. REPEDE!
NU ERA MAI BINE DACĂ ÎL ASCULTAȚI PE TOVARĂȘUL PROFESOR ȘI VĂ ÎNTORCEAȚI DIN DRUM?
DREPT SĂ-ȚI SPUN NICI UNUL DINTRE NOI N-A MAI URCAT PE MUNTE. DE UNDE SĂ ȘTIM CE SE POATE ÎNTÎMPLA PE-AICI!?!...
VĂ CER SCUZE PENTRU VORBELE MELE! ...ȘI VĂ MULȚUMESC ÎN NUMELE TUTUROR. DACĂ NU APĂREAȚI DV. CU BĂIEȚII!...

65

UTC

TINERETUL
ROMÂNIEI,
PARTICIPANT
ACTIV LA
EDIFICAREA
SOCIALISTĂ
A PATRIEI

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

12

JOI, 26 MARTIE 1987,
ANUL XXI (NR. 1015)

TRĂIASCĂ PARTIDUL COMUNIST ROMÂN
ÎN FRUNTE CU SECRETARUL SĂU GENERAL,
TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU !
65
ANI DE LA CREAREA
TINERETULUI COMU
3
DE ANI DE LA
UNIUNII ASOCIAŢIILOR STUDENŢILOR COMU

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, şi tovarăşa Elena Ceauşescu au participat, sîmbătă, 21 martie, la adunarea solemnă consacrată împlinirii a 65 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist şi a 30 de ani de la înfiinţarea Uniunii Asociaţiilor Studenţilor Comunişti din România.

Sărbătorirea celor două evenimente de importanţă deosebită în lupta revoluţionară a tinerei generaţii pentru împlinirea celor mai nobile idealuri de progres, libertate, bunăstare şi pace ale poporului nostru a pus în evidenţă unitatea de nezdruncinat a tuturor fiilor patriei în jurul Partidului Comunist Român, al secretarului său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, contribuţia tineretului la măreaţa operă de edificare a noii orînduiri pe pămîntul României.

Emoţionantul moment aniversar a prilejuit exprimarea celor mai profunde sentimente de dragoste şi recunoştinţă ale milioanelor de tineri ai patriei faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, patriot înflăcărat şi strălucit militant comunist, ce s-a identificat din anii tinereţii cu lupta partidului şi a poporului pentru dreptate şi libertate, părinte drag şi prieten apropiat al tinerei generaţii a României.

La marea lor sărbătoare, tinerii de pe întreg cuprinsul patriei au adus un călduros omagiu tovarăşei Elena Ceauşescu, militant de frunte al partidului, savant de largă recunoaştere internaţională, pentru contribuţia importantă la elaborarea şi înfăptuirea politicii partidului şi statului, pentru strălucita activitate consacrată dezvoltării ştiinţei, învăţămîntului şi culturii româneşti, pentru atenţia deosebită ce o acordă educării comuniste, revoluţionare şi formării multilaterale a tinerei generaţii.

Dînd glas acestor alese gînduri şi sentimente, mii de tineri din Capitală au făcut tovarăşului Nicolae Ceauşescu şi tovarăşei Elena Ceauşescu o entuziastă primire la sosirea la Palatul sporturilor şi culturii, unde s-a desfăşurat adunarea solemnă.

La intrarea în sală, tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu au fost întîmpinaţi cu puternice aplauze. Miile de participanţi la adunarea solemnă au ovaţionat îndelung, au scandat cu însufleţire numele partidului şi al secretarului său general.

Tovarăşul Nicu Ceauşescu, membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al C.C. al U.T.C., luînd cuvîntul, a dat glas sentimentelor de aleasă stimă şi nemărginită mîndrie patriotică ale tinerei generaţii din ţara noastră, salutînd prezenţa tovarăşului Nicolae Ceauşescu, a tovarăşei Elena Ceauşescu la adunarea consacrată aniversării a 65 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist şi a 30 de ani de la înfiinţarea Uniunii Asociaţiilor Studenţilor Comunişti din România. Prezentînd semnificaţia acestor momente aniversare pentru întreaga activitate a tineretului revoluţionar din patria noastră, tovarăşul Nicu Ceauşescu a exprimat în numele tuturor tinerilor ţării, cele mai adînci sentimente de gratitudine şi recunoştinţă partidului, secretarului său general, pentru grija şi atenţia deosebite pe care le acordă tinerei generaţii, care îşi reînnoieşte legămîntul solemn de a participa plenar, împreună cu întregul nostru popor, la procesul de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a patriei spre comunism.

În continuare au luat cuvîntul tovarăşul Matei Ani, secretar al C.C. al U.T.C., preşedintele Consiliului U.A.S.C.R., tovarăşa Poliana Cristescu, secretar al C.C. al U.T.C., preşedinte al Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor, tovarăşa Ana Mureşan, membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., preşedintele C.N.F., tovarăşul Miu Dobrescu, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., preşedintele Consiliului Central al U.G.S.R.

Întîmpinat cu deosebită căldură şi însufleţire, cu cele mai alese sentimente de dragoste şi preţuire, a luat cuvîntul tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

PARTIDULUI, TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, OMAGIUL FIERBINTE AL TINEREI GENERAȚII

Adresînd tuturor tinerilor comunişti, organizaţiilor lor revoluţionare, întregului tineret al patriei noastre socialiste un călduros salut revoluţionar, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a relevat că partidul şi statul nostru, întregul popor dau o înaltă preţuire activităţii revoluţionare a Uniunii Tineretului Comunist, care, din primele momente ale constituirii sale, a acţionat neabătut, sub conducerea eroicului şi gloriosului nostru partid comunist, pentru apărarea intereselor fundamentale ale tineretului, ale naţiunii române, a independenţei şi suveranităţii ţării, pentru cauza socialismului şi comunismului în România.

De-a lungul istoriei poporului nostru, în toate marile bătălii împotriva cotropitorilor străini, pentru independenţă, în marile mişcări democratice, în dezvoltarea ştiinţei, învăţămîntului, culturii, în însăşi formarea limbii române, în cadrul mişcării muncitoreşti revoluţionare din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, tineretul a servit cu întreaga sa fiinţă interesele poporului, luptînd pentru viitorul său de aur.

După făurirea în 1921 a Partidului Comunist Român, care a deschis o etapă nouă, de însemnătate istorică în lupta poporului nostru în vederea lichidării exploatării şi asupririi, a înapoierii, a inegalităţii, pentru o societate a dreptăţii şi echităţii sociale şi naţionale, Uniunea Tineretului Comunist, creată în 1922, a acţionat cu toată forţa pentru organizarea şi unirea întregului tineret în vederea participării sale, sub conducerea Partidului Comunist Român, la lupta împotriva asupririi, pentru eliberare socială şi naţională, împotriva războiului şi fascismului.

„Consider o îndatorire de onoare de a menţiona, la această aniversare a Uniunii Tineretului Comunist – a arătat tovarăşul Nicolae Ceauşescu –, că primii paşi în mişcarea revoluţionară i-am făcut în rîndul Uniunii Tineretului Comunist. În Tineretul Comunist sub conducerea partidului, am învăţat să lupt pentru interesele poporului, pentru cauza socialismului şi comunismului. Am învăţat că nu este nimic mai presus decît de a acţiona întotdeauna ca revoluţionari, de a promova noul, de a asigura triumful socialismului şi comunismului în România, de a asigura permanent independenţa, bunăstarea şi fericirea întregii naţiuni!"

Uniunea Tineretului Comunist şi-a adus o contribuţie activă, sub conducerea Partidului Comunist Român, la desfăşurarea marilor lupte revoluţionare, în anii grei ai celui de-al doilea război mondial, la înfăptuirea revoluţiei de eliberare socială şi naţională din august 1944.

Prezentînd măreţele realizări obţinute de poporul nostru sub conducerea partidului, în cei 43 de ani de la victoria revoluţiei de eliberare socială şi naţională, la care o contribuţie activă şi-a adus şi tineretul revoluţionar al ţării, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a subliniat sarcinile ce revin Uniunii Tineretului Comunist în noua etapă de dezvoltare a societăţii noastre, între care pregătirea profesională, tehnică şi ştiinţifică a tinerilor, dezvoltarea conştiinţei revoluţionare a acestora ocupă un loc important.

Activitatea Uniunii Tineretului Comunist, a Uniunii Asociaţiilor Studenţilor Comunişti din România, inclusiv a Organizaţiei de Pionieri şi a Şoimilor Patriei, trebuie să devină o puternică şcoală de educaţie revoluţionară, de înfrăţire a întregului tineret, fără deosebire de origine sau naţionalitate, să dezvolte puternic sentimentele mîndriei patriotice socialiste, sentimentul prieteniei şi solidarităţii internaţionale cu toate popoarele în lupta pentru pace, pentru democraţie, pentru o lume mai dreaptă şi mai bună.

> **Învăţaţi şi munciţi, munciţi şi învăţaţi, însuşindu-vă continuu cele mai noi cunoştinţe profesionale, tehnice, ştiinţifice şi cea mai înaintată concepţie revoluţionară despre lume şi viaţă! Învăţaţi şi creşteţi ca revoluţionari, acţionaţi întotdeauna în spiritul tradiţiilor revoluţionare ale organizaţiei tineretului comunist, ale partidului nostru! Serviţi întotdeauna cauza poporului, a libertăţii şi independenţei sale, cauza socialismului şi comunismului în patria noastră!**
>
> **NICOLAE CEAUŞESCU**

Tineretul patriei, a subliniat tovarăşul Nicolae Ceauşescu, are îndatorirea să se angajeze cu toate forţele pentru a participa activ la înfăptuirea minunatelor programe şi planuri de dezvoltare economico-socială a patriei, la ridicarea României socialiste pe cele mai înalte culmi de progres şi civilizaţie.

„Sînt convins, a arătat tovarăşul Nicolae Ceauşescu, că tînăra generaţie, organizaţiile sale revoluţionare, urmînd tradiţiile progresiste revoluţionare, înfăptuind neabătut politica Partidului Comunist Român, nu vor precupeţi nici un efort pentru a fi întotdeauna prezenţi la datorie, pentru a-şi aduce contribuţia la dezvoltarea bazei materiale şi spirituale a patriei, la ridicarea continuă a bunăstării întregii naţiuni, la întărirea independenţei şi suveranităţii Republicii Socialiste România!"

Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu a fost urmărită cu deosebit interes şi deplină aprobare, cu profundă satisfacţie şi mîndrie patriotică, fiind subliniată în repetate rînduri cu puternice aplauze, urale şi ovaţii.

Îndemnurile adresate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu tinerei generaţii a ţării, întregului nostru popor au avut un puternic ecou în inimile celor prezenţi, care au dat expresie hotărîrii oamenilor muncii de pe întreg cuprinsul ţării de a acţiona, în strînsă unitate, sub conducerea organelor şi organizaţiilor de partid, pentru realizarea importantelor obiective stabilite de Congresul al XIII-lea al P.C.R., pentru continua înflorire a patriei noastre socialiste.

În încheierea adunării solemne, primul secretar al C.C. al U.T.C. a exprimat angajamentul solemn al tineretului patriei, al organizaţiilor sale revoluţionare de a nu precupeţi nici un efort pentru traducerea neabătută în viaţă a direcţiilor de însemnătate istorică înscrise în Programul Partidului Comunist Român, menite să asigure dezvoltarea multilaterală a ţării, înaintarea fermă pe noi trepte de progres şi bunăstare a scumpei noastre patrii – Republica Socialistă România.

Adunarea a luat sfîrşit într-o atmosferă însufleţită, cei prezenţi ovaţionînd cu putere pentru partid şi secretarul său general. După încheierea adunării solemne, tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu au vizitat Expoziţia naţională de creaţie tehnico-ştiinţifică a tineretului şi au asistat la un spectacol omagial dedicat aniversării a 65 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist şi a 30 de ani de la înfiinţarea Uniunii Asociaţiilor Studenţilor Comunişti din România.

Primăvara este și un anotimp al hărniciei pionierești. Spiritul gospodăresc rodește bogat atît în ateliere, sere și solarii cît și în munca de înfrumusețare a școlilor, străzilor și localităților.

Primăvara

ANOTIMP AL HĂRNICIEI PIONIEREȘTI

Pioniera **Taisia Trica** e de părere că primele semne ale primăverii și-au făcut apariția în cercul lor de agrobiologie. Ea, împreună cu **Cristina Modreanu** și **Mihai Rîmniceanu** veniseră în dimineața aceea mai devreme ca să pregătească hrana pentru căpriorul Andrei pe care-l au în grijă. Numai că, înainte de a pune grăunțele lîngă sobă, ca să se mai încălzească, Taisia și-a oprit privirile asupra lădițelor cu pămînt în care membrii cercului așezaseră, cu cîteva săptămîni în urmă, semințe de roșii, varză timpurie și ardei.

— Cristina, Mihăiță! veniți repede!... Răsadurile noastre au răsărit!

Frunzulițele de un verde intens ce se iviseră din pămîntul afînat, din lădițe, formau acum mici covoare catifelate. Evenimentul semnalat de Taisia a fost trăit cu bucurie de toți pionierii agrobiologi de la **Casa pionierilor și șoimilor patriei din Buzău**.

Așadar, la drum!

Chiar a doua zi au poposit sub arcadele albe ale solarului. Au cercetat mai întîi temperatura solului.

— Putem porni la lucru, a spus **Sorin Băiculescu**, urmărind termometrul. Pămîntul pregătit de astă-toamnă are și temperatura și umiditatea necesare. Mai întîi să greblăm și să trasăm straturile.

— Pentru varza timpurie să alegem un loc în colțul de est al solarului — a fost de părere Anca Dinu.

La rîndul lui, Ionuț Stoian a ales locul pentru castraveții timpurii. Împreună cu alți copii a așezat apoi semințele în cuiburile pregătite cu grijă.

De atunci, agrobiologii din Buzău și-au petrecut cea mai mare parte a timpului în solar și în livadă. Tuturor celor 120 de pomi — meri, peri, cireși, vișini și caiși —, plantați anul trecut, ca și celor peste 80 de pomi maturi, le-au făcut tăierile de rodire. Răsadurile de legume au fost repicate, iar în solar sutele de plante tinere cresc văzînd cu ochii sub mîinile lor harnice.

Copiii s-au gîndit și la frumusețea orașului. Alături de iscusiții grădinari ai serelor din Crîng, ei au îngrijit miile de petunii, begonii și panseluțe ce vor înfrumuseța în curînd parcurile și aleile municipiului.

O întrecere cu 170 de cîștigători

La **Pietroasele,** copiii consideră că primăvara și-a transmis primele semnale în clipa în care, în curtea școlii, au venit căruțele încărcate cu zeci de mii de fire de portaltoi de la Stația de cercetare și producție viticolă din comuna lor. Ei, copiii, îndemînatici și buni cunoscători ai ritmurilor biologice ale viței de vie aveau să-i „ochiască", adică să-i pregătească pentru altoire.

— Am început atunci o adevărată întrecere, ne spune **Mariana Zăinescu,** din clasa a VIII-a. O întrecere la care au participat toți cei 170 de pionieri din școală.

— Munca noastră cerea pricepere, dar și repeziciune, explică **Dan Văsiolu.** Fiecare pachet de portaltoi trebuia desfăcut și apoi de pe fiecare fir trebuiau îndepărtate ochiurile — adică viitorii muguri. Întrecerea noastră a dovedit că specialiștii de la stațiune au procedat bine cînd au hotărît să ne încredințeze nouă această muncă. Pentru că noi, pionierii, împreună cu colegii mai mari dintr-a IX-a și a X-a, am reușit să pregătim pentru altoire, într-un timp record peste 400 000 de portaltoi de viță de vie.

Acum pionierii Școlii Pietroasele sînt preocupați de extinderea crescătoriei lor de iepuri. Matca — cei peste 20 de iepuri din rasa marele belgian pe care copiii i-au îngrijit toată iarna — a rezistat foarte bine.

O îndeletnicire tradițională a copiilor din Pietroasele este și sericicultura. Anul trecut ei au trimis spre fabricile de mătase peste 100 kg gogoși de cea mai bună calitate.

Acum sînt preocupați de extinderea bazei furajere pentru a putea obține rezultate și mai bune. Au și pregătit, încă de astă-toamnă, peste 1 000 de puieți de dud.

Legume proaspete, din sera pionierilor

În fiecare zi, de cum intră pe ușa serei, agrobiologii Casei pionierilor și șoimilor patriei din Galați dau mai întîi fuga pînă la straturile de legume ca să vadă cu cît au crescut peste noapte. Pînă acum, din sera lor, pionierii au valorificat cîteva recolte de salată. Dar de sub cupolele de sticlă ale serei au mai pornit spre consumatori lăzi încărcate cu gulii proaspete și ceapă verde. Tot din seră vor mai fi recoltate timpuriu roșii, ardei gras și vinete. Pînă atunci însă, copiii prășesc și copilesc periodic plantele, veghează ca acestea să aibă permanent temperatura și umiditatea necesare.

După cum vedem, la Buzău, la Pietroasele și la Galați, semnalele primăverii anunță un anotimp de hărnicie bogat în împliniri.

La voi, dragi prieteni, cum a debutat primăvara? Sîntem gata să recepționăm semnale noi din cît mai multe unități și detașamente.

ECATERINA ROȘCA

DE ASTĂZI SÎNT UTECIST!

Sala lor de clasă nu mai semăna cu cea în care învățau zi de zi. Lui Răzvan i se părea că razele de soare ce străbăteau prin ferestrele largi se așezaseră anume pe fiecare bancă, pe fiecare tablou, pe florile gingașe ce împodobeau ferestrele și catedra. Ca și altădată cînd aveau cîte un eveniment deosebit în detașament, Răzvan era primul care sosea la locul stabilit. Cu atît mai mult acum, cînd el însuși și încă cinci pionieri, vor primi carnetul de utecist, Răzvan Chiriac își privește cu duioșie cravata roșie cu tricolor. Cîte amintiri nu sînt legate de anii frumoși ai pionieriei? Ce mîndru se simțise –, în calitatea sa de comandant de detașament – să pornească, împreună cu ceilalți colegi, la înfăptuirea atîtor și atîtor pasionante acțiuni pionierești. Întotdeauna printre primii la învățătură, ei reușiseră și în multe alte activități –, de pildă, să împădurească mai multe zone de pe dealurile din împrejurimi, să strîngă importante cantități de fier vechi, să facă nenumărate excursii prin munții ce le înconjoară localitatea – **Azuga** *– și chiar mai departe, în expediții pionierești.*

Băiatul înălțuț privește preocupat în jur. Este totul pus la punct? În curînd vor veni uteciștii dintr-a IX-a A, din a cărei organizație vor face parte și ei. Vor veni și colegii, pionierii din detașament. Știe bine tot ceea ce prevede Statutul Uniunii Tineretului Comunist. S-a străduit să înțeleagă cît mai profund îndatoririle și drepturile tinerilor.

...În sală e liniște. **Răzvan Chiriac, Adriana Zota, Ștefania Sasu, Alina Mitru, Mihaela Dumitru** *și* **Claudiu Ganea** *sînt cei mai îmbujorați. Fiecare, la rîndul său, răspunde întrebărilor puse de uteciști, ascultă cu emoție cuvintele pline de laudă ale colegilor din detașament, ca și ale elevilor mai mari, dintr-a IX-a, care au avut prilejul să-i cunoască mai bine în perioada lor de pregătire pentru primirea în U.T.C.*

Răzvan este bun nu numai la învățătură, dar este și un priceput gospodar. În familie el este un ajutor de nădejde, chiar dacă mai are două surori gemene mai mari...

Adriana este neîntrecută și în sport – reușind să ajunga campioană la schi...

Alina mai are trei frați, dar se pare că ea este cea mai energică și mai harnică din familie. Și la activitățile de muncă patriotică era mereu în frunte...

Claudiu, un bun matematician și șahist pasionat, s-a dovedit întotdeauna intransigent cu el însuși, ca și cu colegii de clasă...

Privirile pionierilor ce urmează să primească carnetul roșu de utecist strălucesc de emoție. De față se află și tovarășa comandant-instructor de detașament, tovarășul director al școlii, pionieri comandanți din alte detașamente. Cu toții au dorit să fie de față la un eveniment atît de important: primirea unora dintre cei mai buni pionieri din unitate în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist, importantă treaptă spre devenirea lor revoluționară.

ELENA MĂNESCU

65

UTC

PIONIERI ȘI UTECIȘTI, PRIETENI NEDESPĂRȚIȚI

Pe ușa blocului își fac apariția doi băieți. Cel mai înalt are în jur de optsprezece ani. Alături de el e Laurențiu, fratele lui, cu șase ani mai mic. Cel mare duce un mic bagaj. „Uite-i pe admiratorii tăi, numai doi din cei mulți", îi zice încîntat Laurențiu fratelui său mai mare. Denis și Calin le ies în cale și-i întreaba curioși unde merg. Adrian, cel „vîrstnic", le răspunde cu aerul său blajin, care-l face iubit de vecinii pici: „Mergem în parcul nostru, să-l scoatem la soare". Parcul este, de fapt, al cetățenilor și se află în centrul municipiului Alexandria. Uteciștii de la Liceul industrial nr. 3, unde invață Adrian Popa, din clasa a XII-a C, și pionierii de la Școala nr. 2, al cărui elev este Laurențiu, se ocupă de întreținerea acestui parc. Este una din grijile lor gospodărești, pe care le îndeplinesc împreună. „E o tradiție – observă ei cu plăcere – să muncim împreună". Toamna trecută, tot împreună au fost la culesul strugurilor, la Crîngu.

„Ca de obicei, prima la datorie e Mariana, secretara noastră...!" – constată bucuros Adrian. Mariana Naidin, secretara Comitetului U.T.C. de la liceu, le răspunde prietenos la salut. E foarte cunoscută și copiilor, o fată foarte conștiincioasă, inteligentă, activă. Au sosit repede și ceilalți liceeni, printre care uteciștii instructori, Mariana Coșniță, Carmen Gheorghe, Liliana Banciu. Au venit ca de obicei și pionierii. Cu mic, cu mare se „echipaseră" cu sape, lopeți, greble și mături. Stejarii, castanii și plopii din parc îi întîmpinaseră încă amorțiți de somnul iernii. „Am o idee", a spus la un moment dat Mariana Naidin. Ca să iasă bine lucrul nostru, propun să organizăm o întrecere". Au aprobat cu toții și s-au împărțit pe grupuri, uteciști și pionieri. „Cine cîștigă să primească cea mai frumoasă floare din sera pionierilor, unde am lucrat zilele trecute", a propus pioniera Liliana Dinu. „E și aceasta o idee..." a zis Carmen. Toți munceau de-acum înviorați și cu spor, rîdeau, cîntau. Din cînd în cînd, se auzeau exclamații: „Bravo, Cristian!" îl felicita Mariana pe pionierul Cristian Năstase, care strîngea cu meticulozitate și rapiditate rădăcinile de buruieni, din pămîntul săpat de prietena mai mare. La fel primise un compliment și pionierul Adrian Ilicea. Și pe rînd, toți copiii, căci erau, într-adevăr, harnici. A urmat îngrijirea pomilor. Băieții aduceau gălețile cu apă, fetele văruiau... „Sînteți zugravi talentați", glumeau băieții. Grupa cea mai harnică s-a dovedit a fi aceea a Marianei. „Tot tu cu prima idee, tot tu cu trofeul", a observat glumeț Adrian. Au aplaudat toți, au rîs, apoi și-au rotit încă o dată privirea... Aleile se derulau netede sub priviri. Pe ronduri, pămîntul proaspăt săpat, afînat parcă respira... „Am și eu o idee – a zis deodată Adrian și a scos din sac aparatul de fotografiat. Să ne pozăm, pentru amintire". Astfel au răsărit pe pelicula fotografică chipurile lor apropiate, zîmbind deschis și tineresc, cu bucuria înfăptuirii încă a unui lucru bun împreună: ei, pionieri și uteciști, prieteni nedespărțiți.

MARGARETA MICU

Ritm

Rubrica noastră debutează astăzi sub însemnele primăverii! Ale primăverii harnice, în avanposturile căreia, asemeni vouă, tuturor, se află și cei 12 000 de pionieri **hunedoreni** care au declanșat marele asalt al înfrumusețării școlii, cartierelor, parcurilor și grădinilor, sub deviza „Orașul nostru, un adevărat oraș al florilor". Așa va și arăta după ce vor planta cei 5 000 de trandafiri, 4 500 arbori și arbuști ornamentali, la care se adaugă și 2 000 pomi fructiferi — cum prevede proiectul lor de primăvară • **Anotimpul reînnoirii naturii** a intrat și sub... obiectivul microscopului pasionaților „Prieteni ai naturii" de la Școala nr. 6 — **Giurgiu,** care au și colectat pînă la această oră un bogat material biologic, asupra căruia efectuează un minuțios studiu, în vederea întocmirii unor noi hărți biogeografice • **Ultima ediție** a emisiunii „Catalogul hărniciei", pe care o susțin bilunar pionierii Școlii nr. 2 din **Tîrgu Bujor — Galați,** a cuprins, firește, și un palmares al acțiunilor de muncă patriotică desfășurate în arenele primăverii (ne informează corespondenta noastră, pioniera Ana-Maria Drăgan) • **Numeroase știri** ne-au fost transmise „special pe lungimea de undă a lunii martie" — dintre care consemnăm: **„Profesiunea părinților mei"** — un original concurs de creație literară, organizat de pionierii Școlii nr. 15 — **Pitești** • **Ceramiștii** de la C.P.Ș.P., **Borsec — Harghita,** lucrează intens la exponatele pe care le vor prezenta la tradiționalul Tîrg al olarilor de la Horezu, iar colegii de la cercul de creație literară au încheiat un ciclu de poeme sub titlul „Laudă limbii române.

PUBLICĂM ÎN ACEST NUMĂR CÎTEVA FRAGMENTE DIN CELE MAI FRUMOASE POEZII ÎNCHINATE PRIMĂVERII.

Antologie lirică

Oaspeţii primăverii

În aer ciocîrlia, pe casă rîndunele,
Pe crengile pădurii un roi de păsărele
Cu-o lungă ciripire la soare se-ncălzesc
Şi pe deasupra bălţii nagîţii se-nvîrtesc.

Ah! iată primăvara cu sînu-i de verdeaţă!
În lume-i veselie, amor, sperare, viaţă,
Şi cerul şi pămîntul preschimbă sărutări
Prin raze aurite şi vesele cîntări!

VASILE ALECSANDRI

Însemnări de primăvară

Lin, zornăind zurgălăii, s-a dus
Iarna, spre-ntinse banchize polare.
Iarna s-a ascuns, reflectînd pe zăpezi
Razele reci ale carului mare,
Stelele prind să clipească mai cald,
Ţurţurii-n streşini se rup de pe scîndură
Vîntu-nfioară toţi mugurii-n pomi,
Vîntul, chefliu, neastîmpăru-şi vîntură.

Iată, azi-noapte, prin geamul deschis,
Cireşul mi-a-ntins o-nflorire candidă.
Iată, şi-or prinde pe umeri, curînd,
Toţi pomii o alt-aromată hlamidă.
Iată, pe-oglinzile apelor mari
Îşi tremură frunze mărunte arinii,
Iată, întîia albină-a muiat
Aripa-n galbena miere-a luminii.

NICOLAE LABIŞ

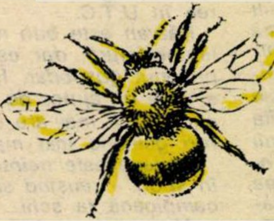

Furtuni de primăvară

Îmi place straşnic, norule, să tuni,
Din tine fulgere să sară,
Îmi plac aceste proaspete furtuni
Cu flori şi cu miresme-n primăvară.

Îmi plac prin stropii grei, aceste pioniere
Ce-şi ţin rochiţele, fugind pe drum,
Şi vîntul cum îndoaie cu putere
A fabricilor steaguri mari de fum.

Îmi place ploaia asta jucăuşă
Pe case, pe grădini şi pe ogoare,
Şi zarea ce-şi deschide larga uşă,
Să calce peste ţară mîndrul soare.

MIHAI BENIUC

Note de primăvară

Verde crud, verde crud,
Mugur alb, şi roz, şi pur
Vis de-albastru şi de-azur,
Te mai văd, te mai aud!

……

Dintr-un fluier de răchită,
Primăvară,
O copilă poposită la fîntînă
Te îngînă
Pe cîmpia clară...

Verde crud, verde crud...
Mugur alb, şi roz, şi pur,
Te mai văd, te mai aud,
Vis de-albastru şi de-azur...

GEORGE BACOVIA

În fiecare zi omul învaţă cîte ceva: în familie, la şcoală, pe stradă... Chiar şi visînd, năzuind, învăţăm cum să ne închipuim lumea. Lumea noastră, a tuturora...

Dar aceste gînduri şi vise nu se tălmăcesc oricum. Ele îmbracă haina unor sunete, ale unor silabe, ale unor propoziţii, ale unor fraze. Învăţăm de cînd ne-am născut, de la părinţii noştri mai întîi, apoi de la învăţători şi profesori cum să ne rostim. Iată minunea: gîndul se îngemănează cu vorba. Este cea mai mare izbîndă a omului de a se mărturisi „pre limba lui".

Frumuseţea poporului român este însăşi frumuseţea limbii române.

Limba noastră-i o comoară"

Scrisoare

(Fetei mele)

Tu, lin aluneci dinspre primăvară
În somnul tău curat, cu feţi-frumoşi
Cînd noaptea înstelată îşi măsoară
Pe fruntea mea, aripi de albatroşi

Te văd cum creşti odată cu tulpina
Atîtor fete răsărinte-n prag
Ca iar lumina să ne dea lumina
A tot ce ni-i speranţă şi ni-i drag

Tu vii din stirpea noastră milenară
Ce s-a clădit mereu în temelii
Ca ţara să ne fie veşnic ţară
Cu Ane şi Ilene şi Marii...

Eu ştiu şi mîngîierile pe strună
Cu degetele tandre-n înserări
Şi tihna tinzilor din care sună
Duioasele şi caldele chemări

Eu ştiu lucidul glas care ne cheamă
Spre pacea lumii, peste fier şi scrum
Al tuturor copiilor de-o seamă
Cu năzuinţa veacului de-acum.

Tu creşti cu Ţara-Mamă împreună
Spre zorii zilelor ce vor veni!
Tu creşti frumos, în splendida cunună
De Ane şi Ilene şi Marii...

CORNELIU STURZU

ISTORIA UNUI CUVÎNT: PACE

Cuvîntul latin **pax,** cu forma de acuzativ **pacem,** s-a transmis în română aproape fără nici o modificare fonetică. **Pace** este unul dintre cele mai importante cuvinte din vocabularul nostru, după cum foarte importante în ansamblul lexical sînt şi echivalentele lui din toate limbile lumii: germanul **frieden,** rusescul **mir,** spaniolul **paz,** francezul **paix,** englezul **peace** etc. În epoca noastră, pacea a devenit bunul cel mai de preţ al întregii omeniri. Pentru noţiunea de **război,** cu care pacea intră în opoziţie directă, româna nu a moştenit din latină pe **bellum,** care însemna „război", ci a împrumutat tîrziu, din slavă, termenul respectiv. Cuvîntul **luptă,** din latinescul **lucta,** e aproape sinonim cu **război,** dar în limba populară el îşi păstrează înţelesul originar, acela de „trîntă", cu care se întîlneşte frecvent în basmele noastre: **În luptă dreaptă să ne luptăm.** Acelaşi sens a fost adoptat şi în terminologia sportivă: **lupte clasice,** mai ales că şi în latineşte **lucta** însemna în mod obişnuit „luptă în arenă".

Din aceeaşi familie etimologică cu **pace** face parte şi verbul **a (se) împăca,** descins din latinescul **pacare** „a pacifica, a supune, a potoli". Acest cuvînt a fost moştenit şi în celelalte limbi înrudite cu româna: în franceză **payer,** în italiană **pagare,** în spaniolă şi portugheză **pager,** peste tot avînd înţelesul de „a plăti". Numai româna a menţinut cuvîntul **pacare** în sfera de înţeles a lui **pace,** căci numai în română înseamnă „a se linişti, a se potoli, a aplana, a face cuiva pe voie" etc.

Dacă la **pace** şi **a împăca** adăugăm derivatul adjectival **paşnic,** pe cel verbal **a împăciui** şi mulţimea de locuţiuni din limba veche şi cea populară constituite pe baza lui **pace (a aşeza pace, a lega pace, a cere pace, a fi în pace, a încheia pace** etc.), ne dăm seama că limba reflectă una din trăsăturile specifice psihologiei populare româneşti: dorinţa fierbinte de a trăi în pace cu toate popoarele.

„Pace" —
Desen de Cibireac Silvia,
clasa a VIII-a — C.P.S.P.
Suceava

Prof. univ. **GRIGORE BRÂNCUŞ**

Cum vorbim?
Cum scriem?
AVENTURILE UNEI... PREPOZIŢII

Problema de gramatică asupra căreia vă propun să ne oprim astăzi este atît de grea, încît, la evocarea ei, cărţile din rafturile bibliotecii s-au strîns înspăimîntate între coperte, hîrtia... s-a înnegrit de groază, iar maşina de scris... s-a blocat pur şi simplu!

Este vorba despre prezenţa sau absenţa prepoziţiei **pe** *înainte de pronumele relativ* **care!**

(Ştiţi că, în introducerea aceasta am imitat un bine cunoscut şi îndrăgit poet român care a trăit între 1886 şi 1937 şi ale cărui versuri sînt foarte cunoscute de către copii? Poeziile lui au apărut frecvent şi în revista noastră. Poezia la care mă refer este o odă închinată... unei ciudate vieţuitoare, ironic, bineînţeles! Încercaţi să aflaţi singuri. Eu vă voi dezvălui secretul în numărul viitor!)

Într-adevăr, ni se întîmplă de multe ori să avem ezitări. Cum e corect? „Cartea **care** *am citit-o" sau „Cartea* **pe care** *am citit-o"? Îndoielile noastre provin din obişnuinţa (confirmată, mai tîrziu, în şcoală, prin reguli gramaticale) de a folosi prepoziţia* **pe** *înaintea unui substantiv care desemnează o persoană: „L-am întîlnit* **pe** *prietenul tău", „L-am văzut* **pe** *Mihai", „Am întrebat-o* **pe** *tovarăşa profesoară" şi aşa mai departe... Aici nu sînt probleme. Cine s-ar gîndi să spună „Am întrebat-o tovarăşa profesoară"?*

Atît de strînsă este legătura între prepoziţia **pe** *şi un nume de persoană, încît ea poate chiar schimba caracterul unui substantiv care, altfel, nu este nume de persoană. Ia uitaţi-vă puţin: „Am văzut căprioara aceea" (am fost, adică, la Grădina zoologică – să spunem – şi am văzut căprioara aceea despre care mi-ai vorbit); dar şi „Am văzut-o* **pe** *căprioara aceea" (de obicei, adăugăm „pe căprioara aceea de Rodica", arătînd tocmai că nu mai este vorba de animalul numit „căprioară", ci de o fată „ca o căprioară").*

Vi se pare greu? Ia, gîndiţi-vă puţin şi veţi vedea că n-am făcut decît să explic nişte lucruri pe care voi le ştiţi deja!

Bine, bine, dar atunci ce caută prepoziţia **pe** *înainte de un substantiv care, în orice caz, nu desemnează o persoană, cum ar fi „carte", din exemplul nostru iniţial? Trebuie să fie ea acolo sau nu? Probabil că nu, zicem cu toţii, de vreme ce ne semnalează un nume de persoană, iar „carte" nu îndeplineşte această condiţie.*

Şi totuşi, e corect să o punem! Aşadar, „Cartea **pe** *care am citit-o este foarte interesantă". Cum se explică aceasta?*

Prepoziţia **pe** *apare totdeauna la cazul acuzativ; este – spun lingviştii – o „marcă" a acestui caz. Şi, ia să ne uităm acum cu atenţie la fraza noastră: la ce se referă pronumele personal în formă scurtă „o" din construcţia cu verb „am citi-***o***"? Păi, tocmai la* **carte!** *În ce caz se află pronumele „o"? În acuzativ! Înseamnă deci că ambele cuvinte trimit la acelaşi obiect, iar în situaţia aceasta nu mai putem avea nici o îndoială că ele trebuie să fie exprimate la acelaşi caz gramatical. „O" nu poate fi schimbat, adus adică la nominativ; ştiţi cum ar suna? „Cartea care am citit ea"!! Puteţi admite aşa ceva? Să vă aduceţi aminte de această construcţie absurdă ori de cîte ori aveţi îndoieli asupra necesităţii folosirii prepoziţiei* **pe,** *ca în exemplele de la începutul discuţiei noastre.*

Aşadar, vom spune întotdeauna corect: „cartea pe care am citit-o", „filmul pe care l-am văzut", „problema pe care am rezolvat-o", „întrebarea pe care mi-a pus-o" etc., etc.

Şi, pentru că tot am vorbit astăzi despre prepoziţia **pe***, vă pun o întrebare: cum credeţi că este corect: (1)* **„Rapid** *a învins* **Steaua"***; (2)* **„Rapidul** *a învins* **Steaua"***; (3)* **„Rapid** *a învins* **pe Steaua"***; (4)* **„Rapid** *a învins-***o pe Steaua"** *(5)* **„Rapidul** *a învins-***o pe Steaua"?**

Aştept răspunsurile voastre, sub formă de scrisori. Succes!

CEZAR TABARCEA

TINERI FĂURITORI AI OȚELULUI

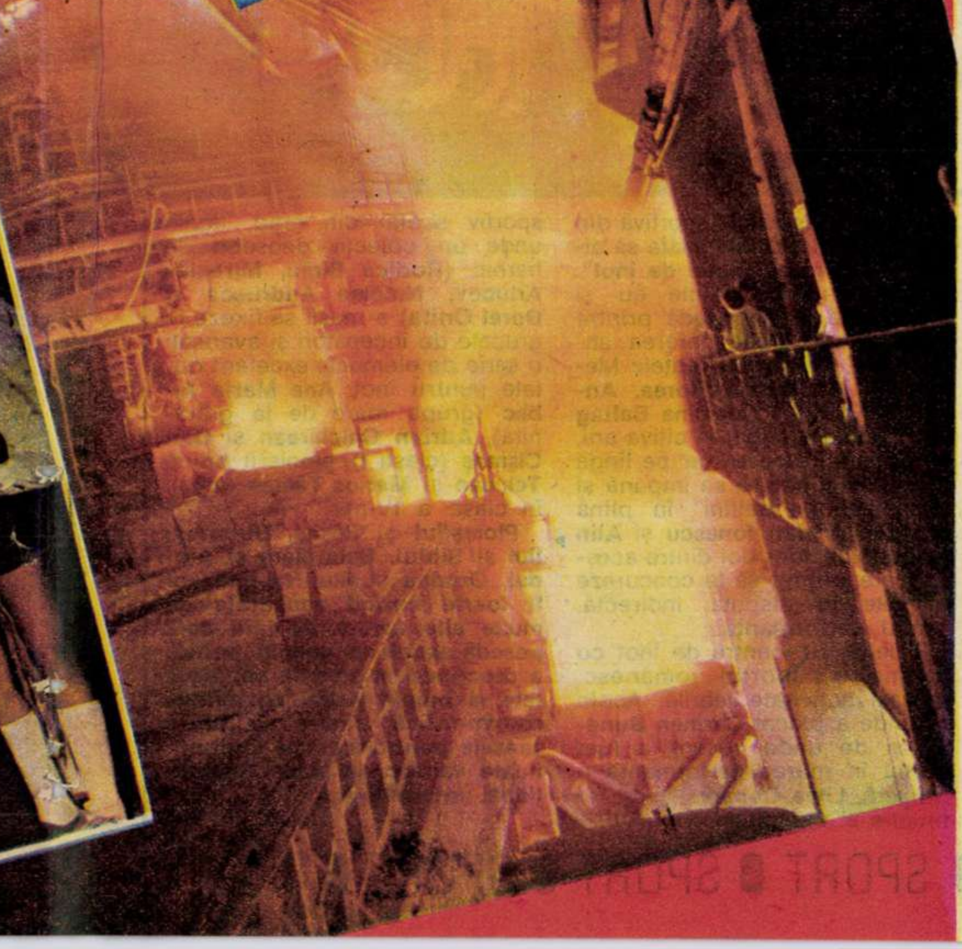

Planeta eminesciană în care strălucesc Universitatea, Institutul politehnic, Facultatea de medicină, Palatul culturii, Teatrul Național, Filarmonica „Moldova", marile biblioteci și liceele celebre este, în același timp, și o mare ctitorie industrială. În ultimii douăzeci de ani, industria ieșeană a luat o amploare ce-i definește un profil remarcabil în economia națională.

Iașul poetic a devenit și un mare centru al oțelului românesc în dialog ferm cu Galațiul, Reșița, Hunedoara sau Tîrgoviște. Iată un raport simbolic: o șarjă de oțel e mai aprinsă, mai vie decît... șarja unor trandafiri din Copou; o șarjă de oțel ieșeană este la fel de tînără ca o... șarjă studențească de gîndire la Universitate, Institutul politehnic sau Facultatea de medicină. Fapta este măsura vieții în tot acest ritm nou, modern și continuu.

Amintiri din copilăria... de azi

Lîngă librăria din centru îi cunosc pe doi prieteni care tocmai răsfoiau o nouă ediție din „Amintiri din copilărie".

— Vă plac amintirile lui Creangă? — mă dau eu în vorbă cu ei.

— Ce întrebare! Cui nu-i plac?

— Da... ia spuneți, voi nu aveți amintiri?

— Bună idee, îmi răspunde unul din cei doi. Numai că ale noastre sînt de azi!... Uite, spre exemplu, acum mergem la Combinatul de utilaj greu într-o vizită de documentare; acolo lucrează părinții noștri. De fapt facem parte dintr-un grup de pionieri de la Școala nr. 36. Nu veniți cu noi?

N-am așteptat să fiu invitat a doua oară. Fără multe complicații m-am trezit în fața cuptoarelor. O discuție în prezența turnării oțelului este, într-adevăr, unică. Întrebările copiilor sînt scurte și directe. Cătălin Toma din clasa a VI-a îl întreabă pe tînărul Dumitru Apostol care pare îmbrăcat într-o salopetă de... lumină:

— Cum ați devenit oțelar?

— Dintr-o mare curiozitate. Eram, de fapt, mozaicar pe șantierele din București. Cînd am auzit că la mine, la Iași, ia ființă... oțelul electric, m-am hotărît să-mi schimb și locul, și meseria, am luat primul tren rapid și-am descins la cursurile speciale în timp ce lucram și în producție, direct la oțelărie, direct la cuptoarele de 50 de tone. Flăcările, cuptoarele, oțelul începuseră să mă fascineze ca niște aventuri în cosmos. Am înțeles că meseria de oțelar e grea, dar e complexă și pasionantă: ești un cascador al flăcărilor. Nici o șarjă nu se aseamănă una cu alta; toate-s la fel de frumoase, dar se diferențiază ca oamenii sau ca anotimpurile. A fi și tînăr, și oțelar e o șansă unică. Dar nu-s singurul. Priviți în lumina marilor focuri numeroasele fețe și frunți de oțelari, dînd viață șarjelor.

— Dar ce este o șarjă, de fapt? întreabă Petronela Mititelu.

Răspunsul vine din partea maistrului-oțelar Virgil Sandu:

— Voi defini întîi oțelul care este un aliaj al fierului cu carbonul în care se introduc pentru aliere siliciu, mangan, crom, nichel și... ideile noastre însoțite de pasiune și sudoare. Sinteza de mai sus devine o topitură din cuptoarele pe care le vedeți și care nu se sting niciodată. După topire urmează două faze de elaborare prin care se obține oțelul: deci aceasta este șarja! O adevărată ființă vie.

— Vie ca o ființă... și unde aleargă ea după aceea, ce devine oare? întreabă emoționată Ioana Matrană.

Oțelarul Dumitru Ocneanu, care cu 10—12 ani în urmă era pionier, precizează cu mîndrie muncitorească:

— După elaborarea șarjei, oțelul electric se toarnă în diferite forme, lingouri sau piese turnate — acestea constituind, de fapt, materia primă de bază pentru secțiile forjă din combinat, unde se pregătesc piesele pentru organele de mașini.

Discuția devine tot mai aprinsă. Adrian Teohar, pionier în clasa a VI-a, e curios să afle dacă și copiii unui oțelar vor deveni... oțelari. Răspunsul vine din partea maistrului-oțelar Virgil Sandu care se mîndrește că:

— Am patru copii, dintre care trei băieți și o fată. Marius este acum în clasa a IX-a la Liceul industrial nr. 1, patronat de marele nostru combinat. Mi-a mărturisit încă de pe-acum că va deveni cu siguranță oțelar alături de mine. Ciprian, care e coleg cu voi, arde de nerăbdare să fie și el cot la cot cu Marius și cu mine... deci va deveni și el oțelar. Șarja și oțelul sînt niște frați cu copiii mei, aș putea spune.

Iată că s-a ivit o problemă: Florin Gheorghiu din clasa a VII-a mărturisește că:

— Tatăl meu lucrează în combinat ca frezor. Aș vrea să știu ce diferență este între el și oțelari. Spre ce meserie să mă îndrept și eu?

Inginerul Mihai Țuchel, șeful secției oțelărie, e de părere că:

— Între meseria de oțelar și cea de frezor este o mare diferență, dar și... asemănare: sînt la fel de importante. Oțelarul elaborează oțelul pentru orice fel de piesă, iar frezorul o prelucrează. Cele două meserii sînt legate una de alta, iar ca importanță sînt egale. O poți alege pe care vrei sau... chiar pe amîndouă. Cunosc tineri oțelari care sînt și frezori foarte buni și... invers.

La orizont... oțelarii!

Combinatul ne copleșește din toate părțile. Viața de-aici e condiția miilor de grade ale marilor cuptoare. Mai vie decît oriunde, viața — ea însăși — face parte din noile focuri, din viața oțelului. Și tot inginerul oțelar Mihai Țuchel mărturisește:

— Ca toate meseriile, și cea de oțelar este la fel de puternică și importantă în viața unui om. E un destin. Ca oțelari, noi sîntem niște personalități de care depinde prima fază a unui proces industrial. Un oțelar trebuie să fie foarte bine pregătit profesional întrucît orice ezitare de-o clipă poate duce la întîmplări neașteptate. Oțelarul este pus în situația de-a lua niște decizii într-un timp foarte scurt, deci pregătirea lui profesională trebuie să fie de mare valoare; trebuie să fie curajos, întrucît lucrează cu focul și la cea mai mică neatenție se poate trezi cu neprevăzutul. Dar trebuie să știți că oțelarii sînt niște oameni mîndri și modești, sînt foarte demni și cutezători, au conștiința rolului lor în procesul național de producție. Noi avem oameni la oțelăriile de-aici care și-au legat întreaga lor dăruire și viață de viața șarjelor. Oțelari ca Valentin Hogaș, Constantin Timofte, Nicolae Bidirliu și mulți alții au devenit, în cîțiva ani, mari personalități ale oțelului din combinatul ieșean. Oțelăria are aproape o mie de oameni, de la oțelari pînă la electricieni-lăcătuși, turnători, electroniști, macaragii, sudori, forjori etc. Oțelarul însă are viața focului continuu, adică de zi și de noapte fără întrerupere. Unii dintre noi au făcut și revelioanele în fața cuptoarelor. Dacă n-am fi noi, oțelarii, fără să ne lăudăm, n-ar avea loc celelalte procese; noi sîntem furnizorii de materii pentru orice activitate în toate sectoarele de producție, în toate meseriile posibile. Și încă ceva: a fi oțelar înseamnă să posezi și alte meserii, cum ar fi cea de electrician, lăcătuș, turnător etc. Și mai ales să ai o conștiință foarte bărbătească despre rolul pe care-l îndeplinești.

Inima combinatului

Elaborarea și turnarea unei șarje constituie un adevărat spectacol. Reacțiile care se produc la elaborarea oțelului, cele din oala de turnare la o temperatură de peste 1 600°C, produc o continuă căldură și lumină. La aceste reacții se adaugă și cea a oțelarilor, care este impresionantă prin competența tehnică datorită căreia rezolvă orice problemă. Oțelăria ieșeană, care este una dintre cele mai noi din țară, pentru a putea turna șarjele, este dotată cu cîteva poduri rulante de 300 tone-forță, stații de vidare pentru îmbunătățirea calității oțelului și alte instalații moderne. Astfel, oțelarii sînt furnizorii de oțel pentru toate secțiile combinatului, oțelăria fiind însăși inima combinatului. Forjele grele, mecanica grea, turnătoria de oțel, utilajul tehnologic — complex greu; utilajul metalurgic, utilajul tehnologic — complex ușor; mecano-sudura, toate depinzînd de oțelari. Acești tineri meșteri ai oțelului, în marea lor majoritate, s-au format aici odată cu marele combinat de utilaj greu. Destinul combinatului a devenit însuși destinul lor, am putea spune, eroic.

Dar cum... răsare șarja?

Materia primă constă în fier vechi și materiale de adaos, cum ar fi: varul, florura de calciu, minereul de fier și fero-aliajele. Elaborarea se face în cuptoare electrice cu arc; acestea au o capacitate între 5 și 100 tone. Topirea se face cu ajutorul curentului electric prin cei trei electrozi de grafit. Urmează faza de oxidare, după topire, cu minereu de fier și oxigen. Faza din dezoxidare și aliere hotărăște calitatea și compoziția chimică a oțelului. Evacuarea acestuia în stare lichidă în oala de turnare se face prin bascularea cuptorului la o înclinație de 45 de grade. Urmează turnarea oțelului în lingouri sau piese. După care încep solidificarea și răcirea. Ultima fază este expedierea oțelului rezultat la beneficiari, care nu-s alții decît forjele de combinat sau turnătoria de oțel, ori alte forje din țară.

Tot acest proces atît de complex este întreținut de inimile și frunțile, de brațele și pasiunea umană a muncii oțelarilor. A acestor oameni minunați, mulți dintre ei tineri, chiar foarte tineri, uteciști care adaugă entuziasmului specific vîrstei, abnegația lor deosebită, totala dăruire în muncă. E o coloană fără sfîrșit, iar frumusețea acestei coloane iradiază de eroism și hărnicie. Iașul industrial de azi este o mîndrie a economiei naționale, adăugînd în buchetul florilor spiritului și al creației, al muncii și științei, trandafirul roșu al șarjelor de la Combinatul de utilaj greu. Amintirile din copilărie ale pionierilor de azi din Iași au și farmecul șarjelor în ele...

ION CRÎNGULEANU

În această pagină — două fotografii-document: participanții la Forumul pionierilor, Iași 1983, asistînd la elaborarea unei șarje la Combinatul de utilaj greu.

CAMPIONI DE AZI, CAMPIONI DE MÎINE

MODELUL TAMARA

ȘI PERSPECTIVELE ÎNOTULUI ROMÂNESC

Acum, după avalanșa de locuri întîi, pe podiumul concursurilor internaționale de înot, cucerite de către Tamara Costache și colegele ei, copiii bazinelor nutresc ambiția și cutezanța de a parcurge, treaptă cu treaptă, căile măiestriei sportive și de a merge pe urmele înotătoarei din Ploiești. Ne și mărturisea Tamara, nu demult: **„La mine, la bazin, aproape că nu mai pridídesc cu răspunsurile la întrebările lor și cu... autografele! Sute de fetițe din școlile Ploieștiului și din comunele învecinate vin să mă vadă la antrenamente, vor să știe cum de am reușit să mă impun atenției lumii întregi..."**

„Modelul Tamara" nu se limitează însă la orașul de reședință al județului Prahova; l-am întîlnit în numeroase alte așezări ale patriei, ambițiile mult doritei împliniri în acest sport fiind la fel de mari pretutindeni la sute și sute de copii.

Copiii Mediașului s-au aflat printre primii care s-au bucurat de marile succese ale Tamarei. Pionierul **Bogdan Cioceanu,** din clasa a VI-a a Școlii nr. 4, ne-a și spus de ce: **„Noi, copiii din acest oraș, dispunem de două bazine de înot: unul pentru vară, cel din parc, altul pentru iarnă, acoperit, aflat în incinta stadionului Întreprinderii „Gaz metan". Avem deci posibilitatea de a practica înotul neîntrerupt, indiferent de anotimp sau de starea vremii. Plouă, ninge, e soare, cei dornici să înoate au acces nelimitat la bazin..."**

La Mediaș, de inițierea și pregătirea copiilor în acest sport se ocupă chiar... mama lui Bogdan, profesoara de educație fizică **Despina Cioceanu,** antrenoare la Clubul sportiv școlar din localitate și la Asociația sportivă „Gaz metan".

De trei ori pe săptămînă, profesoara-antrenoare Despina Cioceanu își „petrece" diminețile la bazinul de înot, modelînd copiii, unii cu aptitudini reale pentru performanță. Și nu doar 10—15, ci... foarte mulți, toți elevii din clasele I ale Școlii nr. 1 fiind dirijați spre înot. Este o inițiativă locală, luată din dorința ca peste un an-doi, micii înotători care se vor forma la „clasa" profesoarei Cioceanu să alcătuiască nucleul performanței la Clubul sportiv școlar și la asociația sportivă din localitate, direct interesate să aibă **„o puternică secție de înot"**.

Campionii de mîine au și început să se întrevadă printre acești copii. După părerea antrenoarei, trei dintre fetițele Mediașului — **Raluca Florea, Andreea Simon și Cosmina Baltag** — ar putea ajunge, în cîțiva ani, pe urmele Tamarei. Iar pe lîngă fete au început să se impună și cîțiva băieți, „delfini" în plină formare. **Adrian Ionescu** și **Alin Farcaș** sînt doar doi dintre aceștia, care promit să le concureze pe fete în disputa, indirectă, pentru performanță.

Și la Sibiu, centru de înot cu tradiție în sportul românesc, aceeași activitate febrilă. Acolo de unde a plecat **Carmen Bunaciu** și de unde, recent, a luat startul în marea performanță o pionieră, **Livia Copariu** (la 11 februarie a împlinit 14 ani). Antrenorii **Anca** și **Ioan Miclăuș,** artizanii micilor înotători sibieni, sînt pe deplin convinși că în viitor alte fetițe și alți băieți din acest oraș se vor afirma în înot. Și asta datorită atenției deosebite care i se acordă aici acestui sport și celor care vor și pot să-l practice. Copiii cu aptitudini sînt căutați și descoperiți încă din grădinițe sau din primele clase ale școlii, fiind modelați în așa fel încît să aibă **un start cît mai scurt, să înoate cu multă ușurință, să manifeste acuratețe în mișcări, să fie receptivi la îndrumările pe care le primesc.** Toate aceste calități sînt cultivate în scopul asigurării unui „simț" al înotului. Cînd alături de aceste calități se va adăuga și forța (care intervine cu trecerea anilor), atunci vor apărea, dintre ei, sprinterii de... nota 10.

La fel gîndesc (și acționează) și profesorii-antrenori dintr-un alt centru al înotului nostru de perspectivă, cei de la Clubul sportiv școlar din Arad, acolo unde un colectiv deosebit de harnic **(Rodica Birău, Miroslav Artucov, Nicolae Andrușca și Dorel Onița)** a reușit să fixeze în grupele de începători și avansați o serie de elemente excelent dotate pentru înot: **Ana Maria Albac** (grupa mare de la grădiniță), **Adrian Chichirean** și **Dan Cișmaș** (clasa I), pionierii **Adina Telcean** și **Marius Tămaș** (ambii în clasa a IV-a).

Ploieștiul și Reșița, Bucureștiul și Sibiul, Baia Mare și Aradul, Oradea și Cluj-Napoca vor fi foarte curînd concurate de multe alte centre ale țării care posedă excelente condiții pentru a descoperi și modela înotători, fete și băieți. Astfel că natația românească păstrează toate șansele pentru a crește în continuare valoric, în plan competițional internațional.

TIBERIU STAMA

În aceste zile se desfăşoară în toată ţara faza judeţeană a Festivalului Naţional „Cîntarea României", la care participă mii şi zeci de mii de pionieri şi şcolari creatori de frumos. Coruri şi formaţii de dansuri populare sau cu temă, formaţii de teatru şi solişti vocali sau instrumentişti se află într-o competiţie artistică de mare amploare. Din toate colţurile patriei ne sosesc veşti care pun în valoare efortul creator al pionierilor.

ARMONII PE STRUNE DE VIOARĂ

Cu cinci ani în urmă, într-un concert susţinut la Baia Mare de către Filarmonica de stat din Satu Mare fusese invitată — spre marea surpriză a publicului auditor — şi o solistă care nu împlinise încă... 8 ani! Mica violonistă — care cîntase atît de emoţionată şi de emoţionant — cucerise inimile spectatorilor care o răsplătiseră cu entuziaste aplauze. Astfel se petrecuse debutul muzical al pionierei Elisabeta Herţeg — elevă acum în clasa a VII-a la Şcoala nr. 20 (cu program de artă) din Baia-Mare. Dar iată că, numai cu un an mai tîrziu, un frumos premiu I la Festivalul Naţional „Cîntarea României" avea să certifice realul său talent artistic. Şi tot în clasa a III-a obţinea, pentru cea mai bună interpretare a unei piese româneşti — „Reverie" de Ciprian Porumbescu —, acelaşi loc I la concursul dotat cu „Lira de aur" de la Suceava. În clasa a IV-a reapărea ca solistă a Filarmonicii de stat din Baia Mare, cîntînd — uimitor pentru o fetiţă de numai 10 ani! — „Concertul pentru vioară" de Dunaevski. În 1985 avea să participe la prima mare confruntare internaţională. Emoţii mari, desigur, pe măsura unei competiţii de asemenea anvergură, dar şi o interpretare de înalt nivel artistic a aceluiaşi concert de Dunaevski (cîntat integral) avea să-i aducă laurii celui mai rîvnit premiu. La concursul „Citta di Stressa" din Italia, Elisabeta Herţeg din România obţinea... premiul I absolut! I-au urmat noi premii cucerite la Festivalul „Ciprian Porumbescu", ca şi în marile competiţii artistice ale „Cîntării României". Desigur, şi repertoriul său s-a îmbogăţit cu noi piese muzicale aparţinînd unor compozitori români — precum Ciprian Porumbescu, Paul Constantinescu, Dumitru Bughici — sau străini — Paganini, Bach, Pablo Sarasate, Saint-Säens. Dar, aşa cum ne-a mărturisit, cel mai mult îi place să cînte o piesă a compozitorului maramureşan Liviu Bălan: variaţiuni pe tema unui frumos colind din Ţara Chiuarului. Şi ne-a mai mărturisit încă un lucru: că de fiecare dată cînd apare pe scenă are aceleaşi mari emoţii: „Fiindcă mă-ntreb dacă voi reuşi să redau întreaga frumuseţe a piesei pe care o cînt, să fac publicul să vibreze, să trăiască atît simţămintele celui care a compus-o, cît şi simţămintele pe care eu însămi le trăiesc interpretînd-o". Dar nu este oare acesta visul, idealul oricărui tînăr artist care năzuieşte să atingă perfecţiunea în artă?!

Leagănul copilăriei

Copii cu chipuri vesele, copii cu pielea albă sau arămie, copii cu ochi albaştri sau negri-migdalaţi aflaţi în iureşul jocului. Copii înconjuraţi de cer albastru, de flori şi fluturi...

Mîini măiestre, conduse de o deosebită sensibilitate a sufletului, au împletit culori proaspete, luminoase, optimiste. „Împletit", aici, are sensul cel mai concret întrucît „Leagănul copilăriei" este, de fapt, o tapiserie, una dintre multe altele care împodobesc Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Comarnic, judeţul Prahova. Creatoarele acestora – pionierele membre ale cercului de tapiserie – se bucură de o frumoasă reputaţie, ele fiind îndrumate cu competenţă de către profesoara maistră **Ana Geambaşu** *şi, în acelaşi timp, încurajate şi sprijinite de către talentatele muncitoare din cadrul cooperativei meşteşugăreşti cu acest profil din localitate. Cele 225 de fete harnice şi pricepute vin la cerc cu multă plăcere, cu nerăbdare, ştiind că de fiecare dată vor învăţa lucruri noi.*

Împreună realizează proiectele, aleg culorile, vopsesc lîna, fac urzeala... Astfel, pioniere ca **Mihaela Oprea, Gabriela Gogă, Diana Golgoţiu** *au devenit atît de pricepute şi îndemînatice, încît singure pot porni în realizarea unei lucrări.*

Apreciate şi premiate în cadrul Festivalului Naţional „Cîntarea României", tapiseriile pionierelor din Comarnic capătă, cu fiecare ediţie, noi valenţe. Anul acesta, talentatele fete au început o lucrare colectivă, de mari proporţii, cu care speră să obţină un frumos succes.

START SPRE FRUMUSEŢE ŞI CREAŢIE

O expoziţie de pictură nu poate fi povestită, ori cît ai fi de... colorat în cuvinte. Pictura se vede cu ochiul şi se reţine cu inima.

— Alo, redacţia?

— Da, te ascultăm...

— Nu vreau să ne lăudăm, dar zilnic îşi desfată privirile în expoziţia noastră, deschisă la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Bacău şi înscrisă în Festivalul Naţional „Cîntarea României", sute de privitori. De fapt vă transmitem şi pe această cale că sîntem într-un fel de competiţie cu colegii care în cadrul concursului „Tinere condeie" au şi lansat o culegere de poezii patriotice şi revoluţionare, reportaje, plus... grafică. Vreau să vă mai spun că cei de la cenaclul „Crisalide", cum se numeşte şi cartea lor, s-au împrietenit cu pionierii-poeţi de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej şi susţin spectacole de poezie la Moineşti, Palanca şi Bacău, în actuala fază a Festivalului Naţional „Cîntarea României".

— Cu cine am vorbit?

— Cu Mirela... Dar mai bine poftiţi la expoziţie şi vom face cunoştinţă. Vă aşteptăm.

*

Activitatea membrilor cercului de pictură de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Piatra-Neamţ este cunoscută nu numai prin pasiunea cu care micii pictori se străduiesc să pună, dacă s-ar putea, şi inima în tot ceea ce realizează, ci mai ales prin rezultatele de pînă acum cucerite în cadrul Festivalului Naţional „Cîntarea României", cadru în care au fost răsplătiţi şi încununaţi cu numeroase premii. De data aceasta ne reţin atenţia doi concurenţi:

— Aş fi bucuros dacă lucrarea mea intitulată „De ziua mamei" va fi apreciată de juriu — ne spune pionierul Mihai Agafiţei.

— Bine-nţeles că aşa se va întîmpla... Ai emoţii, e firesc...

La rîndul ei, Mironuţa Cojoc, autoarea unui frumos desen intitulat „Flori pentru mama" îşi spunea şi ea părerea:

— Mihai se gîndeşte la juriu... Eu însă mă gîndesc la... „Primăvara"!

— Cine nu se gîndeşte la primăvară? — zicem noi.

— E adevărat, toţi ne gîndim la primăvara... de-afară... Dar eu mă gîndesc la „Primăvara" unor... colegi-pictori de la noi din cerc. E o lucrare colectivă atît de frumoasă!

Emoţii, poeme, recitaluri, desene. O bogată paletă de creaţii artistice cu care pionierii din Piatra Neamţ se prezintă la Festivalul Naţional „Cîntarea României".

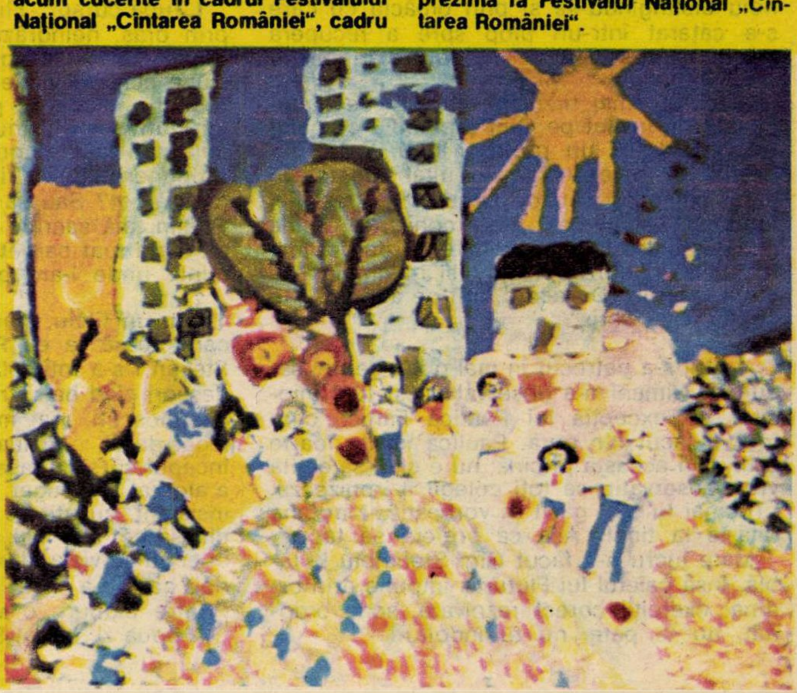

Lewis Carroll

PERIPEŢIILE ALISEI ÎN ŢARA MINUNILOR

Editura Ion Creangă

Cărţi care vă aşteaptă

Editura „Ion Creangă" vă oferă în aceste zile trei cărţi de real interes: **„Cîntec românesc"**, volum de poezii aparţinînd Elenei Văcărescu, **„Peripeţiile Alisei în ţara minunilor"** de Lewis Carroll şi **„Ei l-au cunoscut pe ENESCU"** de Vasile Bogdan. Vă urăm lectură plăcută!

Semafor

Raliul neatenției!

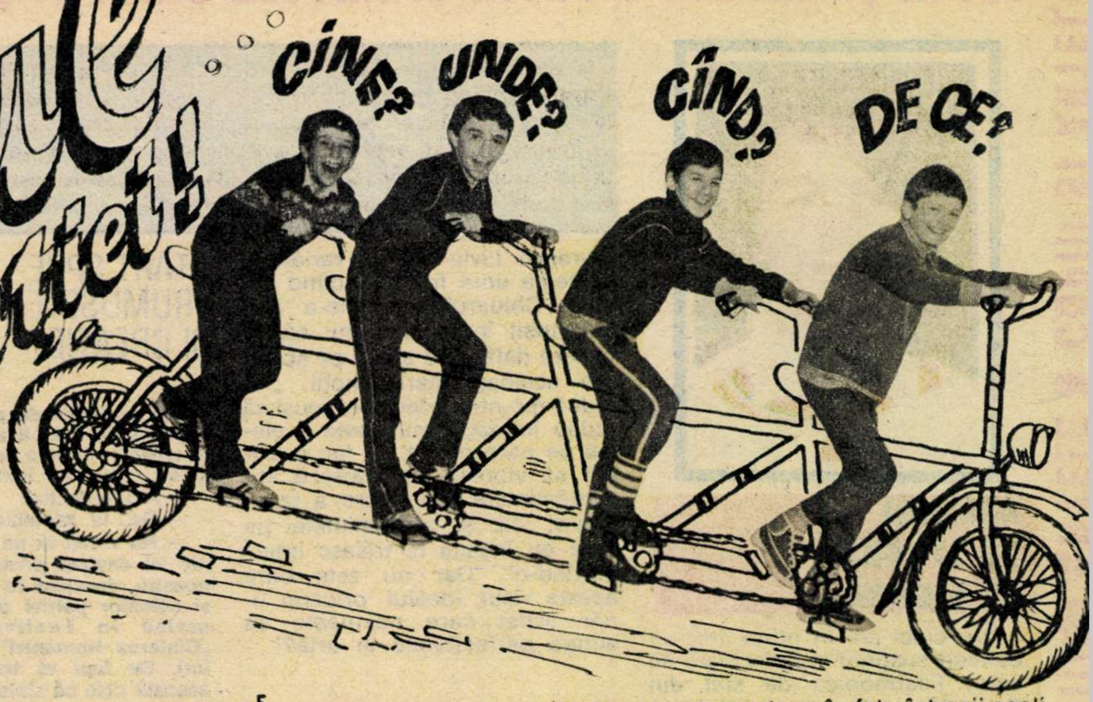
CINE?
UNDE?
CÎND?
DE CE?

1

Cînd Gigi Ștefănoiu a hotărît, cu seninătate, să lase nerezolvate exercițiile la matematică, nu și-a imaginat nici măcar un sfert din ceea ce avea să se întîmple.

A lăsat să-i cadă pixul pe masă între fluierul de arbitru și un cotor de măr. Dincolo de geam, un zmeu portocaliu depășea victorios vîrfurile plopilor. Primul zmeu din această primăvară. Cum să reziști tentației? Totuși, exact în aceleași clipe, douăzeci și ceva de prieteni de-ai lui Gigi vedeau la fel de bine zmeul, dar rezistau acolo, în apartamentele lor, la lecții.

A dat fuga pe scări. Jos, pe alee, cu capătul sforii în mînă, manevra iscusit Didel Opriș, unul dintre cei mai buni elevi din clasă. Între multele replici cu care ar fi putut începe discuția lor ar fi putut fi și acestea: „Gigi, tu ți-ai terminat lecțiile?". „Nu. Mai am la matematică. Dar tu?" „Eu mi le-am făcut pe toate. Ce-ar fi să ți le termini și tu?"

Ei au ales însă o variantă mai puțin productivă:

— Frumos zmeu, Didele. De unde îl ai?

— E de fabricație proprie. Toată dimineața am lucrat la el.

2

În realitate, Didel își petrecuse toată dimineața **invățînd,** și încă foarte serios, așa cum procedează întotdeauna. Dar el, dintr-un soi de răsfăț, evită să vorbească despre asta, ca și cum i-ar fi rușine să se știe că muncește din greu spre a reuși să fie un elev atît de bun. Zmeul și-l făcuse încă de duminică seara, dar nu avusese încă timp să-l înalțe.

Cei doi s-au distrat îndelung, Gigi Ștefănoiu distingîndu-se și prin dibăcia cu care s-a cățărat într-un plop spre a recupera zmeul care se încurcase printre ramuri.

3

Trei ore mai tîrziu, profesorul de matematică l-a invitat pe Gigi Ștefănoiu cu caietul la tablă. E un profesor nou, tînăr, dar destul de sever. Gigi s-a uitat rugător în ochii colegului său de bancă, Fluturaș Ilie. Fluturaș l-a înțeles. Nu-i convenea deloc ceea ce citise în privirile lui Gigi, dar i-a fost rușine să-l refuze. A oftat și i-a împins cu cotul caietul: „De acord, ia-l pe al meu, știu că nu ți-ai scris".

4

Totul s-a petrecut în mai puțin de trei secunde. Nimeni n-a observat acest truc înjositor cu excepția lui Paulică Fanici, care însă a tăcut din gură. Paulică învață foarte slab. Din această pricină, nu e chip să emită vreo observație că toți colegii îl ironizează: „Tocmai **tu** ți-ai găsit să vorbești? Mai bine uită-te la tine!" Așa că preferă să tacă.

Mare lucru n-a făcut Gigi Ștefănoiu la tablă, însă caietul lui Fluturaș impune prin ordine: exerciții corect rezolvate, scris ordonat, nu tu pete, nu tu îndoituri.

5

Întîmplarea a făcut însă ca următorul poftit la tablă să fie, cine? Fluturaș Ilie. Tocmai el. A venit, bineînțeles, cu mîna goală. „Unde e tema, unde e caietul?" „L-am... este... era... l-am uitat acasă".

Bîlbîiala și nesiguranța nu inspiră încredere. Fluturaș, care e un mare timid, s-a zăpăcit de tot. A răspuns cu greu la întrebări, profesorul a oftat, dojenindu-l, și l-a expediat la loc, nu înainte de a-i nota, în carnetul de elev, spre știința părinților, că în ziua de... la ora de... Fluturaș Ilie s-a prezentat necorespunzător, fără caietul de teme.

Perspectiva de a i se înfățișa tatălui său cu această însemnare în carnet era pentru Fluturaș de-a dreptul înfricoșătoare. Nu pentru că tatăl său ar fi neînțelegător sau prea aspru, ci pentru că omul lucrează din greu pe șantierul său, vine acasă o dată pe săptămînă, uneori chiar mai rar, și una din bucuriile lui e să-i ceară lui Iliuță carnetul de elev. Se nimerise că exact atunci constructorul nostru avea zi liberă. Cum să te prezinți cu o asemenea pagină de carnet în fața acestui bărbat care muncește din greu?

6

După cursuri, Fluturaș a rătăcit ore în șir prin oraș, neîndrăznind să se ducă acasă. Irimie Stelian, aeromodelistul care din pasiune pentru aviație poartă în loc de căciulă o veche cască de pilot, singurul prieten al lui Fluturaș, s-a ținut tot timpul de el. Îi era milă să-l lase singur și-i făcea tot felul de propuneri: „Ce-ar fi să ștergem însemnarea din carnet? Sau să spunem că l-ai pierdut! Poftim, mă sacrific eu. Îi spun lui taică-tău că ți-am luat carnetul în joacă și nu mai țin minte unde l-am pus".

7

Într-un tîrziu, s-au hotărît să se ducă fiecare acasă la el. Rămas singur, lui Irimie Stelian i s-a întîmplat ceea ce ți se întîmplă deseori cînd bați străzile aiurea. Cîțiva băieți necunoscuți, mai mari cu doi-trei ani, s-au legat de el, i-au luat casca de aviator și au început să și-o paseze ca la handbal. Irimie a alergat, s-a rugat. Degeaba. Cu cît era mai insistent, cu atît se amuzau mai mult. Scos din sărite, n-a mai stat să judece, a azvîrlit în ei cu servieta, dar a nimerit în vitrina librariei, care s-a făcut țăndări. Băieții au fugit. Printre cioburi, o veche cască de pilot.

A doua zi, Irimie Stelian a fost mustrat, pe drept, cu mare asprime, în fața întregii școli, pentru gravul său act de indisciplină.

Poate că totuși i-ar fi prins bine să vorbească cineva în favoarea lui. Dar cine?

Nici Didel Opriș,
nici Gigi Ștefănoiu,
nici Paulică Fanici,
nici Fluturaș Ilie

nu s-au gîndit că au toate motivele să spună „stați, și **eu** sînt vinovat!"

8

Și totuși, în ziua aceea, pedalaseră cu toții, ca pe o bicicletă cu patru locuri, spre aceeași destinație, fără a-și pune însă nici unul, în legătură cu ceilalți, întrebarea „Cine, unde, cînd și de ce procedează **așa** și nu altfel?"

...Cititorii care cunosc întîmplări din aceeași categorie sînt rugați să ni le relateze adăugînd însă și modul în care s-au rezolvat lucrurile.

OVIDIU ZOTTA

Epigrame

Unuia care a luat un 5

Te-am văzut azi la oral
Fîstîcit în așa hal
Încît nu m-am luminat
Ce nu știi și... ce-ai uitat!

Unui nepunctual

Ba cu toamna, ba cu vara
Sau oricare anotimp
Eu te-aș compara, băiete,
Însă ele vin... la timp!

Unui leneș

„Are parte, cine are carte",
E-un proverb știut în multe părți;
Însă tu de note rele-ai parte
Pentru că nu-nveți, deși... ai cărți!

Crișan Constantinescu

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

MARIANA VOICULESCU din BUZĂU ne întreabă cum a fost descoperită insula ce poartă numele lui Cobălcescu.

La 16 ianuarie 1896, expediția temerarilor exploratori de pe „Belgica", la bordul căreia se afla și savantul român Emil Racoviță, a întîlnit în drumul spre Antarctica primul aisberg. La 22 ianuarie, corabia lor a trebuit să facă față unei cumplite furtuni. A doua zi, „Belgica" a pătruns într-o strîmtoare care a primit numele lui Adrien de Gerlache, comandantul expediției. Această strîmtoare desparte teritoriul numit Țara lui Danco de insulele Palmer. Harta întocmită de Gerlache arăta traseul urmat de corabie prin strîmtoare, precum și locurile unde expediționarii au coborît spre a explora insulițele pe lîngă care treceau. Pe această hartă se menționa că în realitate nu există „Pămîntul Palmer", ci un arhipelag de cinci insule mari și o mulțime de insulițe. La propunerea lui Racoviță, una dintre ele a fost denumită insula Cobălcescu, în amintirea profesorului său de la gimnaziul din Iași. În carnetul de notițe, savantul român nota că atunci cînd a coborît pe insula care a primit numele lui Cobălcescu era ziua de 27 ianuarie 1898. El mai notează că insula este o stîncă formată din două monticule cu roci simetrice. Vîrful este locuit de cormorani, iar baza și valea dintre cele două culmi, de pinguini.

În anul 1900, numele insulei Cobălcescu este menționat în lucrarea „Prima iernare antarctică", precum și în „Viața animalelor și plantelor", publicată la Bruxelles.

VIORICA POPOVICI, din LUGOJ, se interesează de modul de exploatare a energiei calorice a oceanului.

Pentru exploatarea diferenței de temperatură dintre apele de suprafață ale oceanului și cele de adîncime, mai reci, în zonele calde ale planetei se montează o tubulatură adîncă de sute de metri, în care circulă amoniac. Evaporîndu-se, amoniacul urcă spre apele de suprafață, calde. Acești vapori antrenează un generator. După care, cu ajutorul apei reci, vaporii de amoniac se lichefiază din nou, coborînd iarăși înspre partea inferioară a instalației.

O versiune „de buzunar" a acestui tip de instalație apare în imagine — platforma plutitoare reprezentînd, firește, numai partea vizibilă a microcentralei termomarine.

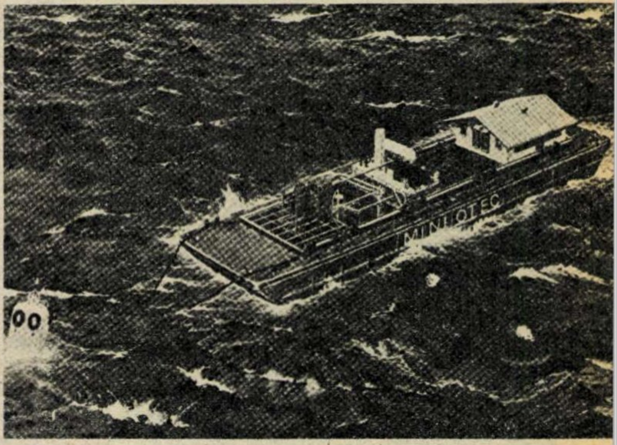

ȘTEFAN POTCOAVĂ din GIURGIU vrea să știe în ce mod pot fi obținute mai multe recolte de legume de pe același teren.

a) Iată cîteva exemple de plantare a unor **culturi succesive:** semănați încă din toamnă salată, spanac, ștevie sau ceapă și usturoi (pentru a fi consumat verde). La începutul iernii acoperiți brazdele cu un strat de gunoi păios și frunze, gros de aproximativ 10 cm, care le apără de îngheț. La începutul primăverii, semănăturile de toamnă vor crește repede, astfel încît în prima jumătate a lunii mai vor putea fi recoltate. În urma lor plantați răsaduri de tomate, ardei sau pătlăgele vinete, iar printre acestea puteți semăna mărar și pătrunjel pentru frunze. Pe la jumătatea lunii aprilie puteți planta cartofi timpurii (încolțiți și înrădăcinați dinainte); ei vor fi recoltați către sfîrșitul lunii iunie. În locul lor veți putea planta varză de toamnă sau salată, spanac, ridichi de vară, verdețuri.

b) Exemple de **culturi asociate** sau intercalate: semănați în rînduri distanțate cu 35—40 cm legume rădăcinoase: morcov, pătrunjel, păstîrnac. Apoi, între aceste rînduri, trasați șănțulețe adînci de 2 cm, în care semănați spanac, salată, ridichi de vară, mărar, pătrunjel pentru frunze. Salata poate fi plantată și sub formă de răsad, între rînduri, la distanța de 20 cm între fire.

AGENDA PIONIERULUI COMANDANT (2)

Adunările statutare cu ceremonial pionieresc

În adunările de analiză și dezbateri, organizate la nivelul detașamentelor, se pot aborda, sistematic, următoarele aspecte ale activității pionierești:

— comportarea pionierilor din detașament, raportată, pentru clasele II—IV, la prevederile angajamentului pionieresc rostit odată cu intrarea în organizație și la îndatoririle statutare ce revin pionierilor din ciclul primar, iar pentru clasele V—VIII, raportată la prevederile Legămîntului pionierului și ale Codului etic;

— activitatea cultural-artistică desfășurată de pionieri în cadrul detașamentului și al unității: învățarea de cîntece pioniereşti, recitaluri de poezie, programe cultural-artistice pregătite și prezentate cu diferite prilejuri, vizionare de expoziții, filme și spectacole, activitatea cu cartea și cu revistele pioniereşti, acțiuni cultural-artistice comune organizate cu șoimii patriei, participarea unor pionieri din detașament la Festivalul Național „Cîntarea României" etc.;

— activitatea sportiv-turistică și de pregătire pentru apărarea patriei desfășurată în cadrul detașamentului (participarea copiilor la drumeții și excursii, practicarea gimnasticii zilnice, organizarea unor jocuri de mișcare, întreceri sportive organizate în detașament sau unitate și participarea copiilor la ele, activitate în cadrul cercurilor de pregătire pentru apărarea patriei — patrulele școlare de circulație, prietenii pompierilor sau grănicerilor, sanitarii pricepuți, precum și la probele complexului aplicativ de pregătire pentru apărarea patriei;

— activitatea desfășurată în cadrul detașamentului pentru educarea materialist-științifică a pionierilor (participarea la activitatea cercurilor „Prietenii adevărului științific", vizionarea de filme și diapozitive cu caracter documentar-științific, întîlniri cu oameni de știință, activități demonstrative organizate în laboratoarele școlare, vizite la diferite obiective științifice, cum sînt planetariile, participarea la discuții și convorbiri din care să rezulte opoziția dintre concepția științifică și cea religioasă despre lume și viață etc.);

— activitatea desfășurată de detașament, iar unde este cazul și de pionierii comandanți-instructori și ajutoarele acestora, pentru sprijinirea și îndrumarea activității grupelor de șoimi ai patriei.

Din punctul de vedere al metodicii, aceste adunări de analiză se vor desfășura, la detașamentele claselor III—IV, sub forma convorbirilor conduse de către comandantul instructor de detașament, iar la detașamentele claselor V—VIII, sub forma dezbaterilor, care, de la caz la caz, pot fi conduse de pionierul comandant, sprijinit de comandantul instructor. Este firesc ca toți pionierii să fie stimulați de către comandamente să prezinte în cadrul analizelor atît experiența pozitivă, succesele obținute, cît și neajunsurile, lipsurile care se manifestă în activitatea, cauzele care le-au determinat.

În programul de activitate al detașamentului, adunările statutare cu ceremonial pionieresc vor fi consemnate clar prin enunțarea unui generic sugestiv, urmat de scopul urmărit în adunare. De exemplu, „Am cravata mea, sînt pionier" — adunare de primire a școlarilor în organizație.

Am lăsat la urmă o recomandare deosebit de importantă: în fiecare adunare de detașament se va asigura prezentarea de către un număr de pionieri a **raportului individual pionieresc,** așa încît, pe parcursul anului, acest moment să fie trăit de toți pionierii detașamentului.

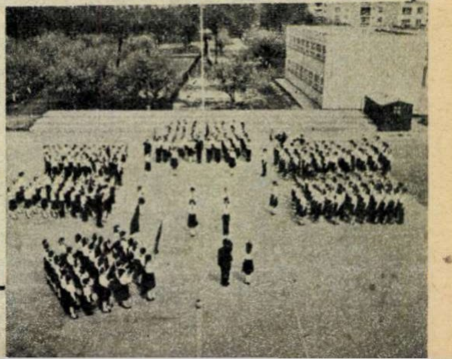

Rîndunelele

Enciclopedie „Cutezătorii"

VESTITORII PRIMĂVERII

Sosirea rîndunelelor constituie semnul cert al primăverii. Cînd prunii sînt gata să dea în floare, rîndunelele își fac apariția în grupuri mari, dar uneori ciripitul lor răsună și cînd zăpada mai persistă pe cîmpuri.

Există mai multe specii de rîndunele. Cea mai cunoscută este rîndunica comună. **Ea poate fi recunoscută ușor după aspect: partea dorsală a corpului și o dungă ce trece peste gușă sînt colorate în negru-alabastru cu luciu metalic. Fruntea și gîtlejul sînt cafenii-roșii, iar partea ventrală este albă-cafenie-galbenă. Coada adînc bifurcată și aripile lungi și zvelte dau zborului aspectul caracteristic după care rîndunica se recunoaște ușor.**

Încă din timpuri străvechi, rîndunica comună s-a atașat omului și își construiește cuibul în case și șoproane, fără să fie tulburată de ceea ce se întîmplă în jurul ei. Aici își caută un loc mai adăpostit — pe cornișe proeminente și grinzi, pentru a-și apăra cuibul. La construirea cuibului, care are forma unui sfert de emisferă, perechea de rîndunele folosește pămînt mîlos adus cu ciocul, amestecat cu salivă, fixat bucată cu bucată de perete și chituit. Căptușit cu substanțe moi, spațiul din interior folosește ca adăpost pentru 4—6 ouă albe, cu puncte roșii și cafenii. În regiunile nepopulate, rîndunelele își fixează cuibul pe pereții stîncoși, dar se mută în preajma omului de îndată ce acesta își construiește casa. Fidele cuibului lor și locurilor pe care și le-au ales, foarte adesea ele doar își repară cuibul construit în anul precedent cu cîteva guri de pămînt amestecat cu salivă. Se povestește că la Vancouver (Canada), o pereche de rîndunele și-a construit cuibul deasupra unei uși chiar pe firul unei sonerii. Cînd cineva apăsa pe butonul soneriei, cuibul era deteriorat din cauza vibrațiilor. De fiecare dată rîndunelele își reparau cuibul. Cînd, în fine, au înțeles cauza stricăciunilor, ele au izolat firul cu pămînt, astfel încît cuibul să nu mai fie atins.

Rîndunica cuibărește singură timp de 12 zile, dar la creșterea puilor este mult ajutată de perechea ei. Perechile de rîndunele se reîntorc la același cuib mai mulți ani la rînd. Hrana lor este formată exclusiv din insecte pe care le vînează numai în zbor. Prima serie de pui apare în mai, iar a doua în august. Pînă se acoperă de pene și învață să zboare, puii sînt hrăniți de părinți. La sfîrșitul lui septembrie, cînd puii se pot deplasa, rîndunelele migrează spre sud, în cîrduri mari, în general noaptea. Plecările din țara noastră pot avea loc pînă spre sfîrșitul lui octombrie. Puii sînt atunci capabili să zboare tot atît de bine ca și părinții lor. Înainte de plecare se fac lungi pregătiri. Timp de mai multe zile, și uneori săptămîni, rîndunelele se adună în grupuri, mai ales pe firele electrice, ciripind în cor. Se spune că înainte de plecare devin nervoase. Apoi într-o dimineață vedem că au dispărut. Ele au pornit în marea călătorie spre sud în timpul nopții, în grupuri de sute de exemplare.

În fiecare toamnă cerul Europei este părăsit de milioane de rîndunele. Ele se îndreaptă spre Africa, fie trecînd prin Italia sau Grecia, fie urmînd coastele Atlanticului. Rîndunelele evită deșerturile, oceanele și înălțimile muntoase. Se pare că țărmurile, insulele și marile cursuri de apă le servesc drept repere. Unele grupuri se vor opri în vestul Africii ecuatoriale, altele, în extremul sud al continentului. În fiecare an rîndunica face două mari călătorii de cîte 8 000—10 000 km.

Sensibilă la toate mișcările aerului, rîndunica își poate schimba rapid și frecvent direcția de zbor. Viteza atinsă este în medie de 40 km/h, dar în lungile deplasări poate atinge 80 km/h și chiar mai mult, dacă vîntul este favorabil. Rîndunica își alege drumul datorită organelor de simț foarte perfecționate. Are un auz excelent și o vedere pătrunzătoare. Inima ei voluminoasă care poate atinge a zecea parte din greutatea corpului îi permite rîndunicii să suporte epuizantul efort al migrației.

Rîndunica este o mare consumatoare de hrană. În fiecare zi, ea înghite mii de insecte a căror cantitate totalizează de două ori greutatea corpului ei. Întreaga cantitate de hrană și-o procură în zbor, parcurgînd zilnic sute de km. Practic ea nu se oprește din zbor din zori și pînă la asfințitul soarelui. În tot acest timp ea face doar scurte treceri pe lîngă cuib pentru a-și hrăni puii. Cînd răcoarea toamnei alungă insectele din aer spre sol, rîndunica nu-și mai poate asigura hrana și trebuie să migreze pentru a asigura supraviețuirea ei și a puilor.

Aceleași arii, pe care trăiesc rîndunelele comune, sînt populate și de rîndunica **sau** lăstunul de casă. **La acest tip de rîndunică coada este mai puțin bifurcată, partea dorsală e de culoare neagră-albăstruie, iar partea ventrală — albă. E o pasăre mai liniștită și mai puțin rapidă decît rîndunica comună. Cuibul ei este instalat în majoritatea cazurilor în afara clădirilor și este ocupat mai mulți ani la rînd de aceeași pereche. Spre deosebire de cuibul rîndunicii comune, cuibul rîndunicii de casă este complet zidit, cu excepția unei intrări înguste. Sosește în țara noastră pe la mijlocul lunii aprilie și pleacă în septembrie și octombrie. Adesea cuibărește în clădiri, în mine părăsite sau în pereții stîncoși abrupți.**

O altă specie de rîndunică din Europa Centrală și din țara noastră este lăstunul **sau** rîndunica de mal. **Ea nu măsoară mai mult de 13 cm, iar pe partea dorsală penajul este cafeniu-cenușiu. Este pasărea cea mai rapidă care există, viteza ei de zbor atingînd pînă la 200 km/h. Lăstunul sau rîndunica de mal își sapă în maluri galerii de circa 1 m adîncime la extremitatea cărora, într-o mică vizuină își așază cuibul. Rîndunica sau lăstunul de mal poate fi întîlnită pe întreaga suprafață a pămîntului, cu excepția Australiei, Polineziei și a jumătății sudice a continentului sud-american. În latitudinile noastre este o pasăre migratoare. În România sosește la începutul lui aprilie și începe să plece pe la sfîrșitul lunii septembrie. La noi trăiește în colonii, mai ales pe malurile abrupte ale rîurilor mari.**

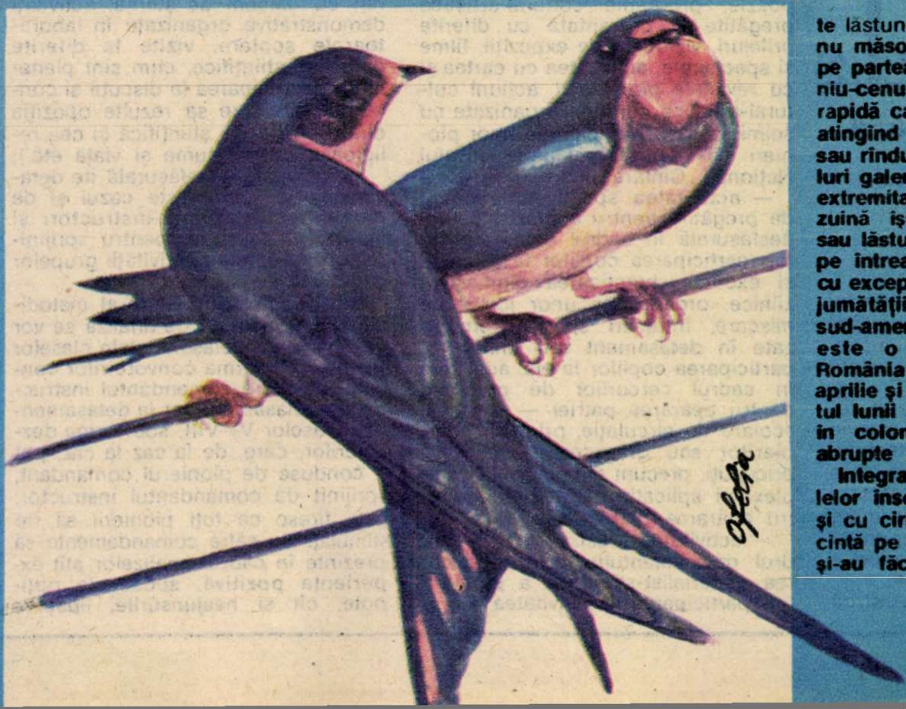

Integrate în peisajul cotidian al zilelor însorite, cu zborul lor săgetat și cu ciripitul vioi, rîndunelele îi încîntă pe toți aceia în preajma cărora și-au făcut cuibul.

ECATERINA ROȘCA

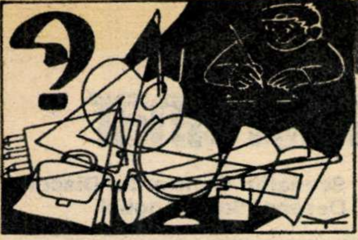

CÎTE RECHIZITE ŞCOLARE APAR ÎN DESEN?

ARITMOGRIF INSULAR

Înlocuind cifrele prin litere, veţi afla, de la A la B, termenul prin care sînt denumite grupurile de insule dintr-o mare sau dintr-un ocean, iar pe cele 12 rînduri orizontale veţi descoperi tot atîtea nume de insule.

				A				
	1	10	11	1	12	1	10	
		1	2	2	1	10		
		7	4	3	13	9		
		3	1	4	14	4		
8	1	7	1	5	1	8	13	15
	16	1	7	6	1	2	6	
		12	1	7	14	1		
	4	15	7	1	10	11	1	
	1	17	13	8	10	1	19	
		18	1	9	1	4		
			1	2	9			
	15	4	19	4	7	4	1	
				B				

CINE ŞTIE CIRCULAŢIE CÎŞTIGĂ

Talon nr. 2

Problema nr. 1

În ce moment au voie pietonii să coboare de pe trotuar în staţiile de tramvaie neprevăzute cu refugii pentru a se urca în acestea?

☐ a) — cînd tramvaiul se apropie de staţie;

☐ b) — odată cu intrarea tramvaiului în staţie;

☐ c) — numai după oprirea tramvaiului în staţie;

☐ d) — numai după ce tramvaiul oprit în staţie şi-a deschis uşile.

Problema nr. 2

Care dintre vehiculele ajunse simultan în dreptul obstacolului va trece primul?

☐ a) autobuzul, întrucît transportă persoane;

☐ b) — biciclistul, întrucît are prioritate;

☐ c) — autobuzul, întrucît circulă cu viteză mai mare.

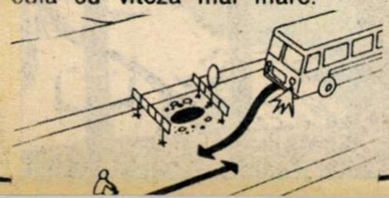

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1										■	
2									■		
3							■				
4				■					■		
5		■									■
6					■					■	
7								■			
8				■		■				■	
9	■		■				■				
10								■			
11							■				

Flori

ORIZONTAL: 1) Floarea lui Faust. Floare galbenă... nemuritoare. Primul din... glastră. 3) Iubesc florile. Adăposturi pentru răsadurile care se mută în parcuri şi grădini odată cu venirea primăverii. 4) Rîu în U.R.S.S. Una şi alta! Petale de trandafir. 5) Autorul poeziei „Floarea din carte". 6) Arborele vieţii. Oraş în India. 7) Romanul „Trandafirii de la Moldova" îi aparţine. Materie primă pentru un vas. 8) Vîrf în Munţii Cumbzian din Anglia. Flori cîntate de Eminescu. 9) A lucra pămîntul. Piatră semipreţioasă incoloră sau verde, albastră, roşie sau albă ca laptele. 10) Autorul vienez al valsului „Trandafirii din sud". Prefixul albinelor. 11) Compozitor român, autorul corului „Foaie verde viorea", compus pe versuri populare. Fiul Afroditei care după incendierea Troiei a ajuns în Italia.

VERTICAL: 1) Floare de „nu-mă-uita". Printre spini. 2) Ne-a lăsat tabloul „Ghiveci cu flori". Ofilită. 3) Muşeţel. Curele. 4) Aproape grena. Lac în Canada. Amalgamaţi în vechea chimie. Poporul grec din vechime care credea că Atlas păzea merele de aur din grădina Hesperidelor. Oraş în judeţul Alba. 6) Insulă chiliană. Companie aeriană franceză. Academia de Ştiinţe Economice (abr.). 7) Dînsul. Încărunţit. 8) Liman fluvio-maritim situat la nord de Mamaia. Enescu Oprea. 9) Nume dat mai multor specii de lalele. 10) Măiestria meşterilor horticultori. Hrăneşte floarea (pl.). 11) Maestru român al penelului care ne oferă prilejul să admirăm peisajul „În grădină". Ţară europeană unde s-a construit „autostrada florilor".

DICŢIONAR: ZNA, ABLU, SCA, EAR, AAA, REI, UAT.

Ce v-a plăcut în acest număr ? Ce mai doriţi să publicăm ?

Pentru îmbogăţirea cunoştinţelor voastre în domeniul circulaţiei rutiere, vă recomandăm, de data aceasta, „GHIDUL MICULUI PARTICIPANT LA TRAFICUL RUTIER", lucrare elaborată de Inspectoratul General al Miliţiei, Direcţia Circulaţie, cu sprijinul Redacţiei revistelor pentru copii — Bucureşti. Respectiva lucrare o puteţi găsi şi consulta la „colţul documentar al circulaţiei" din şcoala voastră.

GHIDUL
MICULUI PARTICIPANT
LA TRAFICUL RUTIER

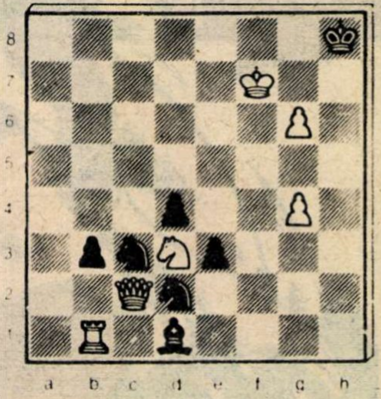

ŞAH

Albul începe şi face mat în două mutări.

CONCURSUL Arena matematicienilor

Se povesteşte că un mic melc, ce căzuse din întîmplare într-un puţ adînc de 10 metri, se urca în fiecare zi cîte 2 metri, dar, în fiecare noapte, din cauza frigului, cobora cîte un metru. După cît timp va izbuti, oare, melcul să iasă afară din fîntînă? Vreţi să-l ajutaţi? Altfel, va pieri, neavînd ce să mănînce acolo.

Ing. Liviu Macoveanu

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

A SOSIT PRIMĂVARA: 1) Muguraşi. SB. 2) Atriu. Arată. 3) Nai. Satiric. 4) Enescu. Sb. 5) T. 40 a.A. abr. 6) A. N. Amărui. 7) Creangă. ira. 8) En. Turna. L. 9) Răsari. Imaş. 10) Nus. Csa. Ant. 11) Atena. Jerea.

JOC MATEMATIC

Înainte de rotire

12	17	10
11	13	15
16	9	14.

După rotire

14	15	10
9	13	17
16	11	12

TICUŢĂ CEL UITUC

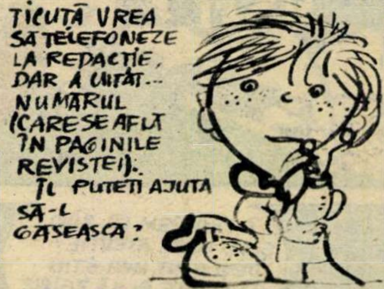
TICUŢĂ VREA SĂ TELEFONEZE LA REDACŢIE, DAR A UITAT... NUMĂRUL (CARE SE AFLĂ ÎN PAGINILE REVISTEI). ÎL PUTEŢI AJUTA SĂ-L GĂSEASCĂ?

COPERTA NOASTRĂ

Foto: TUDOR CRISTEA

Pionieri ai Şcolii nr. 10 din Capitală, în vizită la Întreprinderea „Automatica".

CUTEZĂTORII 12 Redacţia revistelor pentru copii — Bucureşti

REDACTOR ŞEF: **ION IONAŞCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACŢIE: **OVIDIU ZOTTA**

Responsabil de număr: CONSTANTIN DIACONU; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentarea tehnică: IOAN MIHĂESCU
Redacţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAŢIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir Bucureşti, Calea Griviţei nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index 41836 16 pagini 1,50 lei**